

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cvrsvs Philosophicvs

Arriaga, Rodrigo de

Antverpiæ, 1632

Index Rervm Memorabilivm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95614](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95614)

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Obserua in hoc Indice litterâ maiusculâ S. designari Disputationes Summularum, L. Logicas, P. Physicas, C. Cælestem, G. de Generatione, A. de Anima, M. Metaphysicas: primo verò numero indicari Disputationem; secundo, numerum marginalem Disputationis; tertio, paginam.

Abstractum.
Vid. & quomodo predicatur. S. 1. n. 61. p. 14.
Abstractio à materiâ in scientijs. vide, Scientia.
 Accidens.
Quomodo ponatur in Prædicamento. M. 3. n. 6. p. 852.
Eius definitio. ibid. n. 9. p. 853. P. 9. n. 61. p. 372.
Quomodo à substantiâ distinguatur. M. 4. nu. 33. p. 856.
An sit causa partialis substantiæ. P. 14. n. 38. 42. p. 399.
An assurgat à productionem substantiæ. ibid. n. 30. p. 397.
Eius dependentia à priori & posteriori. ibid. n. 62. p. 402.
Accidentia communia in solâ materiâ recipiuntur. P. 5. n. 13. p. 311.
Vera huius asserti probatio. ibid. n. 19. p. 312.
Accidens spirituale petit subiectum spirituale. ibid. n. 29. p. 312.
An repugnet accidens materiale ad huiusmodi formam spirituale. ibid. n. 29. p. 314.
Que accidentia materialia recipiantur in formâ. ibid. n. 30. p. 314.
Accidentia materialia absoluta ut indiuiduantur. P. 4. n. 24. p. 296.
Accidens non habet rationem naturæ. P. 6. n. 5. p. 318.
Accidens ex sua essentia petit inherere vel adherere substantiæ. P. 7. n. 17. p. 304.
Accidentia materialia, etiamsi creentur, petunt adhuc uniri subiecto. A. 1. n. 117. p. 606.
Accidentia plura numero distincta possunt esse in eodem subiecto. G. 2. n. 21. p. 525.
Accidentia non sunt actio productiva substantiæ. G. 1. n. 52. p. 518.
Accidens non dependet ab omni substantiâ. A. 10. n. 19. p. 808.
Accidens an queat se solo producere substantiam. P. 11. n. 29. & seqq. p. 397.
 Accidens prædicabile.
Accidens commune & proprium quid sit. L. 8. n. 17. p. 140.
Proprium quatuor modis accipitur. ibid.
In quâ acceptione pertinet ad quartum prædicabile. ibid. n. 18. p. 140.
Accidentia in abstracto pertinent ad genus vel speciem. ibid. n. 23. p. 141.
Eiusdem definitio quatenus est quintum prædicabile. ibid. n. 24. p. 141.

Adest & adest sine corruptione Metaphysicâ subiecti. ibid. n. 25. p. 142.
Quatenus est Vniuersale non requirit plura subiecta actus existentia. ibid. n. 27. p. 142.
Accidens unum in pluribus subiectis non faceret Vniuersale à parte rei, sed tantum per intellectum. ibid. n. 28. p. 142.
Accidens commune à proprio in modo predicandi non differit. ibid. n. vlt. p. 143.
 Actio & Passio.
Actio ut possibilis habet actum primum Logicum respectu sui ipsius existentis, non tamen habet actum primum Physicum. P. 7. n. 11. p. 323.
Actio solùm metaphoricè dici potest vno agentis & passivi. ibid. n. 64. p. 334.
Actio in distans. vide, Causa.
Eadem actio quomodo possit producere vnâ existentiam & duas essentias. P. 2. n. 83. p. 258.
Non distinguitur realiter, sed ratione, à passione. P. 8. n. 14. p. 348. & ibid. n. 25. p. 349.
Argumenta contraria solvuntur. ibid. n. 22. p. 349.
Actio in quo recipiatur. ibid. n. 23. p. 349.
Actio creatura non est perfectior actione carente in habione. P. 11. n. 96. p. 407.
Actio, quâ quis seipsum produceret, necessario esset dependens à primâ actione, quâ ab aliâ causâ productus fuit. P. 7. n. 14. p. 343.
Actio externa extrinsecè respicit obiectum actus interioris, à quo determinatur. A. 7. n. 60. p. 760.
Licet actio realiter distingueretur à passione, adhuc non posset illâ esse prior. A. 8. n. 4. p. 764.
Actio non dependet ab indifferenti cognitione, nec ab indifferenti concursu Dei. ibid. num. 75 & seq. p. 776.
Actio Dei ad extra non variatur nec numero quidem, ex eo quod Deus per hanc vel illam voluntionem diuersam applicet se ad operandum. ibid. n. 78. p. 776.
Actio libera & necessaria potest esse eadem numero. ibid. n. 81. p. 777.
Actio productiva immediatè attingit essentiam & existentiam. M. 2. n. 58. p. 845.
An actio productiva substantiæ sit distincta à productione accidentium. G. 1. n. 49. p. 517.
Actio diuersificari potest ex solo modo tendendi. G. 2. n. 8. p. 523.
Actio & passio intenduntur, quando termini ipsarum intenduntur. G. 3. n. 110. p. 553.
Nulla actio est substantia. M. 4. n. 40. p. 858. P. 16. n. 11. p. 458.

INDEX RERUM MEMORABILIVM.

Actus non potest causari a suo termino. P. 9. n. 24. p. 365.
Actio eductiva Dei ab eius volitione distinguitur. ibid. n. 44. p. 369.
Actio creativa. vide, Creatio.
Quomodo terminus possit esse actio suscipiens. ibid. n. 26. p. 365.
Sine actione distincta potest aliquid produci. A. 6. n. 29. p. 729.
Actio, qua Deus producit volitionem, non est distincta ab actione voluntatis eam producentis. ibid. n. 31. p. 729.
Actio quare sit modus. P. 14. n. 50. p. 428
Actio productiva oblationis non eget oblatione distincta. ibid. n. 55. p. 429
Actio actionis cur repugnat. ibid. n. 56. & seq. p. 429.
Actio qua sit respectus cause ad effectum. P. 9. n. 50. p. 370.
Eius diversitas & individuatio unde. ibid. nu. 65. p. 373.
Actio plurimum causarum partialium an una numero. ibid. n. 72. p. 374
An Dei & creaturae. ibid. n. 24. p. 365
Actio distinguitur a causa & effectu. ibid. nu. 18. p. 363. & ibid. n. 27. p. 365.
Actio inter contraria quomodo. P. 11. n. 22. p. 396
Quare actio sit vitalis, qua non. A. 2. n. 114. & seq. p. 649.
Actio creativa a albedinis an sit materialis, & cur. A. 1. n. 105. p. 605.
Actio supernaturalis quid quo ad modum, & quo ad substantiam. P. 6. n. 16. p. 320. & P. 3. n. 41. p. 279.
Actio viventis, qua seipsum movet localiter, an diversa ab ea, qua movet aliud vivens. A. 2. n. 107. p. 648.

Actus.

Quid sit actus primus Logicus, & an idem cum actu secundo. P. 7. n. 10. p. 323
Quid actus primus Physicus. ibid.
Quod discrimen inter actum primum Logicum, & inter actum primum Physicum. ibid.

Actus intellectus vel voluntatis.

Actum eundem non posse attingere duo obiecta disparata, vario probatur a nonnullis. A. 6. n. 147. & seq. p. 747.
Solvuntur argumenta. ibid. p. 748.
Contraria sententia defenditur. ibid. n. 153. & seq. p. 748.
Quomodo idem actus possit respicere duo obiecta contraria. ibid. n. 155. p. 749
Qualis habitus producat ab actu respiciente duo obiecta disparata. ibid. n. 156. p. 749
Quo sensu ille actus esset perfectior suo principio. ibid. n. 152. p. 748.
Actus, quo cognoscitur unum obiectum solum, est necessario diversus ab eo, quo cognoscitur idem obiectum communiter pluribus. P. 7. n. 27. p. 326
Duplex est actus voluntatis, amor & odium. A. 7. n. 1. p. 750.
Actus, qui ex imperio fit, non necessario pendet ab imperio. ibid. n. 38. p. 760
Actus imperatus non attingit intrinsece obiectum imperantis, sed solum extrinsece. ibid. n. 59. p. 760
Actus secundus non est essentialiter vitalis. A. 8. n. 73. p. 775.
Actus necessarius, quo eligo hunc potius actum vir-

tutis quam illum, si sunt aequales in se, non est meritorius. ibid. n. 107. p. 781
Actus sine mutatione intrinseca potest esse bonus aut malus. ibid. n. 108. p. 781
Actus liber potest transire in necessarium, ex variatione concursus Dei. ibid. n. 110. p. 782
Actus foret mutari de libero in necessarium mutata cognitione. ibid. n. 111. p. 782
*Actus passivus quomodo sit liber, ibid. n. 115. p. 783
Actus humani necessario durant per plurimam partem. A. 9. n. 82. & 83. p. 803
Actus in secundo instanti est denominative liberum. ibid. n. 83. p. 803
Actus per accidens necessarij possunt generare habitus. ibid. n. 85. & 86. p. 803
Actus bonitas non semper pendet a bonitate civitatis. L. 14. n. 35. p. 143.
Actus & appetitudo ad actum non repugnant. L. 6. n. 14. p. 108.
Actus cognitionis & appetitionis, quatenus producunt habitus, an sint vitales in actu primo. A. 2. n. 101. p. 647
Actus duplex distinguitur, informativus & actualis operationis. A. 3. n. 4. p. 613
Actus diversi ab eadem potentia, & idem a diversis potentij. ibid. n. 122. & seq. p. 670
Actus specificari ab obiecto materiali. ibid. n. 139. p. 672.
Actus diverso modo respiciunt potentias & obiecta. ibid. n. 142. p. 672
Actum repetitio quid causet in nobis. A. 4. n. 107. & seq. p. 705.
Quare inveni ad retinendas species. ibid. n. 119. p. 707
Actus supernaturalis an physice producant habitus supernaturalem acquisitionem. A. 9. n. 10. & seq. p. 791.*

Aequalitas.

Aequalitas quomodo differat a similitudine, & an necessario debeat inter individua eiusdem speciei reperiri. A. 1. n. 222. & seq. p. 620
Aequalitas consistit in indivisibilitate. L. 5. n. 21. p. 92

Equipollentia.

Equipollentia. vide, Propositio.

Equivoca.

Equivoca quid, & quomodo ab Univocis differant. L. 10. n. 2. p. 147.
Quotuplicia. ibid. n. 4. p. 147
Quare uno actu qua equivoca sunt nequeam cognosci. ibid. n. 3. p. 147
Equivoca a consilio possunt dici analogia. ibid. n. 4. p. 147.
Secundo intensionaliter sumpta possunt unice definitione definiri. ibid. n. 4. p. 147
Equivocatio potest dari in mente. ibid. n. 5. p. 147

Aer.

Cur totus aer non humetetur. P. 7. n. 64. p. 334
Aer ostenditur capaxior late quam crystallus. G. 7. n. 137. p. 557.
Aer non est humidior aqua. G. 4. n. 19. p. 571
Aer est frigidus in summo. ibid. n. 25. p. 572
Aer non fit frigidus per exhalationes ex aersperitiis. ibid. n. 26. p. 572
Cur stabello rotas refrigeret. ibid. n. 27. p. 572
Aer ab agentibus extrinsecis calidus liber, statim est frigidus. ibid.

Eternitas. vide, Deus.

Eternitas Dei duplex. L. 14. n. 79. p. 202
Quid sit. P. 15. n. 67. p. 453

Actu-

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Affirmatio.**
Affirmatio & negatio quando possunt esse circa idem obiectum. L. 5. n. 44. p. 97
Agens, Ago. vide, Causa.
An agat idem in se ipsum, sententia negans. G. 3. n. 171. p. 563
Defenditur affirmans. ib. n. 172. p. 563
Cur agens in se nequit, quod in alio potest, pro ducere. ib. n. 175. p. 563
Maior vis actiua quam passiva resistenti ad agendum requiritur. ib. n. 178. p. 564
Non est amen maior intertio. ibid.
Quod agens potentius. P. 3. p. 292
- Alienatio.**
Alienatio proprietatis terminati. S. 1. n. 58. p. 14
- Alimentum.**
Totum non connectitur in substantiam aliti. G. 2. n. 76. p. 534
Saris fit obiectioni ex Evangelio. ibid.
Alteratio.
Eius natura, definitio. G. 3. n. 1. p. 536
Alteratio intensiva remissa quid. ibid. n. 2. p. 536
Alteratio per morulas interruptitur. G. 2. n. 31. p. 526
Altitudo.
Altitudo hominis ex omnibus coniunctis constat. G. 2. n. 61. p. 532
- Amabilitas.**
Amabilitas seu amari posse, an & quomodo sit essentialis rei. M. 1. n. 117. & seq. p. 834
Amabilitas non est omnibus obiectis aequalis. ibid. n. 119. p. 835
Amor, Amator. vide, Voluntas.
Qui differat amare sibi bonum ab amare idem alteri. A. 7. n. 15. & seq. p. 752
Amor quomodo excutitur a cognitione. A. 3. n. 23. p. 655
Amor benevolentiae non necessario includit amorem concupiscentiae. A. 7. n. 4. p. 750
Amor concupiscentiae semper includit amorem benevolentiae. ibid.
In suo conceptu non includit actionem. ib. n. 51. p. 759
Non variatur per se amor ex variatigne cognitionis, cum eadem bonitas proponitur. ibid. n. 53. p. 759. & ibid. n. 60. p. 760
Quid sit oriri amorem ex hac numero cognitione. ibid. n. 56. p. 760
Que apprehensio ad amorem efficacem determinat. ibid. n. 62. p. 761
- Ampliatio.**
Ampliatio & restrictio quid, & quotuplex. S. 1. n. 55. p. 13
- Analogia.**
Definitio. L. 10. n. 10. p. 148
Eorum dimissio & varietas. ibid. n. 11. p. 148
Quid Analogia propria, quid impropria, quid proportionis, quid attributionis, & que in illis observanda. ibid. a n. 11. usque ad finem. p. 148. vide, Ens.
Non dantur vlla Analogia propter attributionis. L. 11. n. 40. p. 159
Analogia.
Non constituitur per prius & posterius. L. 9. n. 7. p. 145
Angelus.
Angelus non habet rationem naturae. P. 6. n. 5. p. 318
Infiniti naturaliter possunt produci. P. 13. n. 46. p. 420
- Angelus non est in loco per negationem corporis interterribilis.* P. 14. n. 9. p. 422
Non est in loco per operationem. ibid. n. 10. p. 422
Non est in loco, quia vult. ibid. n. 11. p. 422
Est in loco per ubi positivum. ibid. n. 10. p. 422
Habet ubi distinctum independentem ab omni corpore reali. ibid. n. 85. p. 435
Ad motum corporis mouetur per accidens. ib. n. 90. p. 435
Non dicitur repleve locum. ibid. n. 98. p. 436
Propria natura ad se & alia mouenda quomodo sit applicatus. A. 1. n. 89. & seq. p. 603
Angelicum ubi cur spirituale, licet impenetrabile cum alio in altero loco. ibid. n. 110. p. 605
Angelus an noscat futura naturaliter. L. 14. n. 14. & seq. p. 189
- Anima in communi.**
Definitur. A. 1. n. 18. & 19. p. 595
Quomodo sit de conceptu materiae. ibid. n. 8. p. 594
Non est pure assistens corpori. ib. n. 21. & seq. p. 595
Est actus informans & substantialis. ibid. n. 27. & seq. p. 596
Est in informare & habere unionem distinctam an sit idem. ibid. n. 25. & 26. p. 596
Non est temperies quatuor qualitatum. ibid. n. 36. & 37. p. 597
Pro priori ad nutritionem quomodo precedat. ibid. n. 63. p. 600
Eadem ex varietate dispositionum varia exercet munia. ibid. n. 320. p. 632
Anima maris & femina cur non differant specie, etiamsi habeant diuersas dispositiones. ibid. n. 198. p. 617
Anima an habeat distinctas potentias. vide, Potentia.
Quomodo sine potentis distinctis determinetur ad actus. A. 3. n. 98. p. 666
Quibus prohibetur eam non concurrere immediate ad actus vitales. ibid. n. 1. & seq. p. 652
His respondetur. ibidem.
Contrarium suscipitur probatur. ibid. n. 6. p. 653
Anima nec physice nec moraliter est idem cum suis potentis, si distinguantur. ibid. n. 18. p. 654
Non potest cognoscere per cognitionem, que in sola potentia media recipitur. ibid. n. 35. & seq. p. 657
An immediate efficiat sensationem. ibid. n. 63. p. 657
Vi excutitur ad appetendum indiget receptione sensationis, non effectione. ibid. n. 33. & seq. p. 657
Tam ad actus liberos quam ad necessarios appetitivis indiget cognitione. ibid. n. 72. p. 663
An immediate efficiat motum localem. ibid. n. 42. & seq. p. 658
Cur tardius moueat corpus agrum quam sanum. ibid. n. 110. p. 668
Quas partes corporis informet. A. 1. n. 266. & seq. p. 625
Anima materialis. vide, Anima in communi.
Plantarum est diuisibilis. A. 1. n. 143. p. 610
Item & brutorum omnium. ib. n. 146. & seq. p. 610
Non tamen repugnat vna induisibilis. ibid. n. 157. p. 611.
Eius partes an heterogeneae. ibidem n. 182. & seq. p. 615
Non sunt. ibid. n. 204. p. 617
Et licet aliqua essent dissimiles, non tamen omnes. ibid. n. 184. p. 615
Quomodo vna pars petat dispositiones pro aliis. ibid. n. 194. p. 616

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Cur amissas dispositiones naturales in eo loco sibi debitas non possit recuperare. *ibid.* n. 200. p. 617
- Partes anime si alligatae sint naturae suae diversis dispositionibus erunt specie diversa. *ibid.* n. 208. p. 618
- Quomodo una pars anime excutetur per operationem alterius. A. 3. n. 26. & seq. p. 656
- An una pars iuuet aliam ad sensationem. *ibid.* n. 29. p. 656
- An ad nutritionem. *ibid.* n. 31. p. 656
- Ob eandem rationem anima bruta indiget cognitione ob quas rationalis. *ibid.* n. 41. & seq. p. 658
- Anima rationalis, vide, Anima in communi.
- A quo primo producatur. A. 1. n. 309. p. 631
- A quo in corporetur. *ibid.* n. 312. p. 631
- Non est particula Dei. *ibid.* n. 314. p. 631
- Cur non intelligat in pede. P. 14. n. 150. p. 445
- Est spiritualis, & unde id probetur. A. 1. n. 322. p. 632
- An ante ipsam in embryone fuerit alia. *ibid.* n. 316. p. 632
- Quas corporis partes informet. *ibid.* n. 266. & seq. p. 625
- Anima Christi fuit penetrata in natiuitate cum materia prima sanctae Virginis. P. 4. n. 21. p. 296
- Non est una in omnibus hominibus. A. 1. n. 315. p. 631
- Vnica tantum est in homine. A. 1. n. 39. p. 597
- Aliqua rationis pro hac conclusione reuocata. *ibid.* n. 40. & seq. p. 597
- Quomodo sit eminenter heterogenea. *ibid.* n. 213. p. 618
- Quomodo formaliter vegetatiua. *ibid.* n. 43. & seq. p. 598
- Quomodo producatur, & unde probetur. *ibid.* n. 302. & seq. p. 630
- Quo appetitu tendat in materiam. *ibid.* n. 304. p. 630
- Quomodo corpus informet, ut rationalis est. *ibid.* n. 44. & seq. p. 598
- Non dantur in anima realiter induisibiles, dua formalitates, quarum una vnatur corpori, altera non. *ibid.* n. 45. p. 598
- Vbicatio illius est composita integraliter. *ibid.* n. 80. p. 602
- Quomodo preintelligatur approximata ante nutritionem. *ibid.* n. 81. p. 602
- Caret partibus integrantibus, & unde id probetur. *ibid.* n. 125. & seq. p. 607. & *ibid.* n. 142. p. 609
- Etiam caret essentialibus. *ibid.* n. 178. p. 614
- Nullibi desinitur carere partibus. *ibid.* n. 139. p. 609
- Si non concurreret immediate ad actus voluntatis, non praemaretur & puniretur. A. 3. n. 7. & seq. p. 653
- Nec Physice, nec moraliter idem est cum potentijs distinctis. *ibid.* n. 18. p. 654
- Non potest intelligere per cognitionem in se receptam. *ibid.* n. 35. & seq. p. 657
- An insinat effecienter in actus cognitionis. *ibid.* n. 36. & seq. p. 657
- Si non reciperet immediate intellectionem per voluntatem, erraret in incognitum. *ibid.* n. 21. p. 655
- Vnde probetur, animam non esse immediate receptiuam actuum tam spiritualium quam materialium. *ibid.* n. 45. & seq. p. 659
- Suadetur contrarium. *ibid.* n. 56. & seq. p. 660
- Anima non extensa potest recipere sensationem extensam. *ibid.* n. 47. & seq. p. 659
- Quomodo intellectu amet & voluntate intelligat. *ibid.* n. 96. p. 666
- An eius potentiae sint distinctae, vide, Potentia.
- Postis distinctis potentijs, an rationalis recipiat actus materiales vitales. *ibid.* n. 84. p. 664
- Indiget cognitione, quia efficit amorem sine libere sine necessario. *ibid.* n. 72. p. 663
- Qualis carnis sit anima & speculatio actuum supernaturalium. *ibid.* n. 89. p. 665
- Ex sensatione materiali determinatur ad appetendum, unde & ipsam necesse est recipere sensationem. *ibid.* n. 68. & seq. p. 662
- Non operatur in corpore, nisi ut actus illius. G. 1. n. 60. p. 519
- Rationalis est immobilis. A. 10. n. 2. p. 805
- Probat ex Scriptura. *ibid.* n. 2. p. 805
- A ratione. *ibid.* n. 7. & seq. p. 806
- Contraria obiectiones soluantur. *ibid.* n. 14. p. 807
- Anima rationalis separata.
- Separata an sit in statu connaturati. *ibid.* n. 22. p. 809
- Ex se desiderat unionem ad partem. *ibid.* n. 25. p. 809
- Status separationis non est ei absolute Physice violentus. *ibid.* n. 26. p. 809
- Idem est conformis illi in pura natura. *ibid.* n. 27. p. 809
- An, & quas habeat separata potentias. *ibid.* n. 30. p. 810
- Anima separata non efficit actus materiales. *ibid.* n. 31. p. 810
- Elicit spirituales. *ibid.* n. 32. p. 810
- Retinet species quas habuit in corpore. *ibid.* n. 32. p. 810
- Habet perfectiores species quam coniuncta corpori. *ibid.* n. 35. p. 811
- Quorum rerum species habeat in partiali separata. *ibid.* n. 37. p. 811
- Potest separata discurrere. *ibid.* n. 39. p. 811
- Est capax moueri. *ibid.* n. 40. p. 812
- Se ipsam mouere potest. *ibid.* n. 41. p. 812
- An alia se distincta moueat. *ibid.* n. 42. p. 812
- Probabilior huius rei sententia. *ibid.* n. 45. p. 812
- Anima beata non habet species erroneas. *ibid.* n. 39. p. 811
- Animal.
- Precisum non est pars speciei actus. L. 7. n. 22. p. 115
- Animalia omnia cur praecipue capere intuentur. A. 1. n. 165. p. 612
- Antiperistasis.
- Quid sit. G. 3. n. 160. p. 561
- Datur. *ibid.* n. 160. p. 561
- Antipodes.
- Eodem modo stant quo nos. G. 4. n. 65. p. 577
- Appellatio.
- Quid, & quotuplex. S. 1. n. 59. p. 14
- Appetitus.
- Quid innatus, quid elicitus. P. 2. n. 40. & 41. p. 252
- Appetitus materiae, vide, Materia.
- Innatus potest contrariari elicito. A. 1. n. 304. p. 630
- Appetitus quatenus requirit cognitionem, an quo appetit, an quo se determinat ad appetitionem. A. 3. n. 69. & seq. p. 662
- An quia sit principium quod appetens, an aliunde. *ibid.* n. 76. & seq. p. 663
- Principium quod appetens duplex est, & quod ex illis requirit cognitionem. *ibid.* n. 75. p. 663
- Apprehensio.
- Prima apprehensio est obiectum Logicae. L. 2. n. 34. & seq. p. 63

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- In quâ apprehensione dari vel non dari possit veritas & falsitas. L. 14. n. 71. p. 201.
 Per simplicem cognoscere potest proposito integrâ. A. 6. n. 77. p. 736. & ibid. n. 82. p. 737
 Differentia inter apprehensionem & iudicium. ibid. n. 77. p. 736
 Simples apprehensiones de contrarijs vel contradi-
 torijs obiectis possunt esse simul. ibid. n. 78. p. 737
 Apprehensio potest esse composita. ibid. n. 80. p. 737
 Approximatio. vide, Causas.
 Ad ubicationem quomodo requiratur. P. 14. n. 47. p. 428
 Aqua.
 Quomodo humectet. G. 4. n. 13. p. 570
 Gelata est humida solum in actu primo. ibid. n. 15. p. 570
 Sola est humida. ibid. n. 18. p. 571
 Humida est in summo. ibid. n. 24. p. 571
 Gelata non differt à fluidâ specie. ibid. n. 29. p. 572
 Non congelatur ob exhalationes terreas. ibid. n. 30. p. 572
 Non est in summo frigida. ibid. n. 28. p. 572
 Cur ignem extinguit. ibid. n. 23. p. 573
 Cur gravitet in vas ferreum. ibid. n. 113. p. 585
 Cur non gravitet in natantem. ibid. n. 114. p. 585
 Inmittitur terra. ibid. n. 66. p. 578
 Aliqua parte terrâ est altior. ibid. n. 59. p. 577
 Id non bene infertur ex eius leuitate. ibid. n. 59. p. 577
 Respondetur solutionibus nostrâ probationis. ibid. n. 60. p. 577
 Aqua est in modum globi. cur autem stet ostenditur. ibid. n. 64. p. 577
 Argumentatio.
 Quid argumentatio. S. 3. n. 15. p. 31
 Multiplices sunt illius species. ibid. n. 16. p. 32
 Requisita, & leges. ibid. n. 16. & 17. p. 32
 Ars.
 Non concurrunt efficienter ad opus artificiosum, sed solum directivè. P. 6. n. 15. p. 320
 Ascensus.
 Ascensus & descensus terminorum quid, & quotu-
 plex. S. 1. n. 53. & 54. p. 13
 Assensus.
 Assensus & dissensus de eodem obiecto naturaliter & divinitus repugnant in eodem intellectu simul. A. 6. n. 85. & seqq. f. 738
 Asta.
 Differunt specie. C. n. 5. p. 497
 Eorum magnitudo & distantia probari non potest. ib. n. 54. p. 505
 Lucem aliquam habent. ibid. n. 68. p. 507
 Attributum.
 Quid. M. 1. n. 16. p. 318
 An quevis essentia propria habeat attributa. ibid. n. 16. p. 318
 Attributa entis quot. ibid. n. 24. p. 319. vide, Ens.
 Auditus, Auditio.
 Eius obiectum. A. 5. n. 43. p. 718
 Eius organum. ibid. n. 43. p. 718
 An habeat species. vide, Species.
 Auditio an sit cognitio immutata. A. 4. n. 39. p. 680
 Augmentatio.
 Eius definitio & divisio. G. 2. n. 1. p. 522
 Omnis augmentatio est generatio, non è contrario. ibid. n. 1. p. 522
 Obiectiones contra definitionem solvuntur. ibid. n. 2. p. 522
 Augmentationis differentia à primâ generatione ex conceptu suo est specifica. ibid. n. 5. p. 522
 In augmentatione non perit punctum terminativum, sed fit continuativum. ibid. n. 10. p. 523
 Consistit formaliter in continuatione, est tamen simul tempore cum productione, licet hæc sit prior natura. ibid. n. 12. p. 523
 Sententia docens successivè fieri augmentationem. ibid. n. 21. p. 525
 Contraria defenditur. ibid. n. 26. p. 526
 Per morulas interruptitur. ibid. n. 31. p. 526. & ibid. n. 41. p. 528
 Solvuntur argumenta contraria. ibid. n. 31. p. 527. & ibid. n. 46. p. 529
 Axiomata.
 Omne quod recipitur est ad modum recipientis, quomodo sit verum. A. 3. n. 55. p. 660
 Que sunt eadem uni tertio, sunt eadem inter se, explicatur. M. 1. in Proœmio. n. 1. p. 814
 Omnis peccans est ignorans. A. 8. n. 17. p. 766
 Dici de omni, & dici de nullo. M. 1. in Proœmio. n. 1. p. 814
 Quodlibet est vel non est. M. 1. in Proœmio. n. 1. p. 814
 Impossibile est idem simul esse & non esse. ibid. n. 2. p. 814
 Differentia duorum postremorum assignatur. ibid. n. 8. 9. & seqq. p. 815
 Ex duobus entibus in actu quomodo fiat ens per se. P. 2. n. 70. p. 257
 Nemo dat quod non habet. P. 7. n. 47. p. 329
 Bonitas, Bonum.
 Bonitas actus. vide, Actus.
 Boni divisiones. M. 1. n. 14. p. 834
 An idem quod amabile. ibid. n. 116. p. 834
 In se quid, & an passio Entis. ibid. n. 112. & 113. p. 834
 Bonum quod est obiectum amoris, vel est honestum, vel utile, vel delectabile. A. 7. n. 4. p. 750
 Cuius boni natura explicatur. ibid. n. 4. p. 750
 Bonum delectabile & utile terminat amorem concupiscentiæ. ibid. n. 4. p. 750
 Bono utili malum opponitur impediens executionem finis. ibid. n. 5. p. 750
 Minus bonum quâ tale, non potest amari. ibid. n. 18. p. 753
 Brutum.
 Forma bruti licet indivisibilis, est materialis. A. 1. n. 114. p. 606
 Brutorum divisibiles anima. ibid. n. 146. 149 & seqq. p. 610
 Actus bruti sensationis & appetitionis ubi recipiuntur. A. 3. n. 82. p. 664
 An magis immanentes quàm actus materiales hominis. ibid. n. 83. p. 664
 Que obiecta cognoscant. A. 4. n. 79. p. 685
 An cognoscant virtutem. ibid. n. 82. p. 685
 An agant propter finem. P. 8. n. 63. p. 355
 An vitantur exemplari. ibid. n. 87. p. 359
 Quomodo dolorem cognoscant. ibid. in num. 73. p. 357
 Eorum species insensata. ibid. n. 71. p. 357
 Bruta convenientiam mediorum cum sine imperfe-
 ctè cognoscunt. ibid. n. 65. p. 356
 Cacabus.
 VAcuum valde calidum si repleatur aquâ frigidissimâ, an debeat retinere calorem cum frigore. P. 3. p. 293
 Cali.

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Cali.
 Eorum compositio & diuersitas à sublanaribus. C. n. 1. p. 497
 Forma differunt à sublanaribus. ibid. n. 2. p. 497
 Non differunt specie inter se. ibid. n. 4. p. 497
 Non sunt animati, proinde nec sensitiui, nec intellectiui. ibid. n. 6. p. 498
 An in se habeant calorem, est incertum. ib. n. 9. p. 498
 Eos vitâ carere positum ostendi nequit. ib. num. 11. p. 498
 Esse liquidos quid significet. ibid. n. 15. p. 499
 Soluuntur argumenta afferentium calos esse liquidos. ib. n. 17. p. 499
 Iudicium de alijs fundamentis. ib. n. 25. p. 500
 Celos solidos astruuntur: quæ etiam soluuntur. ib. n. 33. p. 502
 Quæ ex aquâ celos constructos docent, naturâ suâ etiam corruptibiles esse fieri debent. ib. num. 42. p. 503
 Celorum numerus. ib. n. 45. p. 504
 Reselluntur sententia duæ, quarum altera vndecim, altera tres astruit. ib. n. 46. p. 504
 Si solidi sunt, nouem probabilis numerantur. ib. n. 52. p. 505
 Obiectiones soluuntur. ib. n. 53. p. 505
 Celos probabilis poni liquidos insinuatur. ibid.
 Quid calum insinat in inferiora. ib. n. 66. p. 507
 In voluntatem non potest influere nisi mediâte. ibid.
 An idè calum non potest ab igne vicino pati, quia illi calor ignis non est contrarius. P. 2. num. 163. p. 271
 Verum cali consent materiâ diuersâ à nostrâ. vide, Materia.
 Calefactio.
 Pendet ab approximatione ut ab aliquo concomitante. P. 7. n. 80. p. 337
 Calor.
 Elementaris, animalis & naturalis eiusdem speciei. G. 4. n. 54. p. 576
 Maioritate in stomacho probatur contra communem opinionem. G. 3. n. 167. p. 562
 Cur ergo concoctio fit hieme melius. ibid. num. 170. p. 562
 Non semper inuat concoctionem. ibid.
 Igne conuenit in summo. G. 4. n. 19. p. 571
 Cur cubacula hieme calidiora quam aer foris. ibid. n. 27. p. 572
 Campana.
 Eius tinnitus quid sit. A. 4. n. 42. p. 680
 Candela.
 An operetur in distans. P. 7. n. 58. p. 331
 Cur extinguuntur aliquando à sole. G. 4. n. 58. p. 576
 Canes.
 Quomodo percipiant odorem. A. 4. n. 30. p. 678
 Capilli.
 Animantur. A. 1. n. 294. p. 628
 Unde proueniat eos repente canescere. ibid.
 Castanea & oua.
 Cur, si assentur franguntur corices, secus, si coquantur. P. 16. n. 213. p. 486
 Causa.
 Est signum effectus. L. 13. n. 3. p. 179 & ibid. n. 11. & 12. p. 180
 Cur pèdeat à possibilitate effectus. L. 14. n. 48. p. 196
 Examinantur cause definitiones. P. 7. nu. 1. & seq. p. 321
 Causa ut sic est illa quæ per se insinat producendo effectum. ibid. n. 7. p. 322
 An in actu primo includat & ipsam entitatem cause & actionem possibilem. ibid. n. 8. p. 322. & ib. n. 10. p. 323
 In actu primo præcise constituitur per propriam entitatem. ibid. n. 12. p. 323
 Entitas causa dicitur relatione transcendentali ad effectum non ut existens, sed ut possibile. ibid.
 Quomodo illud verum, causam & effectum possibilem simul esse. ibid. n. 18. p. 324
 Quomodo dicat ordinem ad effectum possibilem, & non ad existentem. M. 2. n. 50. p. 843
 Causa an in omnibus debeat esse perfectior suo effectu. A. 6. n. 152. p. 748
 Presente contrarietate non facit. P. 3. n. 115. p. 291
 Creatura essentialiter respicit Deum ut causam. P. 7. n. 17. p. 324
 Pendet essentialiter à possibilitate cuiusvis effectus in particulari. ib. n. 21. p. 325
 Si virtus causa ad operandum effectus conditionalis, non penderet ab hoc numero effectus, imò nec ab illo in communi. ib. n. 32. p. 326
 Quid causa remota. ib. n. 36. p. 327
 Causa requirit existentiam ad causandum. ib. n. 44. p. 329
 Quid sit causam manere in virtute. ibid.
 Creatura non potest operari in distans, nihil operando in medio. ib. n. 48. p. 329
 Operabitur in distans immediate, si simul operetur in medio, aut sit contigua causis operantibus in distans. ib. n. 54. p. 331
 Ut operetur in distans, sufficit aliquis aduocatus in medio, licet diuersa rationis. ib. n. 69. p. 335
 Non repugnat cause tante virtutis, ut immediate in distans operetur, nihil operando in medio. ibid. n. 70. p. 335
 Tam libera quam necessaria est prior natura in quo suo effectus. ib. n. 91. p. 339
 Per quid causa libera à necessariâ differat. ib. n. 92. p. 339
 Omnis causa est prior à quo suo effectus. ibid. n. 94. p. 339
 Omnis causalitas distincta ab effectus est prior à quo, non vero in quo, respectu illius. ibid.
 Quo pacto causa necessitata ad operandum dependat ab operationibus suis. P. 2. n. 127. & seq. p. 265
 Duæ cause non possunt sibi esse inuicem cause quo ad primum esse in eodem genere. P. 7. n. 96. p. 340
 Neque in diuerso possunt. ibid. n. 101. p. 341
 Non repugnat inuicem causalitas, si vel utraque vel aliqua causarum duplici actione producat. ibid. n. 105. p. 341
 Quid sit esse actionem primam negativè. ib. n. 108. n. 342
 Repugnat ut idem quo ad primam actionem sit causa sui ipsius, etiam diuinitus. ib. 109. p. 342
 Quo ad secundam non videtur repugnare. ib. n. 114. p. 343
 De potentia ordinariâ nequeunt duæ actiones totales quæ tales insuere simul in effectum. ibid. n. 116. p. 343
 De potentia absolutâ possunt duæ cause totales ad eundem numero effectum simul concurrere, vel una totalis & altera partialis. ib. n. 119. p. 344
 Casu quo concurrerent duæ cause totales ad eundem numero effectum haberent actiones supernaturales quo ad modum. ib. n. 123. p. 345
 Quando concurrunt duæ cause inæquales, an effectus debeat sapere naturam nobilioris. A. 3. n. 53. p. 660
 Causa

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Causa dua ut absolute differant, non est necessarium in omnibus effectibus differre.* ibid. n. 29. p. 670.
Idem nec in vilo. ibid. n. 130. p. 671
Idem quomodo possit esse causa sui. P. 7. n. 114. p. 343
Causa eiusdem speciei cum effectu potest indigere consortio alterius causae ad illum producendum. A. 3. n. 105. p. 667
Causa physica in agendo non necessario reparitur. G. 3. n. 189. p. 566
Causa prima.
Quid sit. P. 10. n. 16. p. 381. vide, *Deus.*
An toto tempore res conferret quo durans. ibid. n. 3. p. 379
Conservationem hanc a creatura possit committere. ibid. n. 5. p. 380
An rem creatam possit ab omni conservatione independentem facere. ibid. n. 4. p. 379
Causa per se influens, causa per accidentem, quae sit. ibid. n. 50. p. 386
Parualis una non potest ante alteram operari. ibid. n. 59. p. 387
Causa secunda.
Causa secunda vere Physice operantur. P. 11. n. 1. p. 393
Causa accidentium quando sit substantia. ibid. n. 11 p. 395
Substantiam non esse immediate operativam reycitur. ibid. n. 16. p. 395
Productiva substantia qua sit. ibid. n. 21. p. 396 & ibid. n. 26. p. 397
Ratio generis a rana v. g. producens substantiam reycitur. ibid. n. 32. p. 398
Diviso causarum. ibid. 7. n. 124. p. 345
Non est necessarium ut causa pro priori nature sit approximata passante operationem. ibid. n. 79. p. 337
Sufficit ut sit approximata pro eo instanti reali quo est operatio. ibid.
Causa efficiens. vide, Efficientis.
Excluditur a ratione principij. P. 11. n. 16. p. 244
Dupliciter potest esse aliqua causa expulsionis. P. 8. n. 42. p. 352
Causa exemplaris. vide, Idea.
Causa finalis. vide, Finis.
Causa formalis.
Quid sit. P. 8. n. 27. p. 350
Expulsio forme precedentis, & introductio subsequentis sunt simul tempore. ibid. n. 29. p. 350
Expulsio forme precedentis est posterior naturae subsequentis introductione. ibid. n. 30. p. 350
Argumenta contrariae sententiae diluuntur. ibid. n. 34. p. 351
Non prius naturae introducit forma priusquam expellatur opposita. ibid. n. 38. p. 351
An sit necessarium, omnem causam physicam dum agit, simul repati. G. 3. n. 189. & seqq. p. 566
Causa instrumentalis. vide, Instrumentum.
Causa materialis.
Eius definitio. P. 8. n. 1. p. 345
Quomodo differat ab efficiens. ibid. n. 2. p. 345
An Deus possit eius munus obire. ibid. n. 9. p. 347
An detur in rerum natura. ibid. n. 3. & seqq. f. u. e. p. 345
Causalitas.
Materialis aut formalis non potest a Deo suppleri. P. 2. n. 106. p. 262
Causalitas, qua forma expellit sibi contrariam, non est forma expulsa. P. 8. n. 44. p. 352
Sententia Lesij de causalitate materiae. ibid. n. 3. & 4. p. 346
Probatum causalitatis materiae. ibid. num. 5. & seq. p. 346
Causalitas materiae est ab ipsa distincta, quando forma causata non pendet a materia. ibid. num. 10. p. 347
Causalitas materiae in compositum consistit in unione formaliter. ibid. n. 11. p. 347
Causalitas materiae in unionem est distincta ab utraque. ibid.
Causalitas materiae in unionem non est eadem cum ea qua causat formam. ibid. n. 13. p. 347
Causalitas materiae in formam transacto primo instanti generationis non est unio. ibid.
Omnis causalitas distincta ab effectu est prior a quo, non vero in quo, respectu illius. P. 7. n. 94. p. 339
Non repugnat mutua causalitas, si vel utraque vel aliqua causarum duplici actione producatur. P. 3. n. 105. p. 341
Causalitas causae efficientis distinguitur a causa & effectu. P. 9. n. 18. p. 363
Centrum terrae.
Dupliciter consideratur. G. 4. n. 128. p. 587
Certitudo.
Quid sit. L. 16. n. 14. p. 224. & ibid. n. 20. p. 225
Quomodo differat ab evidentia. ibid. n. 20. p. 225
Est triplex, Physica, moralis, Metaphysica. ibid. n. 21 p. 226
Potest esse maior & minor, & quomodo fiat. ibid. n. 22. & seq. p. 226
Requiritur ad omnem demonstrationem. ibid. n. 24. p. 226
Non est in obiecto, sed in actu. ibid. n. 45. p. 232
Christus.
Non succedit in munere proprio substantiae. G. 1. n. 27. & seq. p. 514
Cum in se convertitur negatur, & nos dicitur in ipsum converti, quomodo intelligendum. ibid. n. 22. p. 513
Cur non dicatur converti in substantiam supervenientem in Eucharistia. ibid. n. 23. p. 513
Eius ubi Eucharisticum quare sit materiale. A. 1. n. 112. p. 606
Eius omnes habitus boni. A. 9. n. 26. p. 794
Cognitio.
Entis rationis non habet proprie terminum vel obiectum. L. 12. n. 61. p. 177
Solum dicit respectum realem ad obiectum realiter a se distinctum. L. 13. n. 7. p. 179
Non tamen necessario distinguitur a suo subiecto. ibidem.
Se ipsam representans est signum formale. ibid. n. 9. p. 179
Confusa & clara possunt esse circa idem obiectum. L. 5. n. 40. p. 96
Abstractiva & comparativa quid. L. 6. n. 46. p. 115
Varijs modis potest terminari ad obiectum. A. 6. n. 119. p. 743
Abstractiva quid. ibid. n. 120. p. 744
In quo consistat cognitio quiddam rigore sumpta. ibid. n. 119. p. 744
Quid intuitiva. ibid. n. 121. p. 744
An cognitio memorativa sit intuitiva. ibid.
An do obiecto praesente sit eiusdem speciei cum ea que de absente habetur. ibid. n. 122. p. 744
Quare obiecti praesentis sit clarior quam absentis. ibid. n. 123. p. 744

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Andeficiente obiecto, & manente diuinitus cognitione externa, eſſet cognitio intuitiua.* *ibid.* n. 124. p. 744
Poteſt eſſe cognitio representans quidquid eſt in obiecto, etiam à principio imperfectiori. *ibid.* n. 124. p. 744
Cognitio non effectiue, ſed illuminatiue concurrir ad actus amoris, &c. A. 7. n. 50. p. 759. & *ibid.* n. 55. p. 760
Cognitio abſtractiua non repugnat cum intuitiua. A. 6. n. 99. p. 740
Cognitio de duobus obiectis eiufdem ſpeciei non differt ſpecie à cognitione de uno, etiam ſi intentus & eſſentialiter ſit perfectior. A. 1. q. 229. p. 620
Quomodo exciet ad actus appetitus vel voluntatis. A. 3. n. 23. p. 655
Cognofcentis denominatio an poſſit provenire à duabus rebus quarum neutram cognofcat. *ibid.* n. 62. & ſeq. p. 661
Cognitio creata an ſit imago obiecti. A. 4. n. 151. & ſeq. p. 696. & *ibid.* n. 172. p. 699
Non petit oriri ab obiecto. *ibid.*
Quomodo ſit ſimilis obiecto. *ibid.* n. 162. p. 698
Cognitio de obiecto diuiſibili eſt diuiſibilis. *ibid.* n. 238. p. 711
Cognitio poteſt ſupra ſe refletere. A. 6. n. 71. p. 736
Obiectiones contra hac ſoluntur. *ibid.* n. 68. p. 735
Cognitio non eſt neceſſario eiufdem ordinis cum re cognita. A. 5. n. 25. p. 715
Cognitio intuitiua. vide, *ſiſo.*
Cognitio immediata an pugnet cum fide. A. 6. n. 95. & ſeq. p. 739
 Cognofcibilitas.
An ſit intrinſeca obiectis. M. 1. num. 107. & ſeq. p. 833
 Cometa.
Non omnes ſunt naturales. C. n. 23. p. 500
Eorum effectus male à vulgo explicari ſolentur. *ibid.* n. 72. p. 508
 Complacencia.
Complacencia & diſplacencia de obiecto ob idem motuum formale repugnant, non vero propter diuerſum. A. 7. n. 27. p. 755
Complacencia non repugnat cum odio de eodem obiecto. *ibid.*
 Compoſitum.
Non differt realiter à partibus vniis. P. 5. num. 2. p. 309
Eius diſtinctio à partibus & vnione ſolum deſumitur penes conceptum magis vel minus explicatum. *ibid.* n. 3. p. 316
Vtrum addat aliquid vltra materiam, formam & vnionem. *ibid.* n. 4. p. 310
Non eſt ſubiectum quantitatis neque communium accidentium. *ibid.* n. 10. p. 311
Compoſiti in ſacto eſſe duo tantum principia, materia ſcilicet & forma; in fieri tria, materia, forma & priuatio. P. 1. n. 11. p. 243
Compoſitum in ratione compoſiti non eſt natura. P. 6. n. 5. p. 318
Qualis eius dependentia à ſuis partibus. *ibid.* n. 8. p. 319
Compoſitum in ratione denominatur generatum ab vnione. P. 4. n. 17. p. 295
Poteſt dari corpus ſimplex compoſitum. P. 5. n. 47. p. 317
Soluntur argumenta quibus contrarium probatur. *ibid.* n. 37. & ſeq. p. 315
Poſſibile eſt aliquod corpus incorruptibile ex ſe producliuum propria forma in alia materia. P. 2. n. 66. p. 271
Poteſt corpus incorruptibile conſtare materia diuerſa ſpeciei à materia corruptibile. *ibid.* num. 167. p. 271
 Compoſitum accidentale. vide, *Unio.*
 Compoſitum creatum. vide *ibidem.*
 Compoſitio.
Non eſt de eſſentiã creature. M. 2. n. 39. p. 841
 Comprehenſio.
Ad comprehenſionem debet obiectum quiditati & euidenter cognoſci. A. 6. n. 125. p. 744
Ad comprehenſionem non videtur requiri debere cognoſci in cauſa omnes effectus poſſibiles, ſecundum potentiam obediencialem. *ibid.* n. 126. p. 744
Soluntur obiectiones contra hanc ſententiam. *ibid.* n. 127. & 128. p. 745
Ad comprehenſionem requiritur, vt cognitio ſit proportionata, & oriatur à principio tam perfecto atque ipſum obiectum, & pro eã ſententiã citatur S. Thomas. *ibid.* 129. & ſeq. p. 745
Quantitas ſit proportio requiſita inter comprehenſionem & obiectum. *ibid.* n. 132. p. 745
Obiectiones contraria diluuntur. *ibid.* n. 133. p. 746
Poteſt Angelus inferior diuinitus ſuperiorem comprehendere. *ibid.* n. 134. p. 746
 Concluſio. vide, *Diſcuſus.*
Inter concluſionem & premiſſas debet eſſe connexio. L. 15. n. 15. p. 212
Ante concluſionem quandam conſtituitur connexio obiectiua. *ibid.* n. 18. p. 212.
 & quando non. *ibid.* n. 19. & ſeq. p. 212
Concluſio differt intrinſecè à premiſſis. *ibid.* n. 23. p. 213
Concluſio & premiſſe ſunt ſimul eodem inſtantiu intellectui. *ibid.* n. 25. p. 213 & *ibid.* n. 27. p. 214
 vide, *Premiſſe.*
Per aſſenſum concluſionis attingitur obiectum premiſſarum. *ibid.* n. 30. vſque ad 37. p. 214
Concluſionis aſſenſus quibus ſpeciebus fiat. A. 4. n. 94. p. 687
 Concoctio.
Cur hieme ſit melius quam eſtate. G. 3. num. 170. p. 562
 Concretum.
Quid, & quomodo predicetur & multiplicetur. S. 1. n. 61. & ſeq. p. 14
Accidentaria in recto ſignificant ſubiectum, in obliquo formam. *ibid.* n. 66. p. 15
Subſtantialia creata ex natura & ſubſiſtentiã recto dicuntur naturans, in obliquo ſubſiſtentiã. *ibid.* n. 68. & ſeq. p. 15
 Congelatio.
An ſit diſtincta à frigore. G. 4. n. 28. p. 572
 Connexio.
Cum re diuerſa, quare arguat diuerſitatem. A. 3. n. 127. p. 670
 Connotatiuum. vide, *Terminus.*
 Connotatum.
Connotata extrinſeca reſutantur. L. 12. n. 34. p. 170 & *ibid.* n. 41. p. 172
Connotata admittentes tenentur obicationem diſtinctam admittere. P. 14. n. 42. p. 427
Connotata reſcuntur. P. 9. n. 42. p. 368
 Conſeruatio.
Nulla res poteſt immediatè à ſeipſa conſeruari, nec partialiter, nec efficienter, nec formaliter. *ibid.*

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- nec resistit. P.9. num.76 & seq. p.375
 Probatur id solutione Argumenti. ibid.n.78.p.375.
 & auctoritate. ibid.n.88.& seq.p.377
 Conseruationis natura verè explicatur. ibid.n.92.
 & seq.p.377
- Contiguum.
 Quid contiguum. P.16.n.100.p.471
 Continuatio.
 Potest esse inter res diuersæ speciei. A.1.n.134.
 p.608 & ibid.n.204.& seq.p.617
 Continuatio partium materiae sit prior naturâ ad
 inforinationem eiusdem formæ, non verò posterior.
 G.2.n.13.& seq.fusc.p.524
 Quomodo eius continuationis destructio sit causa ne-
 cis humane. ibidem.
- Continuum.
 Sententia negans partes actû in continuo rejicitur.
 P.16.n.14.& seq.p.458
 Argumenta quæ pro illâ afferuntur nullius sunt pon-
 deris, nec illi fauent. ibid.n.19.p.460
 Quid senserit Zeno cum suis de continuo. ibi.n.20.
 p.460
 Sententia Aristotelicorum admittentium partes pro-
 portionales, negantium tamen infinitas esse actû.
 ibid.n.21.& seq.p.460
 In quo differant in diuisione continui Zenonis affecta
 ab Aristotelis. ib.n.26.p.461
 Vniones in continuo sunt simpliciter infinitæ & conse-
 quenter partes. ibid.n.27.p.461
 Probatur partes determinatas etiam esse infinitas
 actû. ibid.n.34.35.& 36.p.462
 Sententia ponens partes & puncta realia in continuo.
 ibid.n.37.& seq.p.462
 Puncta modalia sive vniuersa à continui ratione eli-
 minantur. ibid. nu. 44. v. l. que ad 64. inclusiue.
 p.463.
 & solutiones, quas adferunt ad argumenta, rejici-
 untur. ibid.
 Non possunt admitti infinita puncta sola in conti-
 nuo. ibid.n.65.p.466
 Infinita partes absque punctis remouentur à continui
 compositione. ibid.n.65.& seq.p.466
 In continui compositione videntur admittenda pun-
 cta Mathematica. ibid. n.73. & seq.p.468
 Quædam sententia admittens puncta non omnimode
 indiuisibilia impugnatur. ib.n.74 & 75 p.468.
 & ibid.n.135.& seq.fusc.p.476
 Antiquorum sententia omnia indiuisibilia remouens
 à continuo refutatür. ib.n.76.& seq.p.468
 Quid continuum, quid contiguum. ibid.num.100.
 p.471
 Argumentum contra puncta continui ab vnione eor-
 um desumptum soluitur. ib.n.106.& seq.p.472
 Argumenta ex Aristoteli contra continui finita pun-
 cta. ibid.n.113.p.473
 Argumentis Theologicis aduersus pura puncta in
 continuo satisfi. ibid.n.131.p.475
 Continuum quid sit. P.16.n.1.p.457
 Eius diuisio. ibidem.
 Est ens per se, & quare. ibid.n.2.& seq.p.457
- Contraria.
 Quo in fluxu indigeant, aut due forme substantia-
 les impossibiles naturaliter, ut diuinitus simul
 conseruentur. P.3.n.115.p.290
 Contrarietatum aduentus quid efficiat. ibi. num.115
 p.291
 Aliqua possunt diuinitus coherere. M.1.n.7.
 in Proem. p.815
- Conuersio.
 Non omnis conuersio est generatio. G.1.n.7.p.510
 Conuersionis natura explicatur. ibid. num.7.& 8.
 p.510
 Conuersionum diuersitas. ibid n.9.p.510
 Ad conuersionem requiritur contrarietatem incertum.
 ibid. n.10. p.511
 Requiritur tamen terminus communis positius. ib.
 n.12.p.511
 An requirat desitionem termini à quo, & produ-
 ctionem termini ad quem. ibid.n.13.p.511
 Vera sententia proponitur. ibid.n.16.p.512
 Ad conuersionem requiritur destructio termini for-
 malis à quod & productio termini formalis ad
 quem. ibidem.
 Obiectiones soluuntur, & confirmatur sententia. ib.
 n.25.p.513.& ibid.n.29.p.514
 Christus Dominus in Eucharistia cur non dicatur
 conuerri in substantiam superuenientem. ibid.
 n.23.p.513
 Conuersio alimenti in hominem cur non sit formalis.
 ibid n.39.p.515
 Conuersio propositionum. vide, Propositio.
- Corpus.
 Physicum quid. A.1.n.2.p.593
 Organicum quid. ibid.
 Philosophicè loquendo non est proprium viuentium.
 ibid.n.7.p.594
 Organicum an etiam non conueniat non viuentibus.
 ibid.n.9.p.594
 Quæ ratione dicatur potentia vitam habere. ibid.
 n.10.& seq.p.594
 Corpus seu res materialis in quo consistat. ibid.n.100
 & seq.p.604
 Corpus & res corporea in quo differant. ibid.n.104.
 p.605
 In puncto non potest moueri naturaliter. P.14.n.45.
 p.428
 Corpus idem potest circumscripi esse in duobus lo-
 cis. ibid.n.130.p.441
 Corpus non ponitur in duobus locis per reproductio-
 nem. ibid.n.132.p.441
 Corpus in duobus locis qua accidentia habere possit.
 ibid.n.133.& seq.p.442
 Corpus non potest poni in duobus locis, nisi utrobique
 habeat suum naturale complementum. ib. n.146.
 p.444
 Corpora à quo moueantur contra naturam suam ut
 vitetur vacuum. ibid.n.161.p.446
 Possibile est aliquod corpus incorruptibile ex se pro-
 ductiuum propria forma in alia materia. P.2.
 n.166.p.271
 Potest corpus incorruptibile constare materia diuersæ
 speciei à materia corruptibilium. ibid.
- Corruptio.
 Physica & Metaphysica quomodo differant. L.8.
 n.24.p.141
 Eius definitio. G.1.n.68.p.521
 Est etiam in rebus independentibus à subiecto. ibid.
 Quo pacto dicatur naturalis. ibid.n.70.p.521
 In substantialibus non intenditur, sic autem in acci-
 dentalibus formis. ibid.n.71.p.521
- Creatio.
 Non est aggregatum volitionis Dei & effectus creati.
 P.9.n.47.p.369
 Quando non distinguatur ab agente & termino. ibid.
 n.52.p.370
 Quando distinguatur. ibid.n.53.p.370
- H h h h
 Quan-

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Quantitatis & accidentium in Eucharistia distinguitur à volitione Dei.* ib.n. 53.p. 371
Angeli & anima rationalis distinguitur. ibid.
Angeli quid dicat. ib.n. 55.p. 371
Creationis subiectum quod sit. ib.n. 57.p. 371
Non respicit subiectum adhesionis. P. 2. num. 24. p. 249.
Creatio quo differat à generatione, & quomodo inde probetur non repugnare creatura. P. 11. n. 103. p. 408
 Creatura.
Non potest quidditativè cognosci, nisi cognoscatur Deus. L. 11. n. 17. p. 153
Perfectissima an sit infinita in perfectione. P. 13. n. 29 p. 417
Omnium infima & iterum omnium perfectissima à Deo creari potest. ib.n. 15.p. 415
Necessario debet in creaturis collectivè esse unum in numero supra. ib.n. 20.p. 416
Creatura, que semel producta annihilari nequeat, non repugnat. A. 10. n. 20. p. 608
Creatura quomodo sit immensa potentia. P. 11. n. 95. p. 407
An possit habere actionem immanentem secum idem significatam. ibid.
Nulla de facto creavit, potest tamen dari aliqua creatura etiam ut causa principalis. ibid. n. 82. & seq. p. 405
An creatura, que crearetur, esset Angelo perfectior. ib.n. 101. & seq. p. 408
Creatura, que posset producere omnes effectus aliarum, non repugnat. G. 3. n. 99. p. 551
Creatura essentialiter respicit Deum ut causam. P. 7. n. 17. p. 324
Creatura non repugnat esse ubique. P. 14. n. 101. p. 437
Nullam esse ab eterno, est de fide. P. 17. n. 1. p. 493
Soluntur argumenta, quibus probatur creaturam non potuisse esse ab eterno. ibid. num. 6. & seq. p. 494
Contra hanc sententiam difficile argumentum obijciuntur. ib.n. 17. p. 496
Creatura potuit esse ab eterno. ib.n. 15. p. 495
Creaturam non posse divinitus à Deo elevari ad creandum, opinio Granadi, que rejicitur. P. 11. n. 104. & seq. p. 408
 Creo.
Deum creare quid sit. P. 9. n. 49. p. 370
Deum creare est denominatio extrinseca. ibid. n. 46. p. 369
Creatura actio distinguitur à volitione Dei. ib.n. 32. p. 366. & ib.n. 40. & seq. p. 368
 Cubicula.
Cur hieme calidiora quam aer foris. G. 4. num. 27. p. 572
 Decretum.
Decretum Dei efficitur, per se requisitum ad operationem, tollit libertatem. A. 8. n. 3. p. 764
 Defatigatio.
Defatigatio rebus omnibus convenit, præter Deum. G. 3. n. 96. p. 551
 Definitio.
Definitio ut sit bona, debet significare idem quod definitum. A. 1. n. 13. p. 594
Non tamen debet sub eodem conceptu definitum illud includere. ib.n. 100. p. 604
Definitio potest aliquando tradi distinctivè. ibid. n. 105. p. 605
Definitio debet idem significare quod definitum. L. 1. p. 4. p. 38. L. 7. n. 8. p. 128
Est illativa conclusio ex natura sua. L. 2. n. 62. p. 70
Definitio hominis non predicatur proprie ut species. L. 7. n. 39. p. 129
Quare non constituat diversum predicabile. L. 8. n. 13. p. 138. L. 9. n. 2. p. 145
Definitio non differt à divisione. L. 2. n. 63. p. 70
Definitio ut est modus sciendi quid. S. 3. n. 1. p. 28
Definitio alia rei alia hominis, alia Physica, alia Metaphysica. ibid.
Definitio mentalis num in iudicio, an apprehensione consistat. ibid. n. 7. p. 29
Quomodo consistat genere & differentia. ibid. n. 8. & p. 29
Definitio verborum, me esse in hoc loco, rejicitur. P. 14. n. 8. & seq. p. 422
 Definitum.
Definiri etiam possunt modi ceteraque accidentia. S. 3. n. 4. p. 28
Definiri potest genus, & quomodo. ibid. n. 6. p. 29
Definiri potest Deus. ibid. n. 5. p. 28
Definiri potest individuum. ibid. n. 7. p. 29
 Demonstratio.
Demonstratio potest esse etiam de subiecto particulari. L. 16. n. 57. p. 235
Demonstratio perfectissima propter quid debet habere præmissas necessarias necessitate metaphysicâ. ibid. n. 61. & 62. p. 235
Quæ demonstrationes debeant consistere prædicata secundum quod ipsam est. ibid. n. 64. p. 236
Demonstratio perfectissima debet consistere principij omnino proprijs. ibid. n. 65. p. 236
Et prædicatio per se. ibid. n. 73. p. 237
Quæ possunt consistere principijs communibus. ibid. n. 67. p. 236
Demonstratio est obiectum attributionis Logice. L. 1. n. 58. p. 69
Omnes demonstrationes in ratione artificij Logice solo numero differunt. ibid. n. 60. p. 69
Demonstratio quid, & quomplex. L. 16. an. 1. v. que ad 6. p. 222
Non omnis demonstratio debet consistere præmissa formaliter primis immediatis & per se notis. ib. n. 51. p. 234
Debet tamen consistere virtute & mediante primis &c. ibid. n. 52. p. 234
Quomodo debeat consistere in universalibus & necessarijs, & aliquando etiam particularibus. ibid. n. 55. p. 234
 Denominatio.
Denominatio extrinseca non est ens rationis. L. 2. n. 15. p. 58
Denominatio respectiva potest consistere ex ipso termino qui respicitur. P. 2. n. 57. p. 254
Denominatum diversitas. P. 7. n. 37. p. 227
Denominatio totius perit pereunte sola una parte. P. 14. n. 17. p. 425
Denominatio qua non possit provenire à duabus partibus simul sumptis. A. 3. n. 62. & seq. p. 661
Denominaciones quedam de præsentibus non requirunt formam existentiam. M. 2. n. 11. p. 837
Denominatio patris transacta generatione partium est Physica, partim moralis. L. 12. n. 46. p. 173
Denominaciones sumpta à differentibus temporibus sunt extrinseca. L. 14. num. 50. p. 196. vide, Forma denominans.
 Deno-

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Denominatiua.
 Denominatiuorum definitio. L. 10. n. 9. p. 148.
 Dentes.
 Dentes animantur. A. 1. n. 292. & seqq. p. 628
 Augentur per intus-sumptionem. ibid.
 An decidant sponte. & c. ibid. n. 293. p. 628
 Dependentiā.
 Quid, & quotuplex dependentia à priori & à poste-
 riori. P. 2. n. 87. p. 259
 Quid dependentia. P. 1. n. 63. p. 402
 Quid dependentia essentialis & naturalis. P. 2. n. 87.
 p. 259
 Dependentiā rei stat sine influxu in rem. P. 7. n. 4.
 p. 322.
 Desiderium.
 Desiderium est de bono absente. A. 7. n. 26. p. 755
 Determinatio.
 Determinatio effectus duplex. L. 14. n. 95. p. 205
 Deus.
 Esi Deus non esset æternum duraturus, adhuc po-
 tuisset omnia cognoscere. L. 14. n. 85. p. 403
 Quare solus dicatur suum esse. M. 2. n. 44. p. 842
 Dei immensitas duplex. L. 14. n. 79. p. 202
 Deus excluditur à naturā. P. 6. n. 5. p. 318
 Transcendentaliter refertur ad creaturas possibili-
 es. P. 7. n. 19. p. 324.
 Dei omnipotentia pendet à possibilitate huius creatu-
 re in particulari. ibid. n. 24. p. 325
 Deus potest amare minus bonum. A. 7. n. 32.
 p. 756.
 Deus omnino æque perfecte cognoscit. ibid.
 Deus potest deservi. S. 3. n. 5. p. 28
 Deus ut auctor nature, nisi contrarium impediatur, te-
 netur res perfectas primo producere. A. 1. n. 306
 p. 630.
 Deus non concurrit cum plantis in ratione vite. A.
 2. n. 59. & seqq. p. 641.
 Neque habet viam physicam, sed intentionalem. ibi.
 Deus an viuat per productionem physicam persona-
 rum. ibid. n. 61. p. 642
 Deus non viuat per hoc, quod à se habeat intellectu-
 nem & volitionem. ibid. n. 65. p. 642
 In hoc enim non magis conuenit cum planta quam
 cum lapide. ibid. n. 67. & seqq. p. 642
 Nec viuat, quasi ratione nostrā causet suam intelle-
 ctionem. ibid. n. 69. p. 643
 Deo & animantibus datur ratio communis vite.
 ibid. n. 72. p. 643.
 Nisi æquocce. ibid. n. 74. p. 643
 Deus conseruat species de malo. A. 4. n. 204. p. 704
 Deus non tenetur creare omnes ordines rerum diuer-
 sos. P. 1. n. 100. p. 408
 Deus cur non indigeat speciebus ad cognoscendum. A.
 4. n. 169. p. 699.
 Deus an videri possit per speciem impressam. ibid.
 n. 100. & seqq. p. 688. vide, Species.
 An Deus ponatur in Predicamento. M. 3. num. 6.
 p. 850.
 An Deus operetur propter finem. P. 8. n. 59. p. 355
 An immediatè concurrat ad causas & effectus ear-
 um. P. 10. n. 10. p. 380. vide, Causa.
 Quomodo non sit causa peccati. ibid. n. 37. p. 384.
 & ibid. n. 45. p. 385.
 Bonorum operum aliter causa est quam malorum.
 ibid. n. 47. p. 386.
 Cum causis liberis quomodo concurrat. ibid. n. 57.
 p. 387.
 Explicatur pulchro exemplo. ibid. n. 88. p. 391
 Determinat directè ad individuationem. ibid. n. 97.
 p. 393.
 Deus potest producere creaturam omnium infimam,
 & aliam omnium perfectissimam. P. 13. n. 15.
 p. 415.
 Potest producere infinitum in multitudine, magnitu-
 dine, intentione. ibid. n. 32. p. 417
 Deus est in spatijs imaginarijs. P. 14. n. 69. & seqq.
 p. 432.
 Deus verè ante mundum existit, non coexistit. ibid.
 n. 76. p. 433.
 Deum calos mouere, nõ est absurdum. C. n. 63. p. 507
 Diabolus.
 Non potest in corporibus assumptis humana carnis
 suauitatem perfecte imitari. A. 4. n. 55. p. 682
 Dialectica. vide, Logica.
 Dialectica quid. L. 1. in Procem. p. 37
 Differentia.
 Differentia est æqualis speciei. L. 7. n. 21. p. 124
 Respectu individuum est totum potestatum, sicut
 genus respectu specierum. ibid. n. 20. p. 124
 Perfectior est genere in modo essendi, licet sit perfe-
 ctior in modo predicandi. ibid. num. 23. & 24.
 p. 125.
 Est triplex. L. 8. initio. p. 135. & ib. n. 1. ubi habes
 quatenus diuisua, quatenus constitutua & predi-
 cabilis.
 Non includit rationem genericam non transcenden-
 talem formaliter. ibid. n. 2. 3. 4. 5. p. 135
 Quomodo constituat diuersum predicabile à specie.
 ibid. n. 7. p. 137.
 Non necessario est Physicè indiuisibilis. ibid. n. 7.
 p. 137.
 Constitutua & diuisua est eadem. ibid. n. 8. p. 137
 Potest habere duplex genus immediatum in adæqua-
 tum. ibid. n. 8. 9. 10. p. 137
 Quomodo cum genere constituat speciem. ibid. n. 10.
 & 11. p. 138.
 Differentia predicabilis à Porphyrio data explica-
 tur. ibid. n. 12. p. 138
 Respectu individuum, & non respectu speciei, est
 predicabilis. ibid. n. 14. p. 139
 Quomodo predicetur per modum adiacentis. ibid.
 n. 14. 15. p. 139.
 Quo actu constituitur in ratione vniuersalis. ibid.
 n. 16. p. 139.
 Differentia sunt partes potestatiue respectu generis.
 S. 3. n. 14. p. 31.
 Diminutio.
 Diminutio qualis sit proprietas termini. S. 1. n. 58.
 p. 14.
 Discursus.
 Discursus quid. L. 15. n. 1. p. 209. & A. 6. n. 79.
 p. 737.
 Quid formalis, quid virtualis. L. 15. n. 1. 2. p. 209
 Virtualis non repugnat Deo & Angelis. ibi. n. 1.
 p. 209.
 Formalis est quadruplex. ibid. n. 2. p. 209
 Ad discursum requiruntur dua præmissæ saltem in
 mente. ibid. n. 3. p. 209
 Nontamen necessario debent distingui realiter. ibid.
 n. 4. p. 210.
 Ad discursum pertinet etiam conclusio. ibid. n. 9.
 & seqq. p. 211. vide, Syllogismus, Conclusio, &
 Præmissæ.
 Displacencia.
 Displacencia in obiecto non est formaliter amor contra-
 ry. A. 7. n. 2. p. 750
 H h h h 2 Dispo-

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Dispositio.
 Dispositiones non faciunt distinctum principium à materiâ. P. 1. n. 15. p. 244
 Dispositiones nequeunt disponere ad formas quin actu existant. P. 7. n. 42. p. 328
 Dispositiones sunt extra essentiam rei. P. 4. nu. 20. p. 295.
- Distancia.
 Non solis corporibus conueniunt, sed etiam spiritibus. P. 14. n. 96. p. 436.
- Distinctio.
 Est carentia identitatis inter duo extrema. M. 1. n. 92. p. 830.
 An distinctio actualis requirat actualem existentiam vtriusque. ibid.
 Distinctio num prior unitate. ibid. n. 95. & seq. p. 831.
 Distinctio triplex explicatur, realis, modalis & rationis. ibid. n. 96. & 97. p. 831
 Quae in Deo ratione distinguuntur, non necessario in nobis realiter distinguuntur. A. 6. n. 73. p. 726
 Distinctio realis, modalis, positiva, negatiua, adaequata & inadaequata quid sint. L. 5. n. 1. & 2. p. 88.
 Quid virtualis, quid formalis Scotistica. ibid. n. 2. & 3. p. 88.
 Distinctio formalis Scotistica impugnatur. ibid. n. 4. p. 88.
 Distinctio non est dissimilitudo. ibid. n. 15. p. 91
 Neque efficit dissimilitudinem. ibid. n. 19. p. 92
 Distinctio obiectiua & formalis, vide, Praeceptio obiectiua & formalis.
 Distinctio rationis ratiocinata, & rationis fundamentum. L. 5. n. 48. p. 98
 Distinctio virtualis in quibus predicatis datur in Deo. ibid. n. 56. & 58. p. 99
 Distinctio non potest pronenire à predicato realiter aut virtualiter superaddita. L. 4. n. 11. p. 85
 Distinctio in esse entitatis & in esse denominationis est Chymarica. P. 7. n. 30. p. 326
- Disto.
 Distare dupliciter accipitur. P. 14. n. 67. p. 432
- Diuisio.
 Diuisio est aliquid posituum. M. 1. n. 36. & seq. p. 820
 Diuisio prout est modus sciendi quid. S. 3. n. 9. p. 30
 Alia est rei, alia nominis. ibid.
 Item Physica & Metaphysica. ibid. n. 10. p. 30
 Actualis & potentialis. ibid.
 Integralis & accidentalis. ibid.
 Subiecti in accidentia, & accidentis in subiecta. ibid.
 Diuisio legis. ibid. n. 11. p. 30
 Modi quatuor argumentandi à diuisione. ibid.
 Diuisio non distinguitur ex parte obiecti à definitione. ibid. n. 12. & 13. p. 30
 Distinguitur tamen à definitione respectu totius potentialis. ibid. n. 13. & 14. p. 31
- Dolor.
 Dolor est de malo adueniente. A. 7. n. 26. p. 755
- Duratio.
 Duratio non intenditur. G. 3. n. 110. p. 553
 Duratio vbicationis non est in loco per vbicationem distinctam. P. 14. n. 60. p. 430
 Duratio non percipitur per sensum. A. 4. n. 74. p. 684
 Duratio cur sit subiectum vbicationis, & non e contra. P. 14. n. 61. p. 430
 Duratio vbicationis est diuersa à duratione hominis. ibid.
- Duratio quid, & quomodo à primâ existentia distinguatur. P. 15. n. 1. p. 447
 Duratio distinguitur à re durante. ibid. n. 5. & seq. p. 447.
 Non addit super entitatem connotatum ad tempus. ibid. n. 10. p. 448.
 Duratio diuersa non distinctio à diuersâ voluntate Dei. ibid. n. 22. p. 450
 Duratio creaturae ab aeternitate Dei in quo differat. ibid. n. 36. p. 451.
 Argumenta negantia durationem distinctam soluentur. n. 39. & seq. p. 452
 Duratio negatiua successiua datur de facto. ibid. n. 55. p. 454.
 Duratio Antichristi qualis. ibid. n. 58. & seq. p. 454
 Duratio distincta quibus rebus conueniat. ibid. n. 61. p. 454.
 Duratio alteri substantia potest essentialiter conuenire. ibid. n. 64. p. 455
 Durationis diuisio varia. ibid. n. 67. p. 455
 Duratio temporaria & perpetua quâ. ibid. n. 69. p. 455.
 Duratio non distinguitur à re durante. L. 12. n. 35. & 36. p. 170.
- Durities.
 Durities non consistit in impulsu. A. 4. n. 55. p. 682
 Quomodo percipitur. ibid. n. 52. p. 681
 Dura res potest imprimere minorem impulsum quam mollis. ibid. n. 54. p. 682
- Echo.
 Quomodo fiat. A. 4. n. 43. p. 680
- Effectus.
 Non videtur à Deo finiri, nisi causa etiam suura videatur. P. 8. n. 32. p. 350
 Non producitur prius ab vnâ causâ inadaequatâ quàm ab alterâ. A. 8. n. 4. p. 764
 Formalis potest constare ex duabus partibus, quarum neutra illum effectum habeat. ibid. n. 88. & seq. p. 779.
 Quando ex vnâ causâ duo effectus sequuntur, ille est prior naturâ qui magis necessarius sequitur. A. 1. n. 66. p. 600.
 Per se pendet ab aliquibus conditionibus. P. 7. n. 1. p. 321.
 Non est complementum principij operatiui. ibid. n. 11. p. 323.
 Ut existat pendet ab vnâ causâ, ut sit possibilis, à possibilitate omnium causarum, à quibus produci potest. ibid. n. 14. p. 323
 Ad productionem effectus non solum agentium mixto, verum etiam extenso conducti. ibid. n. 63. p. 334.
 Repugnat etiam diuinitus, ut effectus procedens sine actione distinctâ producatur duplici actione totali. ibid. n. 108. p. 342.
 Non necessarium ut effectus sit absolute posterior causâ, sed entitate actionis. ibid. n. 112. p. 343
 Explicatur dependentia effectus à causâ. ibid. n. 121. p. 344.
- Efficiens.
 Causa efficiens definitur. P. 9. n. 1. p. 361
 Eius ab Aristotele data definitio, & aliorum reperiuntur. ibid.
 Eius diuisiones. ibid. n. 4. p. 361
 Totalis & partialis. ibid. n. 5. p. 361
 Efficacitatis causalitatis an distincta à causâ & effectui. ibid. n. 18. p. 363
 Creatura efficiens & Deus concurrrens an vnâ actione opte.

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- ne operentur. *ibid.* n. 22. p. 364
 Electio. *vide*, Medium & Finis.
 Electio medij amat intrinsecè finem. A. 7. n. 69.
 p. 762.
 Efficax ante actum cur tolleret libertatem. A. 8.
 n. 56. p. 772.
 Elementa.
 Definitio eorum. G. 4. n. 1. 2. & 3. p. 568
 Numerus. *ibid.* n. 4. p. 568
 Qualitates. *ibid.* n. 6. p. 569
 Non habent siccitatem & humorem distinctum. *ibid.*
 n. 9. p. 569.
 Respondetur obiectionibus. *ibid.* n. 10. p. 569
 Omne elementum habet aliquam qualitatem in sum-
 mo. *ibid.* n. 25. p. 572
 Non est certum elementa non habere duas qualitates
 in summo. *ibid.* n. 39. p. 573
 An quod decit ex una qualitate infra summam, re-
 pleatur per aliam in elementis. *ibid.* n. 40. p. 574
 Respondetur argumentis partis affirmativae. *ibid.*
 n. 41. p. 574.
 Contrariam amplectimur. *ibid.* n. 45. p. 574
 Situs. *ibid.* n. 50. p. 576
 Male à quibusdam assignatur. *ibid.* n. 66. p. 577
 In propria regione non exarant. *ibid.* n. 111. p. 585
 Huius ratio redditur. *ibid.*
 Argumentum tamen commune non probatur. *ibid.*
 n. 112. p. 585.
 Eorum magnitudo incerta. *ibid.* n. 134. p. 588
 Dubium an omnia immediate inuicem conuertantur.
ibid.
 Ignis immediate in aquam videtur non posse. *ibid.*
 n. 135. p. 588.
 Nec immediate aquam vel aërem in se. *ibid.* n. 136.
 p. 589.
 Nec terra aërem vel aquam. *ibid.* n. 137 & seq.
 p. 589.
 Obiectionibus respondetur. *ibid.* n. 139. p. 589
 Possunt tamen mediate. *ibid.* n. 141. p. 589
 An miscantur formaliter. *ibid.* n. 145. p. 590
 Symbola, v. g. aër & aqua, se non faciunt mixtum.
ibid. n. 141. p. 589.
 Ex duorum pugna resultat aliquando vel mixtum
 vel aliud. *ibid.* n. 142. p. 589
 Emanatio.
 Emanatio simplex quid sit. P. 11. n. 14. p. 395
 Empyreum.
 An ex parte nostrà opacum. C. n. 67. p. 507
 Ens.
 Ut sic formale est obiectum Metaphysica, non tamen
 attributionis. in Prooemio Metaphys. p. 813
 Ens quid. M. 1. n. 1. p. 815
 Ut sic prout praeisum ab existente & possibili non est
 uniuersale Logica. *ibid.*
 Quales & quomodo à se distinctas habeat passiones.
ibid. n. 16. p. 818.
 Quot passiones. *ibid.* n. 24. p. 819
 Non potest obiectiue praeisindi à ratione vnus. *ibid.*
 n. 51. & seq. p. 824.
 Dno completatur non faciunt dnum per se. P. 16. n.
 7. & seq. p. 458.
 Dno extrema posse conuenire in aliquo predicato,
 quod non sit in entibus intermedys. A. 2. n. 130.
 p. 651.
 Absolutè non potest praeisindere à bono in se; à bono
 vero alterius, saltem in particulari, huic vel illi
 potest, vniver saltem etiam non potest. M. 1. n. 121.
 p. 835.
 Non potest fieri tale intrinsecè & formaliter per ali-
 quid à se distinctum, puta existentiam. M. 2. n. 56.
 p. 844.
 Idem consideratum modo vt parè p. possibile, modo vt
 existens, habet & non habet eandem quasi formam,
 nempe existentiam, mox aliorum obiectorum. *ibid.*
 n. 28. p. 840.
 Idem possibile non potest idemificari cum re existen-
 te, id quod possibile dicitur in obliquo, sed tantum
 secundum quod in recto. *ibid.* n. 29. p. 840
 Predicatur vt pars essentia. L. 7. n. 27. p. 126
 Potest praeisindi à differentijs. *ibid.*
 Potest predicari vt species predicabilis, licet nullum
 aliud genus supra se habeat. *ibid.* n. 31. p. 127. &
 L. 11. n. 3. vlt. ad 13. p. 130.
 Inaequalitas participationis entis non facit analo-
 giam. *ibid.* n. 20. & 21. p. 154.
 Non est analogum, sed uniuocum, respectu Dei &
 creaturarum, substantia & accidentis. *ibid.* n. 14.
 & seq. p. 153.
 Neque intranscendentia obest uniuocationi. *ibid.* n. 24.
 vlt. ad 32. p. 155.
 Neque inaequalis distantia ab ente. *ibid.* n. 39. p. 159
 Quomodo transcendant differentias. *ibid.* nu. 32.
 p. 157.
 Non magis est transcendens, quam cetera genera v-
 niuoca. *ibid.* n. 36. p. 158
 In rigore nulla dantur predicata transcendentia. *ibid.*
 n. 36. & seq. p. 158.
 Ens latius patet quam nomen infinitans. L. 13. n. 43.
 p. 185.
 Entis diuisio in decem Pradicamenta siue bona. M.
 3. n. 1. p. 849.
 Entis in finitum & infinitum diuisio est bona. M. 4.
 n. 1. p. 851.
 Ene rationis dupliciter accipitur. M. 6. n. 1. p. 883
 Definitio quorundam reijcitur. *ibid.* nu. 1. & seq.
 p. 883.
 Prout hinc accipitur quid. *ibid.* n. 6. & 7. p. 883
 Quod datur, probatur. *ibid.* n. 8. & seq. p. 884
 Concipiendo Angelum per similitudinem iuuenis
 non facimus. *ibid.* n. 15. p. 885
 Quando fiat. *ibid.* n. 20. p. 886
 Fit per intellectum, sed per quos actus. *ibid.*
 Quale fiat per sensum internum. *ibid.* n. 25. p. 887
 Quale per sensum externos. *ibid.* n. 29. & seq. p. 887
 Potest fieri per apprehensionem incomplexam. *ibid.* n.
 31. & seq. p. 888.
 Fit ab Angelis. *ibid.* n. 36. p. 889
 Num per actum appetitus & voluntatis fieri possit.
ibid. n. 36. & seq. p. 889.
 Quomodo fiat à Deo. *ibid.* n. 38. & seq. p. 889
 Quomodo Deus ea cognoscat. *ibid.* n. 42. 43. p. 890.
 & *ibid.* n. 47. p. 891.
 Diuisio varia Entis rationis proponitur, & explica-
 tur. *ibid.* n. 47. & seq. p. 891
 Est obiectum materiale, non formale, Logica. L. 2. à
 n. 14. ad 25. p. 58.
 Ens est genus respectu Dei. L. 11. n. 44. & seq. p. 160
vide, Denominatio extrinseca.
 Epyclicl.
 Admittuntur. C. n. 26. p. 501
 Essentia.
 Clarè cognita intrinsecè ducit in cognitionem passio-
 num. L. 2. n. 61. p. 69
 Quo sensu dicantur abstrahere ab existentia. L. 8.
 n. 25. p. 142.

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Diverſa an habeant potentia eadem.* A. 3. n. 137. & ſeq. p. 672.
- Non ſunt indiviſibiles Phyſicè.* G. 3. n. 23. p. 539
- Essentia rerum non fuerunt ſimpliciter ab aeterno, ſed ſolum ſecundum quid per non-repugnantiam, quo etiam modo fuerunt exiſtentia.* M. 2. num. 45. p. 842.
- Imo illa propoſitio Philoſopho Catholico admodum carè eſt uſurpanda.* ibid. n. 32. & ſeq. p. 840
- Explicatur modus, quo eſſentia à paſſionibus ſuis dependet.* P. 2. n. 128. p. 265
- Euentus.**
- Euentus liberi prædici nequeunt ab Astrologis falſibilitèr.* C. n. 66. p. 507
- Evidentia.**
- Triplex poteſt eſſe, ſicut certitudo.* L. 16. n. 22. p. 226
- Evidentia præmiſſarum.* ibid. n. 40. p. 231
- Non eſt in obiecto, ſed in actu.* ibid. n. 45. p. 232
- Evidentiæ de obiecto an tollat neceſſitatem præaffectionis.* A. 6. n. 97. p. 739
- Exceſſus.**
- Excedere res infinitas inæquales in perfectione, chr non arguat infinitatem.* P. 13. n. 49. p. 420
- Exemplar.**
- An ſit vera cauſa.* P. 8. n. 95. & ſeq. p. 360
- Exhalationes.**
- Cur infra terram pauciores aſtate quàm hieme.* G. 3. n. 164. p. 562.
- Solutus obiectio contra exhalationes.* ibid. n. 165. p. 562.
- Exiſtentia.**
- Eam non diſtingui ab eſſentiâ, quidam Thomiſtæ, videlicet argumentis contrariis ſententiæ, faſſus eſt.* M. 2. n. 67. & 66. p. 846.
- Quid ſit exiſtentia.* P. 2. n. 68. p. 256.
- Exiſtentia materia.** vide, *Materia.*
- An ſaltem per rationem diſtinguatur eſſentia ab exiſtentia.* M. 2. n. 66. & ſeq. p. 846
- Quid de eâ re concludendum.* ibid. n. 70. p. 847
- Quid in Deo, an eodem modo quo de creaturis diſcurrendum circa eſſentiam & exiſtentiam.* ibid. n. 71. p. 847.
- Si ne perfectior exiſtentia an eſſentia.* ibid. n. 73. p. 847.
- Que ſit cauſa exiſtentia, que eſſentia.* ibid. num. 74. p. 847
- Quis earum effectus.* ibid. p. 848
- Quibus rebus competat exiſtentia diſtincta.* ibid. n. 75. p. 848
- Admiſſâ diſtinctione eſſentia ab exiſtentia, eſſentia exiſtentia accidens, an ſubſtantia.* ibid. à n. 76. ad 82. p. 848
- An exiſtentia ſit prior eſſentiâ.* ibid. n. 82. p. 849
- Deſerue conceptus communis enti in potentia & exiſtentia.* ibid. n. 82. & ſeq. p. 849
- Ea poteſt concipi non exiſtens ſimpliciter ſed ſecundum quid, ſicut eſſentia.* ibid. n. 46. p. 843
- Eſt includat poſſibilitatem, tamen bene hæc per illam, tamquam per aliquid poſterioris, aut ſaltem notius explicatur.* ibidem n. 23 & 24. p. 839
- Exiſtentia rerum ſunt ab aeterno eodem modo quo eſſentia, quamquam rectius neutra ſint.* ibid. n. 30. p. 840
- Non tamen ab aeterno verum ſunt, homo exiſtit, ſecus, homo eſt animal.* ibid. n. 35. p. 841
- Si exiſtentia res diſtinguatur à re non neceſſario, ab eâ pendebit à priori.* P. 2. n. 97. p. 261
- Si non diſtinguatur ab eſſentiâ, erit ratio formalis cauſandi, ſi verò diſtinguatur, ſolum erit conditio.* P. 7. n. 38. p. 328
- Palſitas.* vide, *Veritas, Propoſitio.*
- F.**
- Non reperitur in apprehenſione ſolius ſubiecti vel prædicati.* L. 14. n. 71. p. 201
- Sic verò in apprehenſione totius propoſitionis.* ibid. & ſeq.
- Femina.**
- Concurrit immediatè ad generationem filij.* G. 1. n. 57. & ſeq. p. 519
- Fides.**
- Quomodo ſit argumentum non apparentium.* A. 6. n. 97. & 98. p. 739
- Cur non maneat in celo.* ibid. n. 106. p. 741
- Aſſenſus nitens Fide diuinâ mediatè poteſt eſſe falſibilis.* L. 16. n. 81. p. 238
- Ad aſſenſum fidei diuinæ omnino inſalubilitèr, deducum per conſequentiam, requiritur utraque præmiſſa de fide diuinâ.* ibid. n. 83. p. 239
- An fides ſubſtituatur loco viſionis.* A. 6. n. 98. p. 740
- An coherere cum illâ.* ib. n. 98. & ſeq. uſque p. 740
- Figura.** vide, *Forma.*
- Eius ſpecies.** vide, *Species.*
- Opinio negantium, figuram dicere carentiam partium ſuperfluarum.* P. 6. n. 9. p. 319
- Filius.**
- Creatus non idèo petit oriri à patre, quia ſi imago illius, ſed potius idèo eſt imago, quia oritur ab illa.* A. 4. n. 164. p. 698
- Finis.**
- Quid ſit.* P. 8. n. 45. p. 353
- Eius diſtinctiones.* ibid. n. 46. p. 353
- Siue cauſa, ſiue conditio.* ibid. n. 52. & ſeq. p. 354
- Eius ratio formalis cauſativa.* ibid. n. 50. p. 353
- Quænam ſint agentia propter finem.* ibid. num. 58. & ſeq. p. 355
- Eius effectus & cauſalitas.* ibid. n. 74. p. 357
- An ſit cauſa Phyſica.* ibid. n. 80. p. 358
- Eius cauſalitas non eſt ſola actio agentis.* ibid. p. 84. p. 358
- Flamma.**
- Quare parua à magnâ extinguitur.* G. 4. num. 52. p. 575
- Cur à vento.* ibid. n. 54. p. 576
- Fontes.**
- Cur aſtate frigidi.* G. 3. n. 161. p. 561
- Omnes à mari ſunt.* G. 4. n. 61. p. 577
- Forma.**
- Ex genere ſuo non eſt perfectior quàm materia.* L. 7. n. 24. p. 125
- Non poteſt quiddam inè cognofci, niſi cognofcatur materia.* L. 11. n. 17. p. 153
- Que actu rem denominat, non eſt neceſſe ſemper actu exiſtat.* L. 14. n. 40. p. 194. ibid. num. 97. p. 205. & ibid. n. 114. p. 208.
- Rectè dicitur actus compoſitus in quo ſiſta includatur.* A. 1. n. 5. p. 593
- Semel corrupta nequit reproduci naturaliter.* P. 2. n. 47. p. 253
- Cauſat effectum ſeipſam communicando effectui.* ibid. n. 94. p. 260
- Non tribuit ſubiectò omnem ſuam denominationem ſine effectum.* P. 8. n. 24. p. 349
- Formatus effectus quando non à ſalâ formâ, ſed & à ſubiectò deſumatur.* P. 11. n. 60. p. 402
- Non expelliſſe alteram.* P. 8. n. 42. p. 352
- Poteſt interdum deſtrui à cauſis à quibus efficitur ſiue producta.* P. 3. n. 67. p. 284
- Reperitur*

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Repugnat esse simul formam & eius privationem, etiam pro eodem instanti reali. P. 1. n. 12. & seq. p. 243
- Non dicitur ordinem essentialium ad hanc numero accidentia. P. 4. n. 24. p. 296
- Non repugnat divinitus forma, quae non causetur à subiecto, sit tamen inseparabilis ab illo. ibid. n. 96. p. 305.
- Respectu quorum accidentium sit subiectum. P. 5. n. 30. p. 314.
- Non datur mutua prioritas inter formam & dispositiones. ibid. n. 22. p. 313
- Non dicitur unum cum subiecto, quia pendeat ab illo in operando, sed quia est in suo esse incompleta. A. 1. n. 172. p. 613.
- Eius incorruptibilis non negat dependentiam à subiecto. ibid. n. 174. p. 614
- Non est proprie causa compositi, sed solum intrinseca pars illius. P. 2. n. 96. p. 260
- Explicatur modus quo forma in materia praesistunt. P. 3. n. 27. p. 277
- Forma materialis.
- Potesit subiectari in re spiritali. P. 4. num. 121. p. 308.
- Conferuari potesit divinitus separata à materia. P. 3. n. 39. p. 279.
- Naturaliter est in una materia, divinitus potesit esse in pluribus. ibid. n. 47. p. 280
- Si eadem numero sit in duobus subiectis composita, quae resultabunt solum erunt inadaequate distincta. ibid.
- Potesit de potentia absoluta manere producta materialiter à materia, non tamen illi unita, etiam pro toto instanti reali. P. 4. n. 117. p. 308
- Eius actio conservativa extra subiectum est supernaturalis quo ad substantiam. P. 3. n. 40. p. 279
- Reales pendunt ab hoc numero subiecto ut possibilis. M. 1. n. 79. & 80. p. 828
- Non verò ut existente. ibid.
- Indivisibilis an possit educi materialiter ex subiecto divisibili. A. 1. n. 150. & seq. p. 610
- Omnes materiales quae de facto existunt sunt divisibiles. n. 157. & seq. p. 612
- Artificialis non est quid distinctum à partibus & v. bicationibus rei artificiosae. P. 6. n. 8. p. 319
- Verumne illam mutari, quovis cumque mutatur localiter res artificiosa. ibid. n. 14. p. 320
- Etiam forma calis in fieri & conservari dependet à sua materia. P. 3. n. 33. p. 278
- Non repugnat divinitus, ut eadem actione indivisibili creetur materia, forma caelestis, & terraeque. ibid. n. 36. p. 279.
- Accidentales forme, licet supernaturales subiecto, educuntur proprie è subiecto in quo recipiuntur. ibid. n. 38. p. 279.
- Forma spiritalis. vide. Spiritualis.
- Forma substantialis.
- Probatum eius existentia. P. 3. n. 1. p. 274
- Non est eadem in omnibus compositis. ibid. n. 43. p. 280.
- Ut sic est actus substantialis materia cum ea constituens compositum. ibid. n. 13. p. 275
- Quomodo materiam compleat. P. 2. n. 103. p. 261
- Vtrum sit tota quidditas compositi. P. 3. num. 16. & seq. p. 276.
- Vivens unica est contentum. ibid. n. 49. p. 281
- Non tot in materia quot praedicata essentialia Metaphysica compositi. ibid. n. 48. p. 280
- Possunt in materia dari duae invicem dependentes. ib. n. 97. p. 288.
- Argumenta pro formis partialibus soluta. ibid. n. 50. p. 281.
- Reyciuntur partiales. ibid. n. 84. p. 287
- Datur cadaverentatis. ibid. n. 60. & seq. p. 283
- Reijctur corporentatis. ibid. n. 50. p. 281
- Suntne de facto duae in ferro accenso aut carbone. ibi. n. 98. p. 288.
- Potesit esse divinitus duae in eadem materia licet contrariae essent. ibid. n. 106. p. 289
- Substantialiter diversa non necessario petunt oppositas dispositiones, sed sunt contenta dispariatis. ib. n. 98. p. 288.
- Non potesit efficaciter ostendi, repugnare naturaliter, in materia simul recipi duas substantiales sine contrariis dispositionibus. ibid. n. 97. p. 288
- Dicendum tamen, non dari nisi unam. ibid. n. 113. p. 290.
- Non est subiectum quantitatis neque aliorum accidentium communium. P. 5. n. 9. & seq. p. 311
- Est in rigore natura. P. 6. n. 6. p. 319
- Prius introducitur quam opposita expellatur. P. 8. n. 40. p. 352.
- Declaratur quo pacto substantiales forme pendant à dispositionibus. P. 5. n. 25. p. 313
- Distincte ab anima rationali, absolute in fieri & conservari à materia dependent. P. 3. num. 29. & seq. p. 278.
- Id ipsum de forma caelesti dicendum, quae proprie generata fuit. ibid. n. 33. p. 278
- Norma substantialis potesit producere formam sibi omnino similem in passo disposito, non item accidentalis. G. 3. n. 197. & seq. p. 567
- Frigus.
- Est positiva qualitas, non sola carentia caloris. G. 4. n. 7. p. 569.
- Non agit nisi operando prius in immediatum passum. P. 7. n. 58. p. 332.
- Futura.
- Sunt duplicia. L. 14. n. 86. p. 204
- Quaedam libera, quaedam necessaria. ibid. nu. 87. p. 204.
- Propositio de illis an sit determinate vera vel falsa. vide, Propositio.
- Gaudium.
- Provenit ex bono possessio. A. 7. n. 26. p. 755
- Gelu.
- Cur frangit vas. P. 16. n. 215. & seq. fusè. p. 487
- Generatio.
- Aristotelica generationis definitio expenditur. G. 1. n. 1. p. 509.
- Commodior affertur. ibid. n. 2. p. 509
- Generatio quaevis involvit naturaliter compositi productionem. ibid. n. 3. p. 509
- Terminus eius duplex. ibid. n. 6. p. 510
- Non omnis generatio est mutatio. ibid. n. 7. p. 510
- Generationis visentium definitio. ibid. n. 39. p. 515
- Non requirit cognitionem. ibid. n. 40. p. 516
- Generatio an fieri possit ab incubis. ibid. nu. 41. p. 516.
- Generatio, in quantum productio, non requirit privationem, sed in quantum mutatio. P. 1. n. 12. p. 243
- Generatio Christi Domini in Beatissime Virgini utero est uniuoca, comparata cum matre alia. G. 1. n. 48. p. 517.
- An generationes animales sint uniuoca. ibid. n. 47. p. 517.

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Generatio composita est instantanea. ibi. n. 54. p. 518.
 Quomodo uidentia concurrant ad generationem. ibi. n. 57. p. 519.
 Prima generatio uidentis specie differt ab aggeneratione. G. 2. n. 7. p. 523
 Generationes successiue non poterunt esse ab eterno, nec substantiales, nec accidentales. P. 17. n. 2. & seqq. p. 493.
- Genus.
- Eius definitio. L. 7. n. 1. p. 120
 Genus ut est primum predicabile diuerso respectu est etiam species. ibid. n. 2. p. 120.
 De reliquis, vide, *Predicabilia*.
 Generis definitio, quatenus est primum predicabile, etiam conuenit *Uniuersali*, quod est genus ad ipsum primum predicabile, ut & reliqua quatuor, in sententiâ admittente actus reflexos. ibid. n. 3. p. 120
 Definitio generis est nature in recto, non ut est realis, sed ut habet rationem subiecti: cognitioni uero conuenit ea definitio in obliquo. ibid. nu. 7. & seqq. p. 121.
 Genus entis realis & rationis licet Physicè differant, Logicè tamen uniuocè conueniunt. ibid. nu. 11. p. 122.
 Genus summum & infimum complete predicantur. ibid. n. 13. p. 122.
 Genus est totum & pars diuerso respectu. ibid. n. 17. & seqq. p. 124.
 Cur dicitur totum potestatiuum. ibid. n. 20. p. 124
 Perfectius est in modo predicandi quam Differentia. ibid. n. 23. p. 125.
 Præus est specie subsistendi consequentiâ, non tempore. ibid. n. 24. p. 125.
 Non requiritur ad rationem generis ut predicetur de specie formali. ibid. n. 26. p. 126
 Genus materialiter immediate predicatur de indiuiduis. ibid. n. 28 & 29. p. 126
 Cur genera uocentur species intermedia. ibid. n. 34. p. 128.
 Genus pro actu fiat. ibid. n. 37. p. 128
 Quomodo genus in unâ specie conseruari possit. ibid. n. 48. & seqq. p. 131.
 Quibus conditionibus non egeat genus. L. 11. n. 44. p. 160.
- Glacies.
- Cur aquis supernatet. G. 4. n. 32. p. 573
- Gradus.
- Quid sint gradus superiores & inferiores. L. 5. n. 1. p. 87.
 Gradus unus non est modus alterius. G. 3. num. 24. p. 540.
 Uniuntur cum subiecto & secum inuicem. ibidem n. 25. p. 540.
 Sententia pro gradibus heterogeneis. ibid. num. 26. p. 540.
 Eius fundamenta. ibid. n. 27. p. 540.
 Refelluntur. ibid. n. 28. p. 540
 Gradus uniuntur diuersis unionibus. ibid. n. 29. p. 540.
 Alia argumenta pro heterogeneitate illâ soluntur. ibid. n. 35. p. 541
 Quomodo dicatur expelli octauus gradus à primo. ibid. n. 39. & seqq. p. 542
 Quomodo explicent aduersarij graduum dissimilitudinem. ib. n. 48. p. 543
 Si dicitur aliqua, probabilius est, esse diuersitatem specificam partialem. ibid. n. 49. & seqq. p. 54
 Afferitur alia opinio afferens gradus qualitatum operatiuarum dissimiles, aliarum autem similes. ibid. n. 51. p. 544
 Respondetur illius argumentis. ibid. n. 52. & seqq. p. 544
 Sententia ponens gradus similes in qualitatibus contrario carentibus, in alijs dissimiles, refellitur cum suis argumentis. ibid. n. 62. & seqq. p. 546
 Statuuntur homogenei, reiectis prius aliquorum probationibus. ibid. n. 66. & seqq. p. 546
 Afferitur melior probatio. ibid. num. 75. & seqq. p. 548
 Potest sustineri opinio de gradibus dissimilibus in qualitatibus operatiuis aliarum similibus, de similibus uero in non operatiuis similibus. ibi. n. 85. & seqq. p. 549
- Grauis, Grauo.
- Idem corpus per accidens minus graue. G. 4. n. 74. p. 579
 Grauis non impingunt impulsus ad latera, etiam si tangantur. A. 4. n. 53. p. 682
 Cur equaliter non cadunt per aërem ac per aquam. G. 4. n. 101. p. 583
 Grauis res quælibet corporea grauis etiam ultra terram. ibid. n. 133. p. 588
 An magis grauet supra aërem columna stans quam grauetur si media illius pars esset supra mensuram. P. 7. n. 60. & seqq. p. 332
- Grauitas.
- Eius definitio. G. 4. n. 72. p. 578
 Eam distinguit à substantiâ, probari non potest solide ibid. n. 73. p. 579
 Obiectiones soluntur. ib. n. 73. & seqq. p. 579
 In Eucharistiâ non est grauitas, sed eius effectus. ib. n. 76. p. 579
 Grauitas omnium corporum non est eiusdem speciei. ib. n. 78. p. 579
 Pendet à varijs dispositionibus ut motum deorsum causet. ib. n. 85. p. 580
 Est species potentia loco motiua. ibid.
 Non est aggregatum accidentium, sed ipsa forma substantialis. ibid. n. 87. p. 581
 Grauitatis effectus. ibid. n. 89. p. 581
 Grauitas aëris non habet contrarios effectus grauitatis aque. ib. n. 90. p. 581
 Obiectioni respondetur. ib. n. 91. p. 581
 Maior grauitas per se non producit uelociorem motum deorsum. ibid. n. 93. p. 582
 Huius rei cause ab alijs allate, refelluntur. ib. n. 94. & seqq. p. 582
 Propria datur. ib. p. 96. p. 582
 Obiectionibus satisficit. ibid. n. 100. & seqq. p. 583
 Grauitatis origo. ib. n. 82. p. 580
- Gustus.
- Distinguitur à tactu. A. 5. n. 59. p. 720
 Non habet species. A. 4. n. 47. & seqq. p. 681
 Eius obiectum & organum. A. 5. n. 59. p. 720
- Habitus.
- Habitus ut est predicamentum quid dicit. M. 5. n. 44. p. 882
 Habitibus potentiarum. uide, *Scientia*.
 Habitibus quid, & ad quos actus inclinet. L. 1. n. 30. & seqq. p. 45
 Habitibus scientiarum non uniuntur inter se unioe Physicâ. ib. n. 38. & seqq. p. 47
 Habent inter se ordinem & connexionem naturalem. ibid. n. 40. & seqq. p. 48
 Quomodo corrumpantur & incenduntur. uide, *Species*.
 Habi-

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Habitus naturalis.
- Quid sit habitus naturalis.* A. 9. n. 23. p. 794
Non dantur habitus in potentia ex se necessarii. ibid. n. 22. & seq. p. 794
Non reperitur in sensibus externis. ibid. n. 26. p. 794
Neque in sensu interno. ibid. n. 27. p. 794
In intellectu non dantur. ibid. n. 29. p. 795
Obiectiones adversa diluuntur. ibid. n. 31. & seq. p. 795
Sententia negans habitus in voluntate refellitur. ibid. n. 43. & seq. p. 796
Habitus formaliter concurrunt cum potentijs ad actus. ibid. n. 57. & seq. p. 799
Etiā efficienter concurrunt. ibid. n. 61. & seq. p. 799
Sententia P. Vasquez de concursu habituum rejicitur. ibid. n. 64. p. 799
Habitus cum potentia potest actum se intensiorem producere. ibid. n. 65. p. 800
Habitus non virtus potentia potest cum illa efficienter, non tamen formaliter, concurrere. ibid. n. 66. p. 800
Voluntas cum habitu potest intensiorem actum quam sola elicere. ibid. n. 67. p. 800
Habitus contrarij non repugnant divinitus esse simul. ibid. n. 68. p. 800
Soluntur contraria obiectiones. ibid. n. 68. & seq. p. 800
Habitus vitiosus potest conservari à Deo per voluntatem supernaturalem quo ad modum. ibid. n. 70. p. 801
Oppositi habitus solum in gradibus intensis repugnant naturaliter. ibid. n. 74. p. 801
Quomodo expellantur habitus contrarij. ibid. n. 74. & seq. p. 801. *Vbi etiam variae responsiones ad difficultatem recitantur.*
Habitus in secundo instanti ab actu incepto generatur. ibid. n. 84. p. 803
Soluntur adversa obiectiones. ibid. n. 85. p. 803
An habitus contrarij debeant habere motum contraria formaliter. ibid. n. 88. p. 803
Vera sententia proponitur. ibid. n. 90. p. 804
Habitus naturales sunt vitales in actu primo. A. 2. n. 80. p. 644
Obiectiones contra hoc solute. ibid. n. 80. & seq. p. 644
Habitus quomodo possit elicere actum respicientem diversum obiectum formale. A. 6. n. 149. & seq. p. 748
 Habitus supernaturales.
An sint vitales. A. 2. n. 84. p. 645
Quid sint. A. 9. n. 1. p. 790
Quomodo differant à naturali. ibid. n. 2. p. 790
Sunt simpliciter necessarij ad actus. ibid. n. 3. p. 790
Non faciunt potentiam. ibid. n. 4. p. 790
Num Physicè intenduntur per actus. ibid. n. 7. & seq. p. 791
Non dari habitus supernaturales acquisitos quomodo probetur. ibid. n. 10. & seq. p. 791
Soluta hac argumenta. ibid.
Contraria sententia multo probabilior. ibid. n. 18. p. 792
 Homo.
An secundum substantiam pereat. P. 4. n. 15. p. 295
Hominem perisse quid. P. 4. n. 15. p. 295
 Humor.
Est corpus fluidum. G. 4. n. 9. p. 569
Non est qualitas distincta. ibid.
Non est actus. ibid. n. 10. p. 569
Non percipitur tactu. ibid. n. 14. p. 570
- Obiectiones contra hoc solute. ibid.
 Idea.
Idealis causa an sit, & qualis. P. 8. n. 87. p. 359
& ibid. n. 95. p. 360
An bruta eā vitantur. ibid. n. 88. p. 359
Quid sit Dei idealis causa. ibid. n. 91. p. 359
An illa vitens ideā debeat habere libertatem. ibid. n. 89. p. 359
An possit esse sui ipsius causa. ibid. n. 92. p. 360
 Ignis.
Cur non sit vitalis, & an operetur. A. 2. n. 15. p. 635
An sit contiguus calo. G. 4. n. 67. & seq. p. 578
An habeat pro pabulo alia elementa. ibid. n. 68. & seq. p. 578
 Imago.
Quomodo sit signum rei significare. L. 13. n. 27. p. 183
 Immenfitas.
Immenfitas Dei duplex, & quæ. L. 14. n. 79. p. 202
In immenfitate Dei, & æternitate ponendæ virtualitates distinctæ. P. 14. n. 34. & seq. p. 425
 Imperium.
Imperium efficax non requiritur ad actus voluntatis. A. 8. n. 15. p. 766.
Si daretur, tolleret libertatem. ibid. n. 18. p. 766.
 Impulsus.
Cur maior quò corpus ex altiori loco cadat. G. 4. n. 103. & seq. p. 583.
Impulsus definitio, & natura. ibid. n. 106. p. 584
Non necessario producit actum motum. ibid. n. 107. & 108. p. 584.
 Inceptio & desinitio.
Sententia communis de rerum inceptioe & desinitioe obscura est, & rejicitur. P. 16. num. 271. & seq. p. 490.
Quomodo res incipiant & desinant. ibid. n. 255. p. 492.
 Inclinatio.
Duplex est. A. 9. n. 24. p. 774
Cobari divinitus cum determinatione. ibid.
 Iacubus.
Inchorum generatio non est proprie, & qui nascuntur sunt filij eorum à quibus semen est desum. G. 1. n. 48. p. 517.
 Indifferens.
Vt tale non amari nec odio haberi potest. A. 7. n. 10. p. 751.
 Indivduatio.
Indivduatio rerum diversæ speciei, ab ipsis rebus provenit. M. 1. n. 60. p. 825
De indivduatione rerum eiusdem speciei Thomistice sententia proponitur. ibid. n. 61. p. 825
& impugnatur. ibid. n. 62. p. 826
Indivduatio formarum non provenit à materia eut à quantitate. ibid. n. 63. p. 826
Neque materia à quantitate, neque hac à materia formaliter indivduantur. ibid. num. 64. & seq. p. 826.
Indivduatio materia non provenit ex ordine ad quantitatem. ibid. n. 66. & seq. p. 826
Indivduatio quantitatis non provenit ex ordine ad materiam. ibid. n. 69. p. 827
Neque aliæ forme indivduantur extrinsece à materia. ibid. n. 70. p. 827
Indivduari possunt intra eandem speciem res non dicentes ordinem ad materiam. ibid. n. 71. p. 827
Num indivduari possint res ex ordine ad circumstantias extrinsecas actus existentes. ibid. n. 74. p. 828
 Num

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Num ad possibles. *ibid.* num 80. & seqq. fusè. p. 829
- Num individuentur ad aequatè modi, & res absoluta per ordinem ad hoc numero subiectum & circumstantias. *ibid.* n. 88. & seqq. p. 830
- Individuantur formaliter à se ipsa qualibet res. *ibid.* n. 91. p. 830.
- Individuum.
- Individua mediare subsumi generi, immediate speciei. L. 7. n. 28. 29. p. 126. & *ibid.* n. 34. p. 128
- Potest tamen subesse aliquod individuum immediate generi, si sit simul formaliter species. *ibid.* n. 36. p. 128.
- Individuum primo-intentionaliter quomodo definiatur. *ibid.* ff. 50. p. 131
- Individui incompleti & completi potest dari ratio communis. *ibid.* n. 53. 54. & 55. p. 132
- Individuum nihil addit supra rationem specificam. *ibid.* n. 55. p. 132.
- Individuum definitio à Porphyrio tradita, quo sensu possit esse uniuersalis. *ibid.* n. 56. p. 132
- Per individuationem quomodo differant plura subiecta, & etiam conueniant in illa. *ibid.* n. 59. p. 133
- In abstractione individui non datur processus in infinitum. *ibid.* n. 60. p. 133
- Individuum secundo-intentionaliter quomodo definiatur. *ibid.* n. 62. p. 134
- Et quo actu constituatur. *ibid.* n. 63. p. 134
- Individui vagi definitio. *ibid.* n. 64. p. 134
- Individuum vagum non est uniuersale formaliter. *ibid.* n. 67. p. 135.
- Individua eiusdem speciei an possint habere interesse aliquam dissimilitudinem. A. 1. n. 223. & seqq. p. 620.
- Num necessariò sint inter se inaequalia. *ibid.*
- Possunt tamen habere aliqualem inaequalitatem. *ibid.* n. 229. & seqq. p. 620.
- Et quanta ea esse possit. *ibid.* n. 242. & seqq. p. 622
- An individua eiusdem speciei possint esse omnia dissimilia. *ibid.* n. 250. & seqq. p. 623
- Individua specie diuersa non posse esse in perfectione equalia, quibus videtur suaderi. *ibid.* 255. & seqq. p. 624.
- Contrarium ostenditur. *ibid.* n. 262. p. 624
- Individua equaliter distantia ab ente posse esse inaequalia, & equalia quae inaequaliter distanti. *ibid.* n. 256. & seqq. p. 624.
- Indivisibile. vide, Punctum.
- Quomodo additum alteri facit maius. P. 16. n. 88. & seqq. p. 470.
- In continuo dantur indivisibilia finita. totà Disputatione 16. p. 457
- Infinitum.
- Infiniti Angeli naturaliter possunt produci. P. 13. n. 46. p. 419.
- Infiniti mundi naturaliter possunt produci. *ibid.* n. 47. p. 420.
- Infinitum in intensione naturaliter repugnat. *ibid.* n. 48. p. 420.
- Infinitum negativum de salto existit. P. 15. n. 55. p. 454
- Infinitum quod possit dari naturaliter, quod verò non. P. 13. n. 46. & seqq. p. 419
- Infinitum quid sit. *ibid.* n. 1. p. 413
- Infinitum unum potest esse altero maius. *ibid.* n. 2. p. 413.
- Infinitum potest claudi inter duas unitates. *ibid.* n. 4. p. 413.
- Categorymaticum & Syncreticorematicum. *ibid.* nu. 6. p. 414.
- Infinitas creaturas possibles Deum cognoscit. *ibid.* n. 7. p. 414.
- Infinitum multitudine, magnitudine & intensione produci potest. *ibid.* n. 32. & seqq. p. 417
- Infinitum in multitudine, magnitudine, intensione & perfectione, quid. *ibid.* n. 1. p. 413
- Instrumentum.
- Instrumentalis & principalis causa quid sit. P. 11. n. 43. p. 399.
- Instrumentum artis & instrumentum Physicum. *ibid.* n. 48. p. 400.
- Instrumentum coniuinctum & separatum. *ibid.* Intellectio.
- Sententia affirmans, intellectum in sola actione consistere, reijcitur. A. 6. n. 10. & 11. p. 716
- Alia sententia de intellectu impugnat. *ibid.* n. 12. & seqq. p. 726.
- Sententia aenis, intellectum consistere in actione & qualitate proponitur. *ibid.* n. 17. p. 727
- Quomodo ea sit refellenda. *ibid.* n. 26. p. 729
- Non consistit intellectus in sola qualitate requirente de connotato actionem. *ibid.* n. 26. & seqq. p. 729
- Sententia, ponens intellectum in termino supposito essentialiter pendente ab intellectu esse, examinauit. *ibid.* n. 28. & seqq. p. 729.
- Refutatur illa sententia. *ibid.* n. 34. p. 730
- Vera sententia de intellectu proponitur. *ibid.* n. 37. p. 730.
- Possit in nobis intellectus poni sine actione. *ibid.* n. 47. p. 732.
- Intellectus.
- Intellectus unde facit. *ibid.* n. 33. p. 735
- Eius differentia à modo operandi voluntatis. *ibid.* n. 42. p. 736.
- Intellectus quomodo sit vitalis in actu primo. A. 2. n. 96. & seqq. p. 646.
- Intellectus producens in se species cuius munus gerat. *ibid.* n. 97. p. 646.
- Intellectus diuerso modo excitatur ad suos actus quam voluntas. A. 3. n. 37. p. 657
- Quomodo possit excitari ab imperio voluntatis. *ibid.*
- Quomodo percipiat obiectorum & suorum alium durationes. A. 4. n. 76. & seqq. p. 684
- An habeat species. *ibid.* n. 83. & seqq. p. 686
- Cur pendeat à phantasmate in operationibus. *ibid.* n. 89. p. 686.
- Aliquae rationes reiectae. *ibid.*
- Intellectus agens & possibilis quid. A. 6. n. 1. p. 725
- Intellectus non indiget speciebus ut determinatus ad hoc potius obiectum quam aliud. A. 4. n. 146. p. 695.
- Intellectus secundum se an sit ad aequatè potentia. *ibid.* n. 173. p. 699.
- Intellectus an producat suas species. *ibid.* nu. 200. & seqq. p. 703.
- Intellectus unico actu potest plura & plura cognoscere. L. 10. n. 6. p. 147
- Actus intellectus non pendet essentialiter à possibilitate obiecti. L. 14. n. 47. & seqq. p. 195
- Intellectus est potentia necessaria. L. 15. n. 32. p. 215
- Actus intellectus possunt dici praxici. L. 1. nu. 50. p. 50.
- Actus intellectus clarus cur non det unitatem naturae uniuersali. L. 6. n. 18. p. 109
- Intellectus agens & possibilis quid sint, & quale uniuersale efficiant. L. 6. n. 42. p. 114
- Obi-

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Obiectum intellectus quid. A. 6. n. 2. p. 725
 Alia potentia specie diversa ab intellectu nostro potest
 habere idem obiectum cum illo. ibid. n. 4. p. 725
 Non repugnat aliquis intellectus limitatus ad cogno-
 scenda aliqua tantum obiecta. ibid. n. 6. p. 725
 Potest intellectus plura ut plura cognoscere. ibid. n.
 7. p. 726.
 Intellectus per aliquid distinctum intelligit. ibid. n. 8.
 p. 726.
 Unde probetur intellectum esse productivum intelle-
 ctionis. ibid. n. 41. p. 731
 Intellectus ut percipiat obiecta non instruetur aliquam
 qualitatem in se, in qua ut in medio cognoscatur ob-
 iecta. ibid. n. 50. p. 732
 Contraria sententia exploditur. ibid. a nu. 51. ad
 62. p. 732.
 Eius obiectiones enodantur. ibid. n. 62. & seq. p. 734
 Intellectus non potest falsum tali assentiri. ibid. n. 89.
 p. 738.
 Quomodo intellectus possit indicare utramque par-
 tem contradictionis esse probabilem. ibid. n. 94.
 p. 739.
 Intellectus divinus cur non sit liber. A. 8. num. 37.
 p. 770.
 Intellectus si operaretur liberè, haberet inclinationem
 elicivam. ibid. n. 41. p. 770
 Intellectus cuius genj. L. 16. n. 40. p. 229
 Intellectus nosse an sit formaliter liber. vide, Poten-
 tia cognoscitiva.
 Intensio. Intensio.
 Intensio proprie est qualitativa, est non omnium.
 M. 5. n. 38. p. 881
 Intensio cur substantia non conveniat. ibid. n. 39.
 p. 881.
 Intensio non desumitur à perfectiori qualitate. G. 3.
 n. 3. p. 536
 Nec remissio ab imperfectiori. ibid. n. 7. p. 537
 Neque intensio sit per maiorem radicationem. ibid.
 n. 10. p. 537
 Refelluntur omnes modi eam explicandi. ibid. n. 10.
 & seq. p. 537
 Ostenditur consistere in additione gradus ad gradum.
 ibid. n. 17. p. 538
 Obiectionibus satisficit. ibid. n. 20 & seq. p. 539
 In intensioe etiam morula admittantur. ibid. n. 102
 p. 552
 Plura intensiois indivisibilia produci possunt unico
 instanti. ibidem.
 Intensio, secundam opinionem Aristotelicam, non
 componitur ex insinuit partibus. ib. n. 104. p. 552
 Intensio actuum intellectus & voluntatis sit per indivi-
 sibilita, idem dico de qualitatibus spiritualibus.
 ibid. n. 108. p. 552
 Imò & de materialibus. ibid.
 Intensio & remissio non convenit omnibus qualitati-
 bus. ibid. n. 109. p. 553
 Intrinsecum. Intrinsecum.
 Intrinsecum non arguitur ex connexionè & insepa-
 rabilitate, etiam divinus, à subiecto. L. 14. n. 42.
 & seq. p. 194
 Intuitio. vide, Visio.
 Non requirit obiecti presentiam. L. 14. num. 82.
 p. 203
 Intuitio solis lineæ rectæ an perstringat oculorum
 acies. P. 7. n. 59. p. 332
 Iudicium. Iudicium.
 Iudicium quid sit. A. 6. n. 79. p. 737
 Iudicium est simplex qualitas. ibid. n. 83. p. 737
 Etiam iudicium hypotheticum est simplex. ibid. n. 84.
 p. 737
 Iudicium non potest esse divisibile, & successivum.
 ibidem.
 Cum iudicio indifferenti potest esse necessitas ad ope-
 randum. A. 8. n. 15. p. 766. & ibid. n. 21. p. 767
 Lac.
 Non animatur. A. 1. n. 298. p. 629
 Lauigatio. Lauigatio.
 Cur conducat ad reflexionem lucis. A. 4. n. 6. p. 674
 Leuitas. Leuitas.
 Eius definitio. G. 4. n. 72. p. 578
 Non distinguitur à substantiâ. ibid. n. 73. p. 579
 Eius effectus. ibid. n. 89. p. 581
 Libertas. vide, Potentia libera.
 Quid sit in actu primo. A. 8. n. 1. p. 763
 An dicat duas potentias. ibid. n. 80. p. 777
 Non repugnat potentie materiali. A. 5. n. 28. p. 714
 Nec potentie intellectivæ. A. 8. n. 32. p. 769
 Quid sit libertas contrarietatis & contradictionis.
 ibid. n. 2. p. 764
 Libertas non inferitur ex discursu. A. 5. n. 19. p. 714
 Non potest salvari per solam reflexionem voluntatis
 de inquirendis motibus ad amandum. A. 7. n. 38.
 p. 757
 Libertas in actu secundo quid sit. A. 8. n. 70. & seqq.
 p. 775
 Probatur esse extrinsecam in adæquate actu, & obie-
 ctiones solvantur. ibid.
 Libertas in actu primo quomodo se habeat ad pecca-
 tum. ibid. n. 101. p. 780
 Ut quis operetur liberè, non requiritur ut habeat im-
 perium reflexum de suo actu. ibid. n. 160. p. 789
 Non quia quis putet se operari liberè, idè operatur
 aut peccat, etiam si amet obiectum prohibitum. ibid.
 n. 125. p. 784
 Liquida. Liquida.
 Corpora liquida non præsignant sibi terminum magni-
 tudinis. G. 2. n. 56. p. 531
 Locus. vide, Vbi.
 Quid sit. P. 14. n. 1. p. 420
 Distinguitur à re locatâ. ibid.
 Quare dicatur immobilis. ibid. n. 2. p. 421
 Logica. Logica.
 Est scientia. L. 1. n. 1. p. 38. L. 2. n. 1. p. 55. L. 3. n. 8.
 p. 74
 Eius definitio. L. 3. n. 39. p. 81
 Eius obiectum. L. 2. n. 1. & seqq. p. 55. vide, Obiectum.
 Non dirigit res, sed actus. ibid. n. 5. p. 56
 Quomodo conveniat cum Animasticâ. ibid. n. 72.
 & 73. p. 72
 Quomodo sit factiva principiorum universalium.
 L. 3. n. 20. p. 77
 Non concurre ad alias scientias nisi directivè. ibid.
 n. 36. p. 81
 Actualis & habitualis quid. ibid. n. 29. p. 79
 Neutra est simpliciter necessaria ad alias scientias.
 ibid. n. 30. p. 79
 Est tamen utilis. ibid. n. 33. p. 80
 Naturalis & artificialis quid. ibid. n. 32. p. 80
 Docens & utens quid. ibid. n. 1. p. 73
 Quomodo alia scientia sint Logica utens. ibid.
 Ut docens est scientia. ib. n. 12. p. 75
 Utens materialis per sumpta alquando est scientia, ali-
 quando non. ibid. n. 13. p. 76
 Lux. Lux.
 Lux celi que, qualis, & quibus conveniat. C. n. 67.
 p. 507

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Est accidens.* ibid. n. 69. p. 508
Lux solis est eiusdem speciei cum luce ignis. ibid. n. 71. p. 508
Cur lux solis aliquando extinguat candelam. ibid. p. 555
Lux non intenditur à luce aequali. G. 3. num. 124.
 P. 555
 Lychnus.
Semper impedit lucem versus omnem partem. P. 7. n. 58 p. 332
 Magnitudo.
Magnitudo infinita naturaliter non potest esse in viventibus. P. 13. n. 47. p. 420
Magnitudo infinita in non viventibus esse potest. ibid. n. 48. p. 420
In non viventibus homogeneis non datus terminus magnitudinis ex se. G. 2. n. 50. p. 530
Respondetur instantia de intentione. ib. n. 51. p. 530
Viventia determinant sibi certam magnitudinem. ibid. n. 52. p. 530
Redditur huius ratio à priori. ibid. n. 54. p. 530
Etiam corpora ferè omnia, quæ habent connexionem cum viventibus, determinant sibi certam magnitudinem. ibid. n. 55. p. 531
Luminatio probatur. ibid. n. 56. p. 531
Viventia præferunt sibi terminum parvutatis. ibid. n. 57. p. 531
Mortua non utem. ibid. n. 58. p. 531
Nec non viventia. ibid. n. 58. p. 531
 Malum, Malitia. A. 7. n. 5. p. 750
Malum est triplex. A. 7. n. 5. p. 750
Explicatur malum in se, malum alteri formaliter, & malum causaliter. ibid.
Malum ut malum in aliquo genere potest amari quatenus bonum est in alio genere. ibid. n. 6. p. 751
Malum quod amatur alteri sub ratione mali, amatur sibi sub ratione boni. ibidem.
Nihil impedit, quo minus voluntas amet malum in quantum sibi malum, si in illorationem boni alteri inveniat. ibid. n. 7. p. 751
Malum sibi & alteri non potest amari. ibid.
 Mare.
Eius situs an Luna adscribendi. C. n. 73. p. 508
 Materialitas.
Materialitas non desumitur ex ordine ad materiam. A. 1. n. 97. p. 604
Neque ex ordine ad quantitatem. ibid.
Materialis res potest partialiter recipi in virtuali. A. 3. n. 2. p. 652
 Materia prima.
Materia prima est subiectum commune formarum substantialium. P. 1. n. 5. p. 242. & P. 2. num. 1. p. 245
Materiam dari, lumen nature docet. ib. n. 1. & seq. p. 245
Materia prima est incorruptibilis. ibid. num. 11. p. 246
Materia à posteriori pendet à formâ. ibid. n. 13. p. 147
Magis repugnat, materiam carere omni ubicatione quam formâ substantiali. P. 3. n. 95. p. 288
Materia neque à posteriori dependet à determinatâ formâ. L. 11. n. 17. p. 153
Cur materia subiectum receptionis. P. 2. num. 23. p. 248
Cur subiectum sustentationis. ibid. n. 25. p. 249
An materia utraque ratio subiecti essentialis. ibid.
Materia unius immediatè formis substantialibus. ibid. n. 27. p. 249
Eadem causat immediatè formas materiales substantiales. ibid. n. 29. p. 250
Utrum idem respectu accidentium præster. ibid. n. 34. p. 251
Materia prima habet potentiam ad formas corruptas. ibid. n. 31. p. 250
A quo materia indifferentia determinetur. ib. n. 33. p. 250
Utrum potentia immediata mater. it. tam radicalis quam proxima ratione nostrâ à materiâ distinguatur. ibid. n. 34. & seq. p. 251
Quo sensu dici possit, potentia proxima realiter materia distincta. ibid. n. 40. p. 252
Quid appetitus materia. ibid.
Materia prima non appetit formas per modum desiderij naturaliter. ibid. n. 41. p. 252
Nihil obstat, quo minus id miraculose materia concedi possit. ibid. n. 43. p. 252
Materia appetit formas per modum simplicis complacentia. ibid. n. 43. p. 252
Materia non habet appetitum ad formas semel corruptas. ibid. n. 44. p. 252
Explicatur magis appetitus materia. ibid. n. 54. & seq. p. 254
Materia prima habet verum esse actuale. ibid. n. 60. & seq. p. 255
Quâ ratione dici possit, vel non dici possit pura potentia. ibid. n. 66. & 67. p. 256
Reijciuntur argumenta Thomistarum, quibus conatur probare, materiam existere per existentiam formæ. ibid. n. 68. & seq. p. 256
Materia habet propriam existentiam. ibid. n. 73. p. 257
Materia à priori non pendet à formâ substantiali. ibid. n. 88. & seq. p. 259
Non ut à subiecto. ibid. n. 91. p. 260
Neque etiam ut à causâ formali. ibid. n. 92. p. 260
Materia prima de potentia absolutâ potest existere sine formâ substantiali. ib. n. 98. p. 261
An idem dicendum sit, casu quo per existentiam forme existat. ibidem.
Ex natura rei nequit existere sine formâ. ibid. n. 111. p. 263
Materia pendet essentialiter ab ubicatione & duratione. ibid. n. 105. p. 262
Casu quo materia conservetur sine formâ, eodem influxu conservabitur, quo cum illâ. ibid. n. 120. p. 264
Explicatur materia conservatio supernaturalis quo ad modum. ibid. n. 121. p. 264
Materia proprietates. ibid. n. 136. p. 266
Materia est operativa suarum passionum, alterius effectum distincti à passione nequaquam. ib. n. 142. & seq. p. 267
Que causa materia. ibid. n. 148. p. 268
Materia rerum substantialium est eiusdem speciei. ibid. n. 149. p. 269
Non repugnat diversa in specie ab hac que modo est. ibid. n. 151. p. 269
Possibilis est materia, que unius solùm forma corruptibilis sit capax. ibid. n. 156. p. 270
Utrum hac materia recipere possit alias formas ab his que sunt in oco Vniuerso. ibid. n. 158. p. 270
Eadem materia in specie potest esse receptiva formarum corruptibilium. ibid. n. 159. p. 270
An cali de facto consenti diversa materia à nostrâ. ibid. n. 166. p. 271
Si materia celestis sit diversa à nostrâ, & alligata forma

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- forma calis, an perfectione sua cedes sublanari. *ibid.*
n. 170. p. 272.
- Licet materia existeret per existentiam formae, non
ideo a priori pendet a forma. *ibid.* n. 96. p. 260
- Materia prima est proprie natura. P. 6. num. 6.
p. 319.
- Sequitur ne materiam a priori pendere a forma, si per
eius existentiam existat. P. 2. n. 96. p. 260
- Partium materiam. *vide, Vnio.*
- Materia cur non possit recipere formam substantia-
lem media potentia accidentali. P. 14 n. 55. p. 429.
- Materia & forma existunt per duas ubicationes. *ib.*
n. 107. p. 438.
- Materia prima an moveri possit sine quantitate, si
haec sit distincta & diuinitus adlata. M. 5. n. 22.
& seq. p. 878.
- Si materia prima haberet duas formas substantialis,
constitueret duo composita inadaequate distincta.
P. 3. n. 107. p. 289.
- Maximum.
De maximo vide G. 2. n. 50. p. 330.
- Medium.
Media quomodo habeant diuersam bonitatem a boni-
tate finis. P. 8. n. 48. p. 353
- Medium non propter se, sed propter finem est amabi-
le. A. 7. n. 71. p. 762
- Medium vt medium habet bonitatem finis. L. 15.
n. 31. p. 214.
- Mendacium.
Mendacium in quo consistat. L. 13. n. 33. p. 184
- Metalla.
Metalla cuncta dissoluantur sunt humida. G. 4. n. 17.
p. 570.
- Metaphysica.
Metaphysica obiectum in proximo eius assignatur.
p. 813.
- Minimum.
De minimo vide G. 2. n. 50. p. 530
- Mixtio.
Mixtio quid. G. 4. n. 143. p. 590
- Res diuersae speciei non miscentur. *ibid.*
- Definitio communis corrigitur. *ibid.* n. 144. p. 590
- Duae aquae cum coniunguntur, si agorem nominis
spectem, miscentur, si acceptionem philosophicam,
non. *ibid.*
- Accidentia non miscentur. *ibid.* n. 145. p. 590
- An miscantur formaliter elementa, & quomodo. *ibi.*
n. 145. & seq. p. 590.
- Mixtorum temperamentum quid sit. *ibid.* n. 147.
p. 590.
- Modus, Modalis.
Modi differentia a re explicatur. M. 1. num. 2.
p. 816.
- Modi definitio cuiusdam auctoris rejicitur. *ibid.* n. 3.
& seq. p. 816.
- Alterius. *ibid.* n. 12. p. 817.
- Tertij. *ibid.* n. 15. p. 818.
- Modi vera definitio assignatur. *ib.* n. 5. & seq. p. 816
- Modus respectu vnus subiecti potest esse modus, &
respectu alterius res, illi, q. vnus vnione distincta.
ibid. n. 11. p. 817.
- Modus potest esse operatiuus effectus. *ib.* n. 12. p. 817
- Cuius effectus. *ibid.* n. 79. & seq. p. 828
- Modus forma qui pendat ab hoc numero subiecto.
ibid.
- Modi non indiuiduantur adaequate per ordinem ad
hoc numero subiectum & circumstantias. *ibid.*
n. 88. & seq. p. 830.
- Modus sciendi neque in communi neque in particula-
ri, sed omnes tres sunt obiectum attributionis Lo-
gicae. L. 2. an 50. ad 58. p. 67
- Modus sciendi non est entitas aliqua superaddita
ipsis actibus. *ibid.* nu. 68. p. 71
- Modus potest esse subiectum accidentis realis. P. 14.
n. 49. p. 428.
- Modus non semper est imperfeccior accidente reali.
ibid.
- Modi an distinctam habeant ubicationem. *ibid.*
n. 113. & seq. p. 438.
- Non repugnat vnus modus efficere duos terminos.
P. 3. n. 36. p. 279.
- Modus potest esse res sub diuerso respectu. M. 4.
n. 105. p. 869.
- Mollities.
Mollities quomodo percipitur. A. 4. n. 52. p. 681
- Mors.
Mors cur possit dici non esse accidens hominis. L. 8.
n. 25. p. 142.
- Mors horror unde proueniat. A. 10. n. 29. p. 810
- Mors cur animalis violenta, cum causetur ab interno
calore. G. 2. n. 75. p. 534
- Mors hominis unde. G. 3. n. 183. p. 565
- Motus.
Motus quid sit. P. 12. n. 1. p. 410
- Motus summe velox dari potest. P. 16. num. 167.
p. 480
- Cur aquila citius quam testudo moueatur. *ibid.*
n. 232. & 233. p. 489.
- Inficillimum argumentum petitum a motu circula-
ri, v. g. rotae, omnibus tamen commune, contra com-
positionem continui. *ibid.* n. 239. p. 490
- Motus localis an sit vitalis in actu secundo. A. 2.
n. 102. p. 647
- Et quid de potentia motiua. *ibid.*
- Motus species. *vide, Species.*
- Motus localis ab alio non est vitalis. *ibid.* n. 105.
p. 648
- Quae debeant in motu locali distingui in ordine ad vi-
talityatem. *ibid.*
- Motus localis a se quomodo differat a motu locali ab
alio, & quam diuersas dispositiones requirant. *ib.*
n. 107. & seq. p. 648
- An habeant eadem principia. *ibid.* n. 111. p. 648
- An possit quis aliud a se mouere sine impulsu. *ibid.*
n. 112. p. 648
- Ad motum localem non requiritur pro priori natura
approximatio. P. 7. n. 74. p. 336
- In quo formaliter consistat motus. P. 8. num. 15.
p. 348
- An motus circularis sit calis naturalis. C. nu. 58.
p. 506
- Obuentiones soluantur. *ibid.* n. 60. p. 506
- Refutatur sententia duos contrarios motus Soli attri-
buens. *ibid.* n. 56. p. 506
- Motus Planetarum vnicus replicatur. *ibid.* n. 58.
p. 506
- Causa effectiua horum motuum. *ibid.* n. 63. p. 507
- Motus calorum Deo attribui potest. *ibid.*
- Congruentius tamen Angelis. *ibid.* nu. 64. p. 507
- Motus calis cessante non cessarent omnes sublanarium
actiones. *ibid.* n. 65. p. 507
- Motus corporum in fine non esse velociorem ostendi-
tur, conuincendo fundamentum communis opinio-
nis. *ibid.* n. 57. p. 506
- Motus non est actio, non passio. P. 12. num. 5.
p. 410

INDEX REſſVM MEMORABILIVM.

- Mortis ſucceſſivus & iſtantiſſimus quid ſit.* ibid. p. 412 & ſeq. p. 412
Succeſſivus quos poſſit habere terminos. ibid. n. 15. p. 412
Quos iſtantiſſimus. ibid. n. 16. p. 412
Qualis inter motus contrarietas. ibid. n. 17. p. 412
- Mutato.
Omnis non eſt converſio. G. 1. num. 7. p. 510
- Natura.
Natura definitio. P. 6. n. 2. p. 318
Eſtne natura neceſſario principium motus & quietis, an verò ſufficit, & ſit vel motus vel quietis principium diſiunctivè. ibid. n. 3. p. 318
Natura in abstracto ſignificata eſt proprie natura. ibid. n. 5. p. 318
Natura univerſales. vide, & univerſale.
Natura ſecundum ſe eſt ſingularis. L. 5. num. 12. p. 90
Natura ſecundum ſe non poteſt eſſe adequatè univerſalis. L. 6. n. 13 & 14. p. 106
Natura cuiusque rei rectè redditur pro ratione in multis queſtionibus. A. 4. n. 38. p. 680
- Neceſſitas.
Neceſſitas duplex, metaphyſica & naturalis. L. 16. n. 61. p. 235
Item alia ad eſſe ſimpliciter, alia ad melius eſſe. L. 3. n. 29. p. 79
- Negatio.
Negatio corporis interiecti non facit rem eſſe in loco. P. 14. n. 8. & ſeq. p. 422
Negatio corporis interyctibilis nullum terminum reale negat. ibid. n. 14. & ſeq. p. 423
Negatio corporis interyctibilis eſt mera negatio negationis. ibid. n. 16. p. 423
Negationem qualem dicit unitas in creatis. M. 1. n. 38. & ſeq. p. 822
Negatio, qua conſiſtit in carentiâ alterius in individuo ſimili. ibid. n. 44. p. 823
Negatio pluralitatis in ente reali diverſa eſt à negatione pluralitatis in ente rationis. ibid. num. 46. p. 823
Recurrere ad negationem corporis interiecti, ut conſtituatur homo, ridiculum. P. 4. n. 20. p. 295
- Nix.
Nix cur contrèctata manibus, calorem generet per antiperiſtaſin. G. 3. n. 166. p. 562
- Nomen.
Nomen infinitans eſt proprie nomen. L. 13. n. 43. & 44. p. 185
Nominis definitio. S. 2. n. 3. p. 16
Nomina ſignificant tempus, non tamen conſignificant. ibid. n. 5. p. 17
- Non-repugnantia.
Eſt idem cum apududine. L. 4. n. 13. p. 86
- Numerus.
Numerus an habeat ſpecies. vide, Species.
- Nutritio.
Nutritionis modus explicatur. G. 2. n. 62. p. 532
Nutritionis neceſſitas ab aliquibus male aſſignata impugnatur. ibid. n. 65. & 67. p. 532
Afferitur à nobis. ibid. n. 73. p. 533
Reſpondetur argumentis adverſariorum. ibid. n. 74. p. 534
Ex eo quod animal nutriatur, non bene inferitur mortis neceſſitas. ibid. n. 80. p. 535
Reſpondetur obiectionibus. ibid. n. 82. p. 535
Etiã daretur nutrimentum, quo ſe poſſet homo in per-
- petuum conſervare, eſſet tamen abſolutè mortalis.* ibid. n. 84. p. 535
Nutritio omnis an neceſſariè dicat converſionem ſubſtantialem. A. 1. n. 268. & ſeq. p. 625
An differant ſpecies ab omni generatione. A. 2. n. 18. p. 636
Nutritio cur ſit vitalis, & quomodo differat ab aggregatione ignis. ibid. n. 22. p. 636
Nutritio an poſſit fieri ab extrinſeco. ib. n. 54. p. 641
An per nutritionem aliquando amittatur tota pars cerebri, in qua recipiuntur ſpecies phantaſia. A. 4. n. 221. & ſeq. p. 708
- Nutritiva.
Que ſit potentia nutritiva. G. 2. n. 59. p. 531
In quibus partibus ſit. ibid.
Nutritiva potentia non eſt vitalis, quia ſit determinata ad operandum immanenter. A. 2. num. 41. & ſeq. p. 639
Non eſt ad hoc magis determinata quàm ignis. ibid. n. 43. p. 639. & ibi. n. 46. p. 640
- Obiectum.
Eius definitio & diſpo. L. 1. n. 1. & ſeq. p. 38
Cur non dicatur verum vel falſum. L. 14. n. 37. p. 193
Quâ ratione dicatur meſura actus. ibid. nu. 39. p. 194
Formale obiectum non ſemper eſt cauſa ob quam ametur materialè. L. 1. n. 2. p. 38
Materialè proximum & remotum quid. ibid. n. 3. p. 38. & ibid. n. 7. p. 39
Vnde adſcribitur rebus ratio obiecti formalis & materialis. ibid. n. 5. p. 39
Idem obiectum reſpectu diverſorum poteſt eſſe formale & materialè. ibid. n. 6. p. 39
Plura media unus finis an ſint obiecta formalia. ibid.
Obiectum adequatum & inadequatum quid. ibid. n. 9. p. 40
Quid totale, quid partiale, quid attributionis, quod attributum. ibid. n. 10. & ſeq. p. 40
Ab obiectis quomodo ſpecificetur actus. ibid. n. 13. p. 41
De eodem obiecto poteſt dari cognitio ſpeculativa & practica. ibid. n. 68. p. 54
Obiectum materiale proximum Logice ſunt reſpoſa. L. 2. n. 1. & ſeq. p. 55
Non tamen omnes. ibid. n. 3. p. 56
Formale Logice, neque ens rationis. ibi. n. 14. p. 58
Neque voces. ibid. n. 25. p. 61
Sed ſunt tres operationes intellectus. ibi. n. 34. p. 63
Obiectum Logice non eſt modus ſciendi in communis, neque omnes modi in particulari ſunt obiectum attributionis Logice. ibid. n. 51. ad 58. p. 67
Quatuor obiecta attributionis reſutantur. ibid. n. 40. p. 64
Obiectum attributionis Logice eſt ſola Demonſtratio. ibid. n. 58. p. 69
Obiectum voluntatis eſt bonum & malum. A. 7. n. 1. p. 750
Obiecto eſt eſſentialis cognofcibilitas radicalis. M. 1. n. 107. & ſeq. p. 833
Obiectum diſiſibile cur non ſecundum omnes partes producat eandem ſpeciem, ſed pars partem ſpeciei. A. 4. n. 2. 8. p. 709
Obiecti una pars ſola cur non tam bene videatur quàm ſimul cum alijs. ibid. n. 230. p. 710
Partes obiecti diverſe rationis an ſe inveniunt ad producendam ſpeciem. ibid. n. 233. p. 710

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Obiectum ad terminandam cognitionem non requirit existentiam. *ibid.* n. 242. p. 711
 Obiectum materiale specificum actum, & ab eo respicitur essentialiter. A. 3. n. 139. & seq. p. 672
 Obiectum an emittat species, & quomodo. vide, Species.
 Cur quando distat, non producat cognitionem producendo in medio species. A. 4. n. 190. p. 702
 Obiectum potentie materialis cur nec diuinitas possit esse res spiritualis. A. 5. n. 3. p. 712
 Obiectum olfactus. *ibid.* n. 52. p. 719
 Oculorum seu palpebrae eleuatio cur immutet obiectum visus. A. 4. n. 19. p. 676
 Odor. A. 4. n. 48. p. 681
 Distans an sentiat. A. 4. n. 48. p. 681
 Non stragitur per medium in instanti. *ibid.* n. 55. p. 679
 Olfactus.
 Olfactus obiectum. A. 5. n. 52. p. 719
 Olfactus non habet species. A. 4. n. 47. & seq. p. 681
 Olfactus organum. A. 5. n. 56. p. 719
 Omissio.
 Quid sentiat D. Thomas de pura omissione. A. 8. n. 117. p. 783.
 Sententia negantis per am omissionem liberam argumenta proponuntur, & eadem soluantur. *ibid.* n. 118. p. 783.
 Alia de eadem. *ibid.* n. 127. p. 785
 Differentia potentie necessaria & libera circa puram omissionem. *ibid.* n. 121. p. 784
 Per quid constituitur omissio libera. *ibid.* n. 126. & 127. p. 784
 An omissio libera debeat habere motuum. *ibid.* n. 131 p. 785.
 Decisio dubij eiusdem. *ibid.* n. 135. & seq. p. 786
 Pura omissio non est meritoria. *ibid.* n. 142. p. 787
 Potest esse pura omissio libera. *ibid.* n. 143. & seq. p. 787
 Infirma aliqua argumenta pro hac sententia allata reuocantur. *ibid.* n. 144. vsque ad 148. p. 789
 Eadem sententia probatur melius. *ibid.* num. 153. p. 788
 Responsiones ad argumenta pro hac sententia allata reuocantur. *ibid.* n. 158. p. 789
 Omissio, qua est in potestate agentis, non tamen libera, exploatur. *ibid.* n. 113. & seq. p. 782
 Operatio, Operans.
 Eius diuersitas quando arguat diuersitatem in causis. A. 1. n. 186. p. 615.
 Est duplex, immanens & transiens. A. 2. n. 3. p. 634
 Qua ex illis sit vitalis. *ibid.* n. 3. & seq. p. 634
 Operationes immanentes quibus inter se differant in ordine ad vitam. *ibid.* n. 5. & seq. p. 634
 Operans bene aut male moraliter qualem influxum debet habere in actum. A. 3. n. 6. & seq. p. 653
 Oppositio.
 Oppositio in genere duplex. L. 12. n. 65. p. 177
 Oppositio propositionum. vide, Propositio.
 Pars.
Partes intensionis forma possunt perficere idem subiectum, sicut partes extensionis. A. 1. n. 87. p. 603
 Res habens partes integrantes potest cognoscere rem eis carentem. *ibid.* n. 130. p. 608
 Habentur partes spatij inter se essentialem connexionem. P. 7. n. 71. p. 335
 Partes significatae in recto & obliquo sunt aequae intrinseca & essentialia toti. P. 3. n. 5. p. 274

Passio.
 Passionum productio cur non sit vitalis. A. 2. n. 9. p. 635.
 A aliqua ratione pro hac doctrina reiecta. *ibid.* n. 25. p. 637.
 He numero passionum an sint alligatae huic numero essentiali. *ibid.* n. 27. p. 637
 Passiones, quantum est ex se, non peiunt produci ab intrinseco. *ibid.* n. 31. p. 638
 Hinc tamen non assignatur differentia inter eorum productionem & nutritionem. *ibid.* n. 34. p. 638
 Passiones non producuntur a propria essentia nomine generantis. *ibid.* n. 36. p. 638
 Passum. vide, Subiectum.
 Pater.
 Pater aeternus cur non sit prior in quo Filio. P. 7. n. 95. p. 339.
 Cur Pater aeternus saltem secundo produci nequeat a Filio a se producto. *ibid.* n. 106. p. 342
 Pater non concurrit immediate ad generationem Filij. G. 1. n. 57. p. 519
 Pater concurrit attine ad disponenda organa & materiam in quam inducitur forma filij. *ibid.* n. 61. p. 520.
 Peccatum.
 Peccatum habituale quid sit. A. 8. n. 92. & 93. p. 779
 Quomodo per habituale quis Deo displiceat. *ibid.* n. 101. p. 780.
 Actuale ex quibus partibus componatur. *ibid.* n. 101. & seq. p. 780.
 Persona.
 Persona in diuinis producens non potest concipi sine producta. P. 7. n. 6. p. 322
 Persona producens in diuinis est prior origine personam productam. *ibid.* n. 83. p. 337
 Repugnat in diuinis, personam productam rursus producere ipsam a qua producta est, aut seipsam. *ibid.* n. 106. & seq. p. 342.
 Deus cognita vna personam cognoscit omnes, & quomodo. L. 5. n. 78. p. 103
 Persona diuina ut sic est genus ad tres personas diuinas. L. 7. n. 41. p. 129
 Personae tamen diuinae non sunt species predicabiles. *ibid.* n. 42. p. 129.
 Personalitas. vide, Substantia.
 Perspicilia.
 Perspicilia cur immutent obiecta. A. 4. n. 18. p. 676
 Pia affectio.
 Pia affectio quo ad actum fidei necessaria. L. 15. n. 73. p. 221.
 Planetæ.
 Planetas habere lucem probabile. C. n. 68. p. 507
 Plantæ.
 Plantæ anima sunt diuisibiles. A. 1. num. 143. & seq. p. 610.
 Plantæ an viuant. A. 2. num. 58. & seq. fusc. p. 641
 Pluma.
 Pluma auium animantur. A. 1. n. 294. p. 628
 Plumbum.
 Cur plumbum minus grauetur in aqua. G. 4. n. 120. p. 586.
 Possibile.
 Possibile in recto dicit totam entitatem rei. M. 2. n. 11. p. 837.
 In obliquo (generatim loquendo) carentiam duorum contradictoriorum, si tamen existat. *ibid.* n. 18. & 19. p. 838.

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Possibile non addit supra ens voluntatem aliquam Dei, siue efficacem siue inefficacem. *ibid.* n. 14. p. 837
- Possibile Logice, & possibile in purâ potentia quid, & quo differant. *ibid.* n. 18. p. 838
- Illud abstrahit ab actuâ carentia duorum contradi-
toriorum, hæc eam negat. *ibid.* n. 24. p. 839.
- Ergo tantum ex modo dicendi distinguuntur. *ibid.* Possibilitas.
- Possibilitas ad existendum proxima includit in suo conceptu omnipotentiam Dei, non autem remota. *M.* 2. n. 3. & seq. p. 836
- Quamquam per illud Ens purè possibile ab actuali non plane differt. *ibid.* n. 12. p. 837
- Possibilitas rei remota est, non includere eam in suo conceptu duo contradictoria. *ibid.* n. 3. p. 836
- Possibilitas rei non est prior aut posterior omnipotentia Dei. *ibid.* n. 7. p. 836
- Possibilitas rei in suo conceptu præscindit ab esse à se ut ab alio, item ab ordine essentiali, quod omne ens creatum aut creabile dicit ad Deum. *ibid.* n. 8. p. 836
- Possibilitas non potest secundum totum quod dicitur constitui in non-repugnantia. *ibid.* n. 13. p. 837
- Possibilitas actus creati liberi omnino est antecedens ad voluntatem Dei, etsi is ab hac possit præsumi. *ibid.* n. 15. p. 837
- Potentia.
- Quomodo potentia ex necessario operante fiat liberè operans. *A.* 8. n. 82. & seq. p. 777
- Definitur potentia libera in communi. *ibid.* n. 7. p. 764
- An potentia creata id est actiua quia volutiua. *ibid.* n. 5. p. 764
- Duplex est potentia passiva; alia enim præcisè recipit formam, alia & recipit & verè eam causat. *ibid.* n. 7. p. 764
- Quæ potentia passiva possit esse libera. *Ibid.* n. 10. p. 765
- Quæ differentia inter potentiam passivam & efficientem. *ibid.* n. 11. p. 765
- Possibilis est potentia quæ solùm diuini operetur liberè. *ibid.* n. 23. p. 767
- Potentia & actus an debeant esse in eodem genere. *P.* 1. n. 25. p. 397
- Potentia obedientialis an in qualibet creaturâ ad quosuis effectus esse possit. *ibid.* num. 49. & seq. p. 400
- Proximè potens non est denominatio omnino intrinseca. *ibid.* n. 56. p. 401
- Potentiarum diuersitas intra idem suppositum vnde colligatur. *A.* 3. n. 132. p. 671
- An eadem potentia possint oriri multi actus specie diuersi. *ibid.* n. 122. p. 669
- A diuersis specie potentijs possunt oriri ydem specie actus & numero. *ibid.* n. 123. p. 670
- Quomodo potentia libera exercitium soluetur. *A.* 8. n. 116. p. 783
- Potentia materialis nomine quid à nobis intelligatur. *A.* 3. n. 108. p. 668
- Potentia materialis quæ de facto datur, an possit cognoscere spirituale. *A.* 5. n. 1. p. 712
- Potentia materialis quæ de facto datur, potest producere cognitionem spiritualem, non tamen cognoscat. *ibid.* n. 12. p. 713
- Potentia materialis cognoscitiua obiecti spiritualis & possibilis. *ibid.* n. 2. p. 712
- Potentia externa possunt errare. *ibid.* n. 31. p. 716
- Potentia animæ an sint vitales in actu primo. *A.* 2. n. 88. & seq. p. 645.
- Potentis externis sensibus non correspondet appetitus. *ibid.* n. 127. p. 651
- Potentia animæ distinguitur quæ videatur probari. *A.* 3. n. 87. & seq. p. 665
- An distinguantur potentia spirituales, an verò materiales. *ibid.* n. 108. & seq. p. 668
- Quid de loco motiua. *ibid.* n. 114. p. 668
- Vniuersaliter probatur, potentia non distinguitur ab animâ. *ibid.* n. 118. & seq. p. 669
- Potentia distinctè ab animâ an sint possibilis. *Ibid.* n. 101. & seq. p. 667
- Potentia quales esse possint diuinus. *ibid.* n. 133. & seq. p. 670
- Potentia diuersa an oriuntur ex diuersis essentijs. *ibid.* n. 137. p. 672
- Potentia libera, quatenus non factiua, non est propriè potentia. *A.* 8. n. 80. p. 777
- Potentia si distinguantur, à quo proceduntur. *ibid.* n. 142. p. 672
- Potentiam aliquam esse determinatam & completam in quo differant. *A.* 4. n. 147. & seq. p. 696
- Potentia quomodo sine specie sit completa. *ibid.* n. 173. p. 699
- Possibilis est potentia cognoscitiua sine specie distinctâ. *ibid.* n. 174. & seq. p. 700
- Quid potentia remota, & quid proxima. *P.* 2. n. 34. p. 251
- Potentia essentialiter pendet à possibilitate causæ actus & obiecti in particulari. *P.* 7. n. 26. p. 325
- Deficiente quocumque obiecto particulari non manebit eadem potentia quæ modo est. *ibid.* n. 27. p. 326
- Concessis præcisionibus ex parte obiecti, ad huc potentia pendebit essentialiter à quouis obiecto in particulari. *ibid.* n. 28. p. 326
- Potentia necessitata potest habere qualitatem inclinantem. *A.* 9. n. 38. & seq. p. 796
- De facto habitu non eget. *ibid.* n. 23. p. 794
- Potentia cognoscitiua, quæ de facto est, non est formaliter libera, non tamen repugnat alia quasi formaliter libera. *A.* 8. num. 31. & seq. p. 769
- Potentia libera influens physice & immediate non est semper diuersa à potentia necessario influente. *ibid.* n. 80. & 81. p. 777
- Præcisio.
- Præcisio obiectiua quid. *L.* 5. num. 22. & seq. p. 92
- Præcisio formalis quid. *ibid.* n. 23. p. 93
- Et cur admittenda obiectiua verò reicienda in creaturis. *ibid.* n. 24. p. 93
- Fit independenter à similitudine vel dissimilitudine. *ibid.* n. 25. p. 93
- Præcisio obiectiua non fit per actus intimos in creaturis. *ibid.* n. 31. & 32. p. 94. & *ibid.* n. 49. p. 98
- Potest verò fieri in diuinis. *ibid.* n. 49. & seq. p. 98
- Dantur in diuinis præcisiones obiectiua. *ibid.* n. 57. p. 99
- Et respectu intellectus Diuini. *ibid.* n. 64. & seq. p. 101
- Etiam quoad apprehensionem. *ibid.* n. 68. p. 101
- Præcisiones obiectiua quomodo differant à formalibus. *ibid.* n. 75. p. 103
- Non arguunt imperfectionem intellectus. *ibid.* n. 76. p. 103
- Præcognita.
- Præcognita quid, & quæ. *L.* 16. n. 5. & seq. p. 223

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Prædeterminatio.
 Prædeterminatio Physica tollit libertatem. A. 8. n. 3. p. 764.
 Idem dicendum, licet ponatur ex suppositione scientia media de consensu futuro. ibid. n. 51. & 52. p. 772.
 Prædicabilia.
 Prædicabilia sunt tantum quinque, eorum divisio est adæquata, non tamen immediata. L. 9. n. 1. p. 143. & ibid. n. 6. p. 144.
 Prædicabilia quinque habent supra se genus univocum. ibid. n. 7. p. 144. & ib. n. 9. p. 145
 Prædicabile ut sic non est genus primum prædicabile, sed ab illo distinctum. ibid. n. 10. p. 145
 Que prædicabilia possunt esse species. L. 7. num. 39. p. 129.
 Omnia quinque prædicabilia possunt esse genus & species diverso respectu. ibid. n. 2. p. 120
 Prædicabilitas.
 Prædicabilitas univocalis. vide, Vniuersale.
 Prædicamentum.
 Prædicamentum quid. p. 161
 Prædicamenta decem. ibidem.
 Prædicamenta potuisse vel plura vel pauciora constitui. ibid.
 Prædicatio.
 Prædicatum de omni, & prædicatum secundum quod ipsum, quid sint. L. 16. n. 59. p. 235. & ibi. n. 62. & 63. p. 236.
 Prædicatum per se quotuplex. ibid. n. 67. & seq. p. 236.
 Prædicatio directa & indirecta quid. L. 6. n. 58. p. 118.
 Concretum de concreto, abstractum de abstracto tam primæ quam secundæ intentionis, quomodo prædicetur. ibid. n. 61. & seq. p. 118
 Prædicata, ut vocant, æterna veritatis non excludunt rationem entis ab alio. M. 2. n. 37. p. 841
 Prædicata essentialia alicuius rei pure possibilis ut talis non identificantur abstracte & simpliciter, sed conditionate tantum secundum quid. ibid. n. 31. p. 840.
 Prædicationes complexæ quorsum reducendæ. L. 9. n. 1. & seq. p. 143.
 Prædicatum unum potest ad diuersa spectare prædicabilia. L. 8. n. 20. p. 140
 Prædicationes genericæ quando sint specificæ. L. 7. n. 30. & seq. p. 127.
 Prædicationis adæquata veritas non desumitur ex subiecto ut est a parte rei. ibid. n. 30. p. 127
 Neque ex individuatione. ibid. n. 31. p. 127
 Omnis prædicatio de pluribus solo numero distinctis est completa & specificæ. ibid. n. 15. p. 123
 Prædicari in quid, & prædicari incomplete vel complete, quid significet. ibid. n. 4. & seq. p. 121
 In quale. L. 8. n. 15. p. 138
 Præfinitio.
 Quid sit præfinitio efficax Dei. A. 8. n. 45. p. 771
 Quomodo habeat infalibilitatem respectu effectus præfiniti. ibid. n. 46. p. 771
 Præfinitio relinquit tam liberum statum ab solutum quam reperit conditionatum. ibid. num. 53. p. 772
 Præfinitio est causa causa actus liberi. ibid.
 Idem explicatur magis. ibid. n. 54. p. 772
 Præfinitio efficax, quantumvis esset causa mediata, si necessario requireretur ad operandum, tolleretur libertatem. ibid. n. 55. p. 772
 Quomodo determinet præfinitio ad volitionem auxiliij. ibid. n. 63. p. 773
 Quid sit præfinitioem esse intentionem determinatam. ibid.
 Stante præfinitioe, non potest non esse voluntas dandi auxilium efficax. ibid. n. 64. p. 774
 Argumentum contra præfinitioem erutum, ex eo quod Deus possit antecederet efficaciter velle nostra opera, &c. soluitur. ibid. n. 65. & 66. p. 774
 Concluditur, quid sentiendum sit de præfinitioibus. ibid. n. 67. p. 774
 Præfinitio non lædit libertatem. ibid. n. 68. p. 775
 Quomodo præfinitio antecedit scientiam mediam non tolleretur libertatem. ibi. n. 69. p. 775
 Præmissa.
 Præmissa duplex, formalis & obiectiua. L. 15. n. 15. p. 212.
 Præmissæ coexistunt in instanti conclusioni. ibid. n. 57. p. 219.
 vide, Conclusio.
 Concurrent illuminatiue & directiue, non Physicæ & efficienter, ad conclusionem. ibid. n. 59. p. 219
 vide, Species præmissarum.
 Præmissæ quomodo necessitent intellectum ad assensum conclusionis. ibid. n. 63. & seq. p. 220
 Præmissæ demonstrationis debent esse veræ. L. 16. n. 13. & seq. p. 224.
 Non tamen veriores aut magis necessarie, aut perfectiores quam conclusio. ib. n. 16. & seq. p. 225
 Que liber præmissa siorsum sumpta potest esse certior & evidentior conclusione. ibid. a. nu. 24. vsque ad 36. p. 226
 Non tamen simul sumptæ. ibid. n. 36. & seq. p. 228
 Præmissæ quomodo debeant esse evidentes. ib. a. n. 40. vsque ad 48. p. 231.
 Quomodo primæ, immediatæ, per se notæ. ib. a. n. 48. vsque ad 55. p. 233
 Præmissæ quomodo ferantur ad obiectum formale. L. 1. n. 5. p. 39.
 Præmissa nulla evidentior aut certior potest augere certitudinem incertioris, & probatur id fuisse contra Tannerum. L. 16. n. 40. p. 229
 Præsentia.
 Præsentia non est de intrinsecâ quidditate subiecti. P. 14. n. 45. p. 427.
 Præsentia localis non est modus, sed res. ibid. n. 49. p. 428.
 Præsentia circumscriptiua & definitiua quid sint. ibid. n. 103. p. 437.
 Præsentia localis mutatur quoties homo movetur. P. 4. n. 13. p. 295.
 Praxis.
 Praxis & practica cognitio quid. L. 1. n. 51. p. 50
 Et que ad actum practicum requirantur. ib. n. 51. & seq. p. 50.
 Actus intellectus possunt dici praxis. ibid. num. 50. p. 50.
 Tam cognitio rei quam cognitio modi eam faciendi sunt practica. ibid. n. 53. p. 51
 Practica cognitio potest esse, qua mediata tantum dirigat ad opus. L. 3. n. 25. p. 77
 Principium.
 Principia propria & communia que. L. 16. nu. 65. p. 236.
 Principia dici de omni & dici de nullo sunt factibilia à Logica. L. 3. n. 20. p. 77
 Principij diuisio in intrinsecum & extrinsecum. P. 1. n. 1. p. 241.

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Quid principium extrinsecum, quid intrinsecum. ib. n. 3. p. 242.
- Varia principij acceptiones. ibid. n. 1. p. 241.
- Causa & principium habent se ut excedens & excessum. ibid. n. 2. p. 241.
- Quo pacto Aristotelica principiorum definitio interpretanda. ibid. n. 4. p. 242.
- Tria sunt principia rei naturalis, materia, forma, privatio. ibid. n. 5. p. 242.
- Non impedit rationem principij esse ab alijs in alio genere. ibid. n. 5. & 6. p. 242.
- Principium appetens quomodo egeat cognitione. vide, Anima.
- Deturne ratio communis oniuoca principijs. ibid. n. 18. p. 244.
- An, & quomodo opponantur principia inter se. ibid.
- Principium productiuum in diuini constituitur per ipsam productionem actuale. P. 7. n. 18. p. 324.
- Prioritas.
- Prioritas & posterioritas in communi est duplex. L. 12. n. 65. p. 178.
- Prioritas per modum conditionis ex parte cause solam reducit ad dependentiam efficientem. P. 2. n. 94. p. 260.
- In quo consistat prioritas temporis. P. 7. n. 83. p. 337.
- Virum opponatur prioritati originis. ibid.
- Prioritas originis non excludit prioritatem nature. ibid.
- Explicatur prioritas originis. ibid. n. 84. p. 338.
- Item prioritas nature, seu in quo. ibid. n. 85. p. 338. & ibi. n. 91. p. 339.
- Eadem magis declaratur. ibid. n. 93. p. 339.
- Prioritas nature non sufficit ut dicatur esse priuatio forme in subiecto. P. 1. n. 12. p. 243.
- Priuatio.
- Priuatio est carentia forme in subiecto capaci. P. 2. n. 171. p. 272.
- Datur ante intellectum. ibid. n. 172. p. 272.
- Quo pacto priuatio & forma opponantur. ibid. n. 173. & seq. p. 272.
- Virum suscipiat magis & minus. ibid. n. 175. p. 273.
- Priuatio tolli potest vel per negationem, vel per formam oppositam. ibid. n. 176. p. 273.
- Priuatio pendet a capacitate subiecti ut a parte intrinseca essentiali. ibid. n. 178. p. 273.
- Vnde priuationum diuersitas desumenda. ibid.
- Priuatio est principium generationis tamquam terminus a quo. P. 1. n. 5. p. 242.
- Priuatio quomodo fiat. P. 10. n. 36. p. 384.
- Productio.
- Productio compositi naturaliter includit generationem forme vel unionis. G. 1. n. 4. p. 510.
- Productio solius forme non est formaliter mutatio. ibid. n. 9. p. 510.
- Productio forme in subiecto duas includit entitates. P. 8. n. 17. p. 348.
- Propositio.
- In omni propositione affirmatur identitas predicati cum subiecto. L. 6. n. 56. p. 117.
- Propositiones aeterna veritatis cur dicantur absoluti a tempore. L. 13. n. 45. p. 186.
- Propositiones que non possunt mutari ex veris in falsis. L. 14. n. 49. & seq. p. 196.
- Eadem propositio non potest significare diuersa instantia. ibid. n. 53. & seq. p. 197.
- Propositiones de futuro absoluto contingenti sunt determinate verae vel falsae. ibid. n. 97. vique ad 102. p. 205.
- Propositiones conditionate sunt duplices. ibid. n. 103. p. 206.
- Non pendet a futuritione absoluta. ibid. n. 105. p. 207.
- Propositiones mediate & immediate quotuplices sunt. L. 16. n. 48. & 49. p. 233.
- Propositio per se nota quae ad nos & quoad se quid. ib. n. 49. p. 233.
- Propositiones diuersales necessariae quomodo requiruntur. ibid. n. 55. p. 234.
- Propositiones aliae essentialis, aliae accidentales. L. 7. n. 57. p. 117.
- Propositio hypothetica triplex. S. 2. n. 9. p. 18.
- Aliae quadruplex. ibid. n. 12. p. 18.
- Propositionis definitio. ibid. n. 8. p. 18.
- Propositionis hypotheticae materia, forma, quantitas, quantitas explicatur. ibid. num. 9. vique ad 18. p. 18.
- Propositio affirmativa & negativa. ibid. n. 11. p. 18.
- Propositio simplex & hypothetica. ibid. n. 12. p. 18.
- Propositio oppositio quid. ibid. n. 18. p. 20.
- Et quae ad illam requirantur. ibid. n. 19. p. 20.
- Propositio oppositio est quadruplex, contradictoria, contraria, subcontraria, subalterna. & quid singula. ibid. n. 20. & seq. p. 20.
- Quarum leges explicantur. ibid. n. 24. vique ad 40. p. 21.
- Propositio inaequipolettia quid. ibid. n. 39. p. 25.
- Propositio conuersio quid. ibid. n. 42. & seq. p. 25.
- Propositiones modales quae & contra earum requisita. ibid. n. 44. p. 26.
- Propositiones quibus totis dicuntur, an sint universales, an vero particulares. S. 3. n. 25. p. 34.
- Proprium.
- Proprium ut est quatuor predicabile quid, & quotuplex. L. 8. n. 16. p. 139.
- Quomodo inseparabile a subiecto. ibid. n. 19. p. 140.
- Quatenus est universale, est secunda intentio. ibid.
- Proprium dicitur respectu speciei proprium. ibid. n. 20. p. 140.
- Per quid differat a quinto predicabili. ibid. n. 29. p. 143.
- Quae connexio sit proprium subiecto, etiam quoad dona supernaturalia. ibid. n. 22. p. 141.
- Prudentia.
- Prudentia supernaturalis cur sit practica. L. 1. n. 53. p. 51.
- Punctum.
- Dantur puncta continuatiua, terminatiua, & initiatiua. P. 16. n. 85. p. 469.
- Puncta reperiuntur in omnibus formis materialibus. ibid. n. 84. p. 469.
- D. Thomas cum negat puncta in continuo actu, solum negat separata. ibid. n. 86. p. 469.
- Quomodo puncta sibi inuicem vniuntur. ibid. n. 108. p. 472.
- Sententia asserens, puncta finita, sed capacia, occupare locum diuisibilem, rejicitur. ibidem n. 136. & seq. p. 476.
- Inconsequenter philosophantur Auctores istius sententiae. ibid. n. 136. & seq. p. 479.
- Inflatis punctis non soluuntur argumenta contrariae sententiae, praefertim de rarefactione & contractione. ibid. n. 161. p. 479.
- Cum punctis inflatis non satisfi argumento Aristotelis, quod punctum additum alteri faciat maius. ibid. n. 173. p. 481.
- Qua-

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Qualitas.
Eius intensio. vide, *Intensio.*
 Potest dari minimum qualitatis. G. 3. n. 88. p. 550
 Habet terminum magnitudinis. ibid. n. 93. p. 550
 Eius definitiones varie reiecta, & vera approbata. M. 5. n. 26. & seq. p. 879
 Eius diuisio. ibid. n. 28. & seq. p. 879
 Proprietates. ibid. n. 32. p. 880
 Intensio & remissio. ibid. n. 38. p. 881
 Eius oppositio. ibid. n. 32. & seq. p. 880
 Qualitates symbola quae. G. 4. n. 47. p. 575
 Non differunt specie. ibid. n. 48. & seq. p. 575
Quantitas.
 Non est insensibilis. G. 3. n. 115. p. 554
 Non est subiectum accidentium. M. 5. n. 22. p. 878
 Ea ablata (si distinguatur) non potest animal moveri. ibid. n. 23. p. 879
 Eius diuisio. ibid. n. 25. & 26. p. 879
 Quid intelligatur nomine quantitatis. ibid. n. 1. p. 875
 Non distinguitur a re quantâ. ibid. n. 2. & seq. p. 875
 Eius effectus primarius quis. ibid. num. 12. & seq. p. 877
 Eius definitio. ibid. n. 18. p. 878
 Eius secundarij effectus. ibid. n. 20. p. 878
 Sitneres, an modus, casu quo distinguatur. ibid. n. 21. p. 878
 An possit sine illâ existere materia. ibid. n. 22. p. 878
 Quantitas Christi Domini cum non possit ab omni vibratione primarij. P. 14. n. 81. & seq. p. 434
Quantum.
 Ex non quantis potest fieri quantum. P. 16. n. 54. p. 465
 Quantum, seu continuum. vide, *Continuum.*
Quies.
 Quid sit. P. 12. n. 20. p. 413
 An emittat species sui. vide, *Species.*
Rarefactio, raritas.
Variae de illâ sententia. P. 16. n. 182. & seq. p. 482
 In eâ non deponitur prior quantitas nec noua acquiritur. ibid.
 Non fit per acquisitionem noui modi. ibid. n. 184. p. 482
 Est medijs corpusculis. ibid. n. 195. p. 484
 Obiectiones soluta. ibid. n. 209. & seq. p. 486
 Quia datur in vno corpore, non est necessum ut in alio detur aequalis condensatio. ibid. num. 195. p. 484
 Raritas cur reddat corpora permeabilia. ibid. n. 200. p. 485
 Cur proneniat a calore. ibid. n. 201. p. 485
 Cur non conueniat corpori solido. ibid. n. 208. p. 486
 An reperitur in ipsa corpusculis quae causant raritatem. ibid. n. 222. p. 488
 Qualia sint haec corpuscula. ibid. n. 224. p. 488
 In quo formaliter raritas consistat. ibid. n. 226. p. 488
 Eius radix. ibid. n. 228. p. 488
 An conueniat raritas Corpori Christi in Eucharistia. ibid. n. 227. p. 488
Reactio.
 Quid. G. 3. n. 182. p. 565
 Quomodo fiat. ibid. n. 183. p. 565

Quomodo minus intensum reagat in magis intensum. ibid. n. 185. p. 565
In reactione passum non mouetur moribus contrarijs. ibid. n. 186. p. 565
 An omne passum necessario reagat. ibid. n. 189. & 194. p. 566
Reflexio.
 Reflexio specierum. vide, *Species.*
 Non potest in vsu esse bis per eandem lineam, sic verò in sono. A. 4. n. 194. & seq. p. 703
 Reflexio quid. G. 3. n. 126. p. 556
 Quae eius cause. ibid. n. 127. & seq. p. 556. & ibid. n. 151. p. 560
 In quam partem fiat. ibid. 140. p. 558
 Cur ex vno corpore potius quàm ex alio. ibid. n. 151. & seq. p. 560
 Caloris reflexio vnde. ibid. n. 154. p. 560
 Reflexio an inuenitur a discontinuatione. ibid.
 An detur quies in puncto reflexionis. ibid. n. 156. & seq. p. 560
 Qualitas in reflexione producta à quo fit. ibid. n. 155. p. 557
Refractio.
 Quid sit, & cur in eâ producatur maior lux. G. 3. n. 143. & seq. p. 558
Relatio, Relatiuum, Respectus.
 Quid sit. L. 12. n. 1. & 2. p. 162
 Eius fundamentum. ibid.
 In eâ reperitur ratio ad & in. ibid.
 Eius diuisio. ibid. n. 3. & seq. p. 162
 Quae sit intrinseca, quae extrinseca. ibid. n. 5. p. 163
 Quae transcendentalis, quae predicamentalis. ibid. n. 8. p. 163
 Relatio Dei ad creaturas qualis. ibid. n. 13. p. 164
 Relatio paternitatis qua ratione sit predicamentalis simul & transcendentalis. ibid. n. 14. p. 165. & ibid. n. 32. p. 170
 Predicamentalis potest aliquid efficere circa suum terminum. ibid. n. 16. p. 165
 Quomodo distinguatur à fundamento & à termino. ibid. n. 19. & seq. p. 166
 Solum est relatio secundum dici. ibid. n. 33. p. 170. & n. 57. p. 176
 Non consistit in fundamento solo connozante terminum. ibid. n. 31. p. 169
 Est partim intrinseca partim extrinseca fundamento & termino seorsim. ibid. n. 41. p. 172
 An desumatur à termino pure possibili. ibid. n. 52. p. 174
 An petat terminum actu existentem. ibid. n. 50. p. 174
 Vel saltem an diuinitus sine eo esse possit. ibid. n. 54. p. 175
 Relatio, etiam secundum esse ad, non potest esse communis vniocui realis & rationis. ibid. n. 60. p. 176
 An ad relationem detur per se motus. ibid. n. 64. p. 177
 Relatio transcendentalis ad quid terminetur. ibid. n. 55. p. 175
 Non potest terminari ad ens rationis. ibid. n. 61. p. 177
 Relatiuum transcendens potest cognosci intuitiue sine suo termino. P. 7. n. 17. p. 324
 Relatiua quomodo sint simul natura & cognitione. L. 12. n. 57. p. 176
 Quomodo sint aliud à se. ibid. n. 62. & seq. p. 177
 An terminentur ad relatiuum formaliter. ibid. n. 58. p. 176

INDEX REŒVŒ MEMORABILIVM.

An possit esse respectus mediatus ad se. P. 7. n. 18.
 P. 324.
Idem potest esse respectus duorum inter se. P. 4. n. 67.
 P. 301

Reproductio.
An sit supernaturalis. P. 2. n. 44. & seqq. p. 252
 Res.
Res quomodo ad Logicam pertineant. L. 2. n. 5. &
 seq. p. 56
Quomodo differant à modo. M. 1. n. 2. p. 816
Res extensa habet extensam ubicationem. P. 14.
 n. 115. p. 439

Resisto, Resistentia.
Ad resistendum quicquid requiratur. G. 3. num. 178.
 p. 564
Resistentia quid, & quotuplex. ibid. n. 176. & seq.
 p. 564
Interrumpitur morulus. ibid. n. 182. p. 564
Resistentia positiva quid. ibid. n. 180. p. 564
Negativa est maior in primis qualitatibus. ibid.
Resistentes qualitates non sunt aequaliter activa.
 ibid. n. 178. & seq. p. 564

Resolutio.
Vsq. ad materiam primam non datur. P. 5. n. 11.
 p. 311

Respiratio.
Cur animali necessaria. G. 2. n. 73. p. 533

Restrictio.
Quid, & quotuplex in terminis. S. 1. n. 57. p. 13

Resurrectio.
Cur miraculosa. P. 2. n. 45. p. 253

Sanguis.
A*n animetur.* A. 1. n. 267. & seq. fusè. p. 625
*Ex sanguine accidentaliter solum nutritur
 caro.* ibid. n. 270. p. 625
An crescat more vitali. ibid. n. 271. p. 625
An continetur cum alijs partibus. ibid. n. 272.
 p. 626
*Duplicis sanguinis distinctio in ordine ad animalita-
 tem rejicitur.* ibid. n. 280. p. 627
Sanguis est vera pars hominis. ibid. n. 283. p. 627
*Si non animetur, non potest esse pars hominis, nec
 cum alijs continuari.* ibid. n. 289. p. 628

Scientia.
Quid, & quotuplex. L. 16. n. 76. p. 238
Quando dari possit de particularibus. ibid. n. 58.
 p. 235
Item de contingentijs. ibid. n. 61. p. 235
*Specificatio scientia quid, & quotuplex, & unde
 proveniat.* L. 1. n. 13. & seq. p. 41
Scibilitas non distinguit scientias. ibid. n. 15. & seq.
 p. 41
Neque abstractio à materia. ibid. n. 23. p. 43
Scientia totalis non est simplex qualitas. ibid. n. 29.
 p. 45
Vnde desumatur eius unitas. ibid. n. 37. vsque ad
 47. p. 47
Scientia practica & speculativa quid. ibid. n. 47.
 & seqq. p. 49
Qualia obiecta requirant. ibid. & L. 3. n. 16. p. 76
*Scientia speculativa & practica ex quibus capitibus
 differant & opponantur.* L. 1. n. 64. & seq. p. 53
Idem actus potest esse speculativus & practicus. ibid.
 n. 67. p. 54
*Scientia divina simplicis intelligentia quid cognoscat,
 & quo differat à scientia visionis.* M. 2. n. 48. &
 seqq. p. 843
Sententia aens, non posse esse simul scientiam cum fi-

de, proponitur, & eius argumenta solvuntur. A. 6.
 n. 95. & seq. p. 739
*Evidens scientia de obiecto non tollit necessitatem pia
 affectionis.* ibid. n. 97. p. 739
*Possunt esse simul naturaliter scientia & fides de eo-
 dem obiecto.* ibid. n. 106. & seq. p. 741
*Scientia evidens potest esse simul cum opinione de eo-
 dem obiecto.* ibid. n. 109. p. 742
*Scientia cum actuali formidine de opposito simul esse
 non potest.* ibid. n. 110. p. 742
*Idem numero actus potest esse scientia fidei, & opi-
 nionis.* ibid. n. 111. p. 742
Multis modis potest una scientia alteri prodesse.
 ibid. n. 115. & seq. p. 743
*Scientia Dei antecedens tempore obiectum non tollit
 libertatem.* L. 14. num. 91. & 92. p. 204. & ibid.
 n. 111. p. 208

Scriptura.
*Scriptura per cifras seu numeros, i. 2. 3. & c. im-
 mediate significat res, non voces.* L. 13. n. 34. p. 184
Quaedam scriptura immediate significat voces.
 ib. n. 36. & seq. p. 184
Supponunt tamen pro verbis non pro vocibus. ibid.
 n. 38. p. 184

Semen.
Seminis definitio. G. 1. n. 66. p. 520
*Non concurrunt immediate in ipsam generationem
 substantiatim.* ibid. n. 64. p. 520
In semine due sunt partes. ibid. n. 65. p. 520
Non animatur. A. 1. n. 298. p. 619

Sensatio.
*Sensationes materiales debere recipi in animâ etiam
 rationali obiectivis solutis suadetur.* A. 3. n. 45
 & seqq. fusius. p. 659
*Determinant ad appetitum, quod non possunt pra-
 stare nisi in animâ recipientur.* ibid. n. 68. & seq.
 p. 662
*Sensationum duratio quomodo percipiatur ab intel-
 lectu.* A. 4. n. 76. & seq. p. 684

Sensibile.
Sensibile commune an mutet sui species. A. 4. n. 63.
 & seq. p. 687

Sensus.
*Sensus externi possunt divinitus videre rem absen-
 tem.* A. 5. n. 37. & seq. p. 716
Sensuum actus etiam in homine sunt materiales. ib.
 n. 37. p. 717
Sensus non percipiunt suas operationes. ibid. n. 64.
 p. 720
Sensus communis datur. ibid. n. 67. p. 721
Vnicus est. ibid. n. 69. p. 721
Non respondet unius cuilibet potentia externa. ibid.
 n. 89. p. 724
An reflectat supra suos actus. ibid. n. 72. p. 722
Eius sedes in cerebro. ibid. n. 83. p. 723
Qua cognitio intuitiva sensibus tribuatur. A. 4.
 n. 39. p. 680
Sensus omnes l. aduntur ex vehementi sensibili. ibid.
 n. 46. p. 681
Sensus sunt tardi in suis operationibus. ibid. n. 56.
 p. 682
An percipiant durationem. ibid. n. 74. & seq.
 p. 684
Sensus internus an habeat species vere species. ibid.
 n. 77. p. 685

Separabilitas.
Separabilitas rerum arguit distinctionem realem.
 P. 4. n. 2. p. 293

Sicci-

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

Siccitas.
Siccitas est carentia corporis fluidi. G. 4. n. 9. p. 569
Non est actiua. ibid. n. 10. p. 569
Obiectiones soluantur. ibid. n. 11. p. 569
Magis potens est ad resistendum, quam alie qualitates. ibid. n. 33. p. 573
Significatio, Significatum.
Quid sit significare in actu secundo. L. 13. n. 27. p. 183
Audienti melius potest aliquando percipere significationem rerum quam loquens. ibid. n. 28. p. 183
Significari in recto & in obliquo quod sit. S. 1. n. 62. p. 14
Significari in recto & formaliter non sunt idem. ibid. n. 71. p. 16
Signum.
Quid sit. L. 13. n. 1. p. 178
Dicit ordinem tam ad rem significatam, quam ad potentiam cognoscentem. ibid. n. 3. p. 179
Non exigit actualem representationem. ibid. n. 4. p. 179
Non necessario distinguitur realiter a re significata. ibid. n. 4. & 5. p. 179
Signum formale & instrumentale quid. ibid. n. 8. p. 179
Species impressa est signum instrumentale, cognitio suspensus est formale. ibid. n. 9. p. 179
Signum instrumentale est duplex, naturale & ad placitum; ubi & quid utrumque. ibid. num. 10. p. 180
Non est necessarium ut signum sit effectus rei significatae. ibid. n. 11. p. 180
Ratio signi in actu primo non constituitur per relationem realem in dicitur resultantem, neque per relationem rationis, sed per denominationem extrinsecam a voluntate hominum. ibid. num. 19. & seq. p. 181
Simile, Similitudo.
Simile substantialiter potest agere in sibi substantialiter simile, non tamen agere substantialiter. G. 3. n. 116. p. 554
Simile ergo accidentaliter potest agere in simile specifico. ibid. n. 118. p. 554
Simile in specie & intentione non potest. ibid. n. 119. p. 554
Obiectiones soluantur. ibid. n. 120. & seq. p. 555
Alia etiam in reflexione, refractione. ibid. nu. 145. & seq. p. 559
Similitudo nature qua requiratur in generatione. G. 1. n. 41. p. 516
Quanta similitudo debeat esse inter patrem & filium. ibid. n. 46. p. 517
Similitudo quid sit, & quomodo ab equalitate distinguatur. A. 1. n. 218. p. 619. & ibid. n. 263. & seq. p. 615
Non consistit in eo, quod res similes per conceptum possint confundi. ibid.
Similitudo specifica aut generica plus dicit quam similitudo in ipso predicato specifico aut generico. ibid. n. 234. & seq. p. 621
Similitudo specifica quid requirat. ibid. num. 242. p. 622
Quomodo hac pendeat ab acceptione hominum. ibid.
Similitudo & dissimilitudo quomodo opponantur vel non opponantur. L. 5. num. 14. p. 91. & ibid. n. 19. p. 92
Non consistit in indivisibili. ibid. n. 19. & 20. p. 92

Situs.
Situs quid. M. 5. n. 41. p. 882
Non distinguitur ab vocationibus partium. ibid. n. 42. p. 882
Sumitur non solum in ordine ad distantiam partium in se, sed etiam in ordine ad locum realem. ibid. n. 43. p. 882
Situs elementorum male assignatur a nonnullis. G. 4. n. 66. p. 577
Sol.
Cur sol maiorem lucem producat in refractione. G. 3. n. 149. p. 559
Producit maiorem lucem in crystallo quam in aere intermedio. P. 7. n. 58. p. 332
Sonus.
Non fertur secundum esse reale ad potentiam. A. 4. n. 26. & seq. p. 677
Soni distantia percipitur & cur. ibid. n. 27. p. 678
Sonus non tam cito auditur semper quam videtur obiectum. ibid. n. 31. & seq. p. 679
Quomodo percipiatur. vide, Species.
Quomodo a vento propellatur. ibid. n. 40. p. 680
Sonus vehemens cur ledat potentiam. ibid. nu. 44. p. 680. & ib. n. 46. p. 681
Soni tarditas non provenit a motu locali. G. 2. n. 38. p. 528
Soni etiam est capax aqua. A. 5. n. 44. & seq. p. 718
Potest primo formari in aqua. ibid. n. 49. p. 718
Spatium.
Imaginarium quid. P. 14. n. 62. & seq. p. 431
Non est quid reale. ibid.
Nec consistit in infinitis Dei virtualitatibus. ibid. n. 37. & seq. p. 426
Quomodo respiciatur ab vocationibus. ibid. n. 64. p. 431
Species.
Speciei definitio communis vitiosa. L. 7. n. 33. & 34. p. 127
Qua sit descriptiva. ibid. n. 35. p. 128
Omni species predicabilis est subiectibilis, non e contra. ibid.
Species quo actu fiat. ibid. n. 37. & 38. p. 128
Species subalterne sunt predicabiles. ibid. n. 40. p. 129
Species requirit plura individua. ibid. n. 42. p. 129
Quomodo in vno individuo conservari possit. ibid. n. 48. p. 131
Potest habere duplex genus in adequatum immediatum. L. 8. n. 8. p. 137
Constituitur ex genere & differentia virtualiter, non formaliter, & extrinsecè per nostram rationem, non intrinsecè a parte rei. ibid. n. 10. & 11. p. 138
Speciei predicabilis definitio. L. 7. n. 39. p. 129
Species expressa. vide, Verbum mentis.
Species impressa.
Quid sit. A. 4. n. 1. p. 673
In quibus potentiis detur. ibid. nu. 2. & seq. p. 673
Datur in visu. ibid. n. 3. & seq. p. 673
Varia experientia pro illis. ibidem
Datur in auditu. ibid. nu. 26. & seq. p. 677
Aliqua difficultates circa illas soluta. ibid. n. 31. & seq. p. 679
Negari nequeunt species, etiamsi causa agat indivisians. ibid. n. 59. & seq. p. 682
Non dantur in gustu, olfactu, & tactu. ibid. n. 47. & seq. p. 681

Species

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Species impressa an sit tota ordinata ad producendam expressam.* ibid. n. 110. p. 690
An essentialiter suppleat absentiam obiecti. ibid. n. 107 p. 689
An sit in eodem ordine cum obiecto. ibid. num. 101. p. 688. & ibid. n. 116. p. 691.
Non terminat visionem. ibid. n. 116. & seqq. fuse. p. 691
Vna species quomodo plura representet. L. 15. n. 48. & seq. p. 217
Species praemissarum concurrunt effectiue ad conclusionem. ibid. n. 62. p. 219
Cur sit virtualis representatio obiecti. A. 4. n. 173. p. 699
Species continentia non arguit magnam perfectionem. ibid. n. 176. p. 700
Species impressa non est vitalis in actu primo. A. 2. n. 88. p. 645
Specierum causa quae. A. 4. n. 183. & seq. p. 701
Species an sint subtiliores ipso obiecto. ibid. nu. 192. p. 702
Et sensatione. ibid. n. 198. p. 703
Species reflexa causa. ibid. n. 193. p. 705
Species interiores a quo conseruentur. ibid. n. 203. p. 704
Species reflexe de nostris actibus a quo producuntur. ibid. n. 204. p. 704
Species non semper causant cognitionem in primo instanti sui esse. ibid. n. 205. p. 704
Specierum intensio et remissio. ibid. n. 207. & seq. p. 705
A quo causetur haec intensio. ibid.
Species an per quemcumque actum intenduntur. ibid. n. 207. & seq. p. 705
Species habent terminum intensiois. ibid. n. 211. p. 705
Specierum corruptio quomodo fiat. ibid. num. 212. p. 706. & ibid. n. 219. 220. p. 707
Species interna an sine contrario pereant. ibid.
Species cur in omnibus non aequaliter hereant. ibid. n. 218. p. 707
Species de obiecto diuisibilibus sunt diuisibiles in se, etiam intellectuales. ibid. n. 223. & seq. p. 708. & ibid. n. 237. p. 711
Species cur sint magis determinatae vni causa quam aliae qualitates. ibid. n. 228. p. 709
Partes speciei de obiecto diuisibilibus an inter se diuisantur. ibid. n. 235. p. 710
Quot partes habeat obiectum, tot partes speciei sunt in quolibet puncto aeris. ibid. n. 236. p. 710
Species quomodo concurrat. ibid. nu. 239. & seq. p. 711
Non solum in genere causa formalis, sed efficientis. ibidem.
Specierum reflexio cur non fiat in omnibus corporibus. ibid. n. 4. & seq. p. 673
Species an producuntur intra primam superficiem. ibid. n. 7. & seq. p. 674
Species reflexa cur non representent obiectum ubi est. ibid. n. 13. & seq. p. 675
Cur profunde intra speculum. ibid. n. 16. p. 675
Cur in aqua representent omnia ordine inuerso. ibidem.
Species quomodo ex perspicuis immutentur. ibid. n. 18. p. 676
Quomodo species ex oculorum aut speculi mutatione in obiectum representent. ibid. n. 18. & seq. p. 676
Species sibi etsi careant contrariis, non producuntur omnes in instanti. ibid. n. 35. p. 679
- Aliqua tamen in instanti producuntur.* ibid. n. 36. p. 675
Species sibi non pendet si sono in conseruari. ibid. n. 37. p. 679
Species sibi an producuntur per solum aerem. ibid. n. 41. & seq. p. 680
Quomodo videatur ostendi, non dari species sensibiles communes. ibid. n. 47. & seqq. fusius. p. 681
Quorum sensibilibus non datur. ibid. n. 67. p. 683
Quorum vero datur. ibid. n. 69. p. 683
Species in sensu interno probantur. ibid. nu. 78. & seq. p. 685
Et quorum obiectorum. ibid. n. 93. & seq. p. 687
Species in intellectu. ibid. n. 83. & seqq. fuse. p. 686
Species aliqua reflexa non representat obiecti distinctam, & cur. ibid. n. 132. p. 694
Species si esse eiusdem rationis cum colore, in veritate visum. ibid. n. 129. p. 693
Species etiam si mutantur, sepe id non dignoscitur. ibid. n. 133. p. 694
Experientia de speciebus ingredientibus per foramen explicatur. ibid. n. 122. & seqq. fuse. p. 692
Species an sit formalis imago obiecti. ibid. n. 143. & seqq. p. 695
Species non est actualis cognitio. ibid. n. 145. p. 695
Nec principium determinans potentiam. ibid. n. 146. & seq. p. 695
Species in se non possunt inbarere potentia. A. 2. n. 89. p. 645
Species contigua potentia potest cum ea concurrere. ibid. n. 90. p. 645
Species distantes an producant cognitionem. ibid. n. 91. & seq. p. 646
Species si sensata in vtrius. P. 8. n. 73. p. 357
Species an pereat defectu cerebri. A. 4. num. 219. & seqq. p. 707
Species sensus externi a quo producuntur. ibid. n. 203. p. 704. & ibid. n. 223. & seq. p. 708
Species non continetur adaequate a potentia. ibid. n. 206. p. 704
Species impressa conseruatur a Deo. ibid. nu. 203. p. 704
Etiamsi inclinet ad errorem. ibid. n. 206. p. 704
Species impressa de Deo an sit possibilis. ibid. n. 99. & seqq. fuse. p. 688
Quomodo Deo substitueretur, & an eum redderet proxime potentem ad eliciendam visionem. ibid. n. 112. p. 690. & ibid. n. 115. p. 691
Specificatio.
An proueniat ab obiecto materiali. vide, Actus.
Specificatio quomodo possit ex duobus obiectis oriri. A. 6. n. 43. & seqq. p. 731
Speculum.
Cur speculum indirecte solum obiectum duas faciat reflexiones. G. 3. n. 150. p. 519
Cur non appareat corpus, quo speculum retro obiectatur. A. 4. n. 14. p. 675
Speculi reflexiones Specierum. vide, Species.
Spes quid addat supra desiderium. A. 7. num. 26. p. 755
Sphaera.
Sphaera actiuitatis agentium est determinata. G. 3. n. 197. p. 567
Respondetur obiectum. ibid. n. 198. p. 567
Spiritus sanctus.
Verè & proprie dependet a Patre & Filio. P. 7. n. 3. p. 321
Spici-

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Spiritus, Spiritualitas.
 Spiritualitas non consistit in carentia partium. A. 1. n. 48. & seqq. f. 598
 Spiritualitas non desumitur ex carentia ordinis ad materiam. ibid. n. 37. p. 604
 Excludit omnem intrinsecam dependentiam a re materiali. A. 3. n. 30. p. 659
 Spirituale non idem non est palpabile, quasi carum partibus. A. 1. n. 32. p. 599
 Spirituale potest habere partes intentionis & extensionis. ibid. n. 87. p. 603
 Res spiritualis potest adequate recipi in obiecto materiali. & quomodo. ibid. n. 121. p. 607
 Spiritualis substantia non cognoscitur & composita partibus integralibus esse potest diuinitus. ibid. n. 128. & seqq. p. 608
 Etiam composita ex subiecto & forma. ibid. n. 168. & seqq. f. 613
 Spirituale subiectum forma substantialis & intellectuum & non-intellectuum esse potest diuinitus. ibid. n. 169. p. 613
 Spiritualis forma quomodo possit pendere a subiecto spirituali in suis operationibus & in suo esse, & illi uniri. ibid. n. 171. & seqq. p. 613
 Spirituales forma potest esse corruptibilis. ibid. n. 174. p. 614
 Spiritualis substantia an sit simplicior quam materiali. ibid. n. 177. p. 614
 Spirituale cur non possit materialiter causari, etiam inadeguate, a re materiali sic verò efficienter. A. 3. n. 54. p. 60
 Spirituale non necessario est perfectius omni materiali. A. 5. n. 20. & seqq. p. 714
- Subiectum.
 Subiectum quoduis naturale habet limitatam capacitatem recipiendi. G. 3. n. 94. p. 550
 Quando subiecti diuersitas exuat diuersitatem formarum. G. 4. n. 49. p. 575
 Quid subiectum sustentationis & receptionis siue informationis. P. 4. n. 102. p. 306
 Definuntur subiectum in communi. ibid. n. 103. p. 306
 Quod discrimen inter subiectum & terminum intrinsecum. ibid. n. 112. p. 307
 Quid subiectum adhesionis. P. 2. n. 24. p. 249
 An corpus quod subiectum est incapax effectus formalis, sit etiam incapax forma. P. 5. n. 15. p. 312
 Subiectum adhesionis quid addat ultra rationem termini intrinseci. A. 1. n. 122. p. 607
 Subiectum recipiens formam perfectiorem, potest esse incapax forma imperfectioris. A. 3. num. 79. p. 664
- Subsistens, Subsistentia, Subsisto.
 Definuntur, Subsistentia. P. 2. n. 134. p. 266
 Quis illius effectus. ibid. n. 135. p. 266
 Vnicuique de facto materiam & formam indiuisibiliter perficit. ibid. n. 136. p. 266
 Subsistentia est in re principium suppositi. P. 1. n. 10. p. 243
 Tripliciter accipitur à P. Molinà. M. 4. num. 44. p. 859
 Non dat independentiam à subiecto inhesionis. ibid. à n. 46. ad 53. inclusiue. p. 859
 Sententia explicans subsistentiam per hoc, quod est sistere in se, refutatur. ibid. à num. 54. ad 58. p. 860
 Sententia asserens subsistentiam esse, quae reddit naturam incommunicabilem, nihil explicat. ibid. n. 58. p. 861
- Subsistentia non reddit naturam potentem operari. ibid. n. 61. p. 861
 Effectus subsistentiae nobis est prorsus incognitus. ibid. n. 64. p. 862
 Subsistentia est complementum naturae. ibidem.
 Vnicuique est subsistentia in composito. ibid. n. 66. p. 862
 Partes integrales habent subsistentias partiales. ibid. n. 70. p. 863
 Vnicuique etiam subsistentia terminatur. ib. n. 78. p. 864
 Durandus & Scotus de distinctione subsistentiae a natura refelluntur. ibid. à n. 79. vsque ad 90. p. 864
 Subsistentia distinguitur à natura à parte rei. ibid. n. 90. p. 866
 Subsistentiam probabilius est esse rem quam modum. ib. n. 93. p. 867
 Angeli habeantne subsistentiam, incertum est. ibid. n. 102. p. 868
 Non repugnat creatura sine subsistentia. ib. n. 101. p. 868. & ib. n. 135. p. 874
 An deberet per actionem supernaturalem in substantia conservari natura sine subsistentia. ib. n. 136. p. 874
 Subsistentia potest alienam naturam terminare, licet esset modus. ibid. à n. 103. vsque ad 108. p. 868
 Natura humana aliena terminata subsistentia, esset sine homo. ibid. n. 108. & 109. p. 869
 Sententia negans naturam creatam duabus posse subsistentiis terminari, exploditur. ibid. à n. 110. ad 117. inclusiue. p. 869
 Creatura natura potest duabus subsistentiis terminari. ibid. n. 118. p. 871
 Positum duabus subsistentiis in natura, an forent duo supposita. ibid. n. 121. p. 871
 An una subsistentia posita in duabus naturis faceret duo supposita. ibid.
 Quid sciendum in diuinitate. ibid. n. 122. p. 872
 Siue subsistentia principium operatum, an pondus tantum, & quomodo sit. ibid. à n. 123. ad 128. exclusiue. p. 872
 Potest subsistentia sine natura conservari, postquam quod sit res. ibid. n. 137. p. 874
 Quae sint causae subsistentiae. ibid. n. 138. & 139. p. 874
- Substantia.
 Varia illius acceptiones. M. 4. n. 4. p. 852
 Haec definitio substantiae, quae est de constituto aliquid, reijcitur. ibid. n. 5. p. 852
 Item & haec, substantia est quae subsistat accidentibus, refellitur. ibid. n. 8. p. 852
 Rursus substantiae definitio, quae est, carere inhesionem, non subsistit. ibid. n. 9. p. 853
 Substantia non consistit in eo, quod constituat unum per se. ibid. n. 11. p. 853
 Male etiam explicatur per hoc, quod est fundare subsistentiam. ib. n. 13. p. 853
 Definitio alia substantiae refutatur. ibid. à nu. 14. ad 25. p. 853
 Non consistit substantia in independentia à subiecto. ibid. n. 24. & seqq. p. 855
 Varia praeferuntur pro definitione substantiae. ibid. n. 28. & seqq. p. 856
 Vera substantiae definitio, quae intrinsecè constituit primam rem. ib. n. 32. p. 856
 Variè denique diuiditur. ibid. n. 41. & 42. p. 858
 Non resultat ex accidentibus productis. G. 1. n. 49. p. 517

INDEX REVM MEMORABILIVM.

- Substantia, quoniam sunt, non sunt capaces intensio- nis.* G. 3. n. 111. p. 553
Quomodo id probetur. ibid. n. 114. p. 554
Substantia cur possit sibi aliam assimilare, non vero accidens id possit. ibid. n. 198. p. 567
Cur non possit recipi in accidente. P. 14. nu. 54. p. 429
Substantia continens species omnium obiectorum an sit possibilis. A. 4. n. 174. & seq. p. 700
An ideo esset vicaria obiecti. ibid.
Substantiam esse immediate operativam accidentis, non est ordinari ad accidentia. A. 3. n. 5 p. 653
 Superficies.
Superficies prima corporum an recipiat lucem, & species, & cur ab hac ad secundam non transmittatur. A. 4. n. 7. & seq. p. 674
Superficies tabule non est indivisibilis versus partem exteriorem, est vero divisibilis versus interiorem. P. 16. n. 79. p. 468
 Supernaturalitas.
Supernaturalitas dupliciter consideratur, & quomodo. A. 10. n. 21. p. 808
 Suppositio.
Supponi & supposito quid. S. 1. n. 40. p. 10
Suppositio materialis & formalis quid. ibid. nu. 43. p. 11
Suppositio materialis intrinseca & extrinseca. ibid.
Suppositio formalis propria & impropria. ibid.
Suppositio simplex & personalis. ibid. n. 43. 45. & seq. p. 11
Suppositio personalis alia essentialis, alia accidentalis. ibid. n. 49. p. 12
Alia singularis, alia communis. ibid. n. 50. p. 12
Suppositio communis distributiva & copulativa, determinata & confusa. ibid. n. 50. & 51. p. 12
Distributiva alia completa, alia incompleta. ibid. n. 52. p. 12
 Syllogismus.
Quid sit. L. 1. n. 6. p. 210
Est totum per accidens. ibid. n. 13. p. 211
Distinguitur a conclusione ut totum a parte. ibid. n. 14. p. 211
Syllogismus fallax & topicus cur non possint esse obiectum Logice. L. 2. n. 63. p. 70
Demonstratio non differt a syllogismo ex parte materiae. ibid. n. 66. p. 71
Materia Syllogismi duplex, remota & proxima. S. 3. n. 23. p. 33
Forma & figura syllogismi quid, & quotuplex. ibid.
Syllogismorum imperfectorum ad perfectos reductio quomodo fiat. ibid. n. 27. & seq. p. 34
vide, Discursus, & Conclusio.
 Sympathia.
Sympathia naturalis ubi concedi debeat. A. 3. n. 43. p. 658
 Tactus.
Tactus obiectum. A. 5. n. 64. p. 720
Organum. ibid. n. 62. p. 720
In eo homo excedit. ibid. n. 63. p. 720
Non habet species. A. 4. n. 47 & seq. p. 681
Percepit qualitates etiam in alieno corpore existentes. ibid. n. 49. p. 681
Cur dum velociter tangit corpus nihil sentiat. ibid. n. 56. p. 682
Tactus in se frigidus an sentiat calorem rei tactae. ibid. n. 57. p. 682
Quid requiratur ut duo corpora se tangant. P. 16. n. 89. p. 470
 Temperamentum.
Aliud ad pondus, aliud ad instrumentum. G. 4. n. 148. p. 390
 Tempus.
Temporis compositio. vide, Continuum.
Quid sit futurum, quid praeteritum. L. 14. n. 75. p. 202
 Imaginarium quid.
Reale quid. P. 14. n. 73. p. 433
Distinguitur a motu. P. 1. n. 71. & 76. p. 456
Quam mensuram requirat. ibid. n. 73. p. 456
Terminus. ibid. n. 71. p. 456
 Terminus propositiois quid, & quomodo accipitur.
 S. 1. n. 2. p. 2
Quae res possint esse termini. ibid. n. 7. & 8. p. 3
Quid ad eius rationem requiratur. ibid. n. 6. & 7. p. 3
 Mentalis, vocalis, scriptus, quid. ibid. n. 9. & 10. p. 3
 Significativus & non significativus. ibid. n. 11. p. 4
 Communis & singularis. ibid. n. 12. p. 4
 Universalis & inferior. ibid. n. 16. p. 5
 Confusus & determinatus. ibid. n. 17. p. 5
 Univocus, equivocus, analogus. ibid. n. 19. & seq. p. 6
 Categoriaticus, syncategoriaticus & mixtus. ibid. n. 22. p. 6
 Absolutus & comotivus. ibid. n. 26. p. 7
 Concretus & abstractus. ibid. nu. 30. p. 8. & ibid. n. 61. p. 14
 Transcendens & non transcendens. ibid. n. 31. p. 8
 Complexus & incomplexus. ibid. n. 33. p. 9
 Copulativus & non copulativus. ibid. n. 35. p. 9
 Finitans & infinitans. ibid. n. 37. p. 10
 Prima & secunde intentionis. ibid. n. 38. p. 10
 Affirmativus & negativus. ibid.
 Pertinens & impertinens. ibid. n. 39. p. 10
 Relativus & privativus. ibid.
 Denominativus & formalis quis. P. 4. n. 15. p. 295
 Termini proprietates. S. 1. n. 54. & seq. p. 13
 Terminus intrinsecus quid. P. 4. nu. 106. & seq. p. 306
 In conversione quacumque termini quatuor. G. 1. n. 13. p. 511
 Terminus relationis. vide, Relatio.
 Terra.
Cur astate sit interius frigidior. G. 3. n. 162. p. 561
Est in se calida infra summum. G. 4. n. 19. p. 571
Sicca in summo. ibid. n. 35. p. 573
Quomodo distet a calido. ibid. n. 66. p. 577
An tota trepidet ex motu aliarum rerum. ibid. n. 125. & seq. p. 587
An moueretur ab homine qui ex aere illi impulsus imprimeret. ibid. n. 127. p. 587
Eius centrum duplex. ibid. n. 128. p. 587
 Timor.
Est de imminenti malo. A. 7. n. 26. p. 755
 Trabs.
Cur non supernetet si aqua est parva. G. 4. n. 121. p. 586
Cur tota non supernetet. ibid. n. 122. p. 586
 Transcendentia.
Non repugnat rationi genericae. L. 7. n. 25. p. 125
 L. 9. n. 2. p. 143. & ibid. n. 9. p. 145
 Vacuitas.
 AN aliqua in calis admitti possit. C. num. 26. p. 501
 Ratio reddatur. ibid. n. 31. p. 501
 Vacuum.
Quid vacuum. P. 14. n. 156. p. 446
 Eo

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Eo dato, an caelestia corpora influerent.* ibid. n. 158. p. 446
In eo an fieret motus successus. ibid. num. 162. p. 446
Purum vacuum non ponitur. P. 7. n. 38. p. 332
Vapor.
Vapores non sunt formaliter aqua, vel terra, sed forme substantialiter diuersae. G. 4. n. 86. p. 580
Vas.
Vasa plena aqua cur frangantur dum congelantur. P. 16. n. 214. & seq. phys. p. 487
Vasa estacea cur plena aquis submergantur. G. 4. n. 118. p. 586
Non vero si sint lignea. ibid. n. 116. p. 585
Vbi, Vbicatio. P. 14. n. 4. p. 421
Quid sit. P. 14. n. 4. p. 421
Non consistit in dependentia à virtualitate Dei. ibid. n. 34. p. 425
An etiam connotantes hincantur eam distinguere. ibid. n. 42. p. 427
Distinctio realiter à Petro, loco reali & imaginario. ibid. n. 4. p. 421
Intrinsicca ipsi rei locata. ibid.
Non est modus, & quare. ibid. n. 49. & seq. p. 428
Subiecto non est essentialiter affixa. ibid. n. 51. p. 428
Aliqua rei creata necessario conuenit. ibid. num. 72. p. 432
Distincta quibus rebus conueniunt, & quae naturaliter non datur. ibid. n. 107. & seq. p. 438
A quo specificetur. ibid. n. 105. p. 437
Eius diuersitas unde petenda. P. 16. n. 100. p. 476
Vbicatio sensus percipitur. A. 4. n. 63. & seq. p. 683
An sui species producat. ibid.
In quo recipiatur. P. 14. n. 44. p. 427
Argumenta opposita soluantur. ibid.
Vbicatio distincta an recte probetur ex motu locali. ibid. n. 43. p. 427
Non est de quantitate subiecti. ibid. n. 45. p. 427
Vbicatio animi rationalis est integraliter composita. A. 1. n. 80. p. 602
Vegetatum. vide, Anima, Ventus.
Quid sit. C. n. 72. p. 508
Quomodo exsiccat. G. 4. n. 11. p. 569
Verbum.
Verbum mentis quid. A. 6. n. 66. p. 735
An in cognitione infusus à creatore. ibid. n. 67. p. 735
In quo ab increato differat. ibid. n. 68. p. 735
Eius definitio. S. 2. n. 6. p. 17
Verbum diuinum.
Est assumpta humanitatis terminus intrinsicus. P. 4. n. 114. p. 307
Verè & proprie à Patre pender. P. 7. n. 3. p. 321
Vi terminans naturam humanam non est completum. P. 3. n. 6. p. 274
Causandone, an componendo Christum constituat. P. 7. n. 1. p. 321
Veritas.
Quomodo in consecratione inferat conuersionem panis in Christum verborum veritas. G. 1. num. 30. p. 514 & ibid. n. 38. p. 515
Differentia veritatis transcendentis & formalis. L. 14. n. 1. p. 186
Formalis non consistit in aliquo ente aut relatione rationis. ibid. n. 2. p. 186
Neque in relatione predicamentali. ibid. n. 3. p. 187. & ibid. n. 36. p. 193
Neque in solo actu intellectus. ibid. n. 4. p. 187
Non est essentialis propositioni. ibid. num. 5. & seq. p. 187
Est partim extrinseca, partim intrinseca propositioni. ibid. n. 23. & seq. p. 191
Qua ratione sit perfectio actus. ib. n. 31. p. 192
Veritatis diuinae & creaturae differentia. ibid. nu. 32. p. 192
Cur obiecto non conueniat. ibid. n. 37. & 38. p. 193. vide, Propositionio.
Vna veritas potest esse altera perfectior & magis necessaria. ibid. n. 65. p. 200
Non tamen proprie. ibid. n. 65. & seq. p. 200
Veritas circa omnia obiecta equalis, non tamen falsitas. ibid. n. 70. & 71. p. 200
Qualis veritas & falsitas in specie impressa. ibid. n. 74. p. 201
Veritas quandoque à potentia & actu non distinguitur. M. 1. n. 141. p. 833
Veritas entis non dicitur semper respectu transcendentem aut predicamentalem ad potentiam aut actum. ibidem.
Verum.
Veri duplex acceptio. A. 6. n. 2. p. 725
Quo sensu obiectum intellectus. ibid. n. 3. p. 725
De passio entis quid. M. 1. n. 98. & seq. p. 831
Omni enti abesse potest falsum tantum respectu. ibid. n. 112. p. 834
An ab eo praescindatur ens obiectiue. ibid. nu. 106. p. 833
An ens essentialia. ibid. n. 107. & seq. p. 833
Ad dicit supra ens negationem, non verò entis apparentis primationem, in alia autem acceptione possibilem cognitionem de ipso. ibid. n. 106. p. 833
Verum & falsum in rebus praescindendo à conceptibus & vocibus non datur. ibid. n. 103. p. 832
Implicent conceptus & voces, & nullum erit in rigore verum aut falsum in mundo aeterno. ibid. n. 104. p. 832
Verum & falsum attributa entis obiectiue non habent ut analogata. ibid. n. 105. p. 832
Ex falso verum sequitur tantum in externis vocibus. L. 15. n. 55. p. 218
Vicarium.
Non operatur nisi absente causa principali. A. 2. n. 37. p. 638
Video.
Videri per essentiam quid. A. 4. n. 102. p. 688
Visio.
An sit infinita visio omnium in Deo. A. 6. num. 136. & seq. p. 746
Externa & intellectualis de obiecto constante partibus in se etiam partibus constat. A. 1. n. 84. p. 602
Non producit à luce loco obiecti. A. 4. n. 24. p. 677
Terminatur formaliter ad formam rei visae. L. 2. n. 2. p. 55
Visio quomodo cohereat aut pugnet cum fide. vide, Fides.
Vitus.
Quod eius obiectum. A. 5. n. 38. p. 717
Restitutio visus exco potest fieri eodem influxu quo antea conferuabatur. P. 3. p. 292
Eius species. vide, Species.
Cur appareat duplex ex palpebrarum elevatione. A. 4. n. 19. & seq. p. 676
Vita.
Distinctio physica & intentionalis vite. A. 2. n. 6. p. 634
In quo consistat physica. A. 6. n. 19. p. 727
Inten-

INDEX REſVM MEMORABILIVM.

- Intentionalis nullam requirit physicam actionem.* Ibid. n. 18. p. 727
- Poteſt ſeparari à phyſicâ.* Ibid. n. 21. p. 728
- In creaturâ omni poſſibili non dicit præſuppoſitæ vi-
tam phyſicam.* Ibid. n. 39. p. 730
- Hac non conſiſtit, quòd operetur immanenter exter-
minata, poſitis requiſitis.* A. 2. n. 41. & ſeq. p. 639
- Vita in quâ operatione conſiſtat.* Ibid. n. 3. & ſeq.
p. 634
- Dei & plante æquiuoca.* Ibid. n. 74. p. 643
- Quomodo Deo, Angelis, & animantibus communis.*
Ibid. n. 72. p. 643
- Plantarum & animantium Deo & Angelis non con-
uenit.* Ibid. n. 59. p. 641
- Creaturis omnibus viuentibus non eſt ratio viſa com-
munis.* Ibid. n. 73. p. 643
- Phyſica conſiſtit in augmento per intus ſumptionem,
& quæ contra obſcitantur ſoluntur.* Ibid. n. 58. &
ſeq. p. 641
- Vitalitas.
- Potentia nutritiua non deſumitur à termino qui ne-
quit ſine alio conſeruari.* A. 2. n. 52. & 53. p. 640
- Neque ex parte acquiſita nequit addi ab extrinſeco.*
Ibid. n. 54. & ſeq. p. 641
- Viuens.
- Cux ex genere ſuo perfectius non viuente.* A. 2. n. 50.
p. 640
- Poſſibile eſt viuens incorruptibile compoſitum.* Ibid.
n. 124. p. 650
- Conſtans animo ſpiritali non intellectuuo.* Ibid. n. 123.
p. 650
- An viuens incorruptibile poſſit eſſe intellectiuum.*
Ibid. n. 25. p. 650
- Poteſt eſſe intellectiuum, non volitiuum.* Ibid. n. 127.
p. 651
- Poſitiuum intellectiuum, quod nec vegetabile nec
ſenſitiuum.* Ibid. n. 122. p. 650
- Senſitiuum, quod non vegetabile.* Ibid. n. 123. p. 650
- Subſtantialiter ſimplex materiale, & quale.* Ibid.
n. 119. p. 649
- An repugnet nec ſenſitiuum nec vegetatiuum viuens.*
Ibid. n. 118. p. 649
- Viuentium genera de factis quot.* Ibid. n. 116. p. 649
- Eorum gradus inter ſe comparati.* Ibid. n. 117. p. 649
- Quot eorum genera poſſibilia.* Ibid. n. 118. & ſeq.
p. 649
- Viuentia in actu ſecundo que.* Ibid. n. 114. p. 649
- In actu primo & in actu ſecundo viuens quid.* Ibid.
n. 77. p. 644
- Quæ hanc rationem participant.* Ibid. n. 80. & ſeq.
p. 644
- Viuentium diſpoſitiones quaſdam ſola virtus forma-
trix producit.* A. 1. n. 203. p. 617
- Illæ nequeunt habere corpora infinitæ magnitudinis.*
P. 13. n. 47. p. 420
- Pars viuentis an poſſit addi ab extrinſeco.* A. 2. n. 22.
& ſeq. p. 636
- Viuentia in morte corrumpuntur.* P. 7. n. 41. p. 328
- Viuens an ſe localiter moueat eadem quæ cetera
actione.* A. 2. n. 106. p. 648
- Vnguis.
- Animantur vngues; & an etiam extremi.* A. 1.
n. 297. p. 629
- Vnio.
- Eius definitio.* P. 4. n. 1. p. 293
- Diſtinguitur ab utroque extremo modaliter.* Ibid.
- Diſtinguitur ab actione productiua materie & for-
mæ rationalis.* Ibid. n. 2. p. 293
- Item à præſentiâ locali & diſpoſitionibus.* Ibid. n. 12.
p. 294
- An ſubſtantia.* Ibid. n. 14. p. 295
- Admiſſis connotatis vniõ ab extremis diſtinguitur.*
Ibid. n. 28. p. 256
- Extremis ſe ipſa vnitur.* Ibid. n. 40. p. 298
- In compoſito non eſt duplex vniõ.* Ibid. n. 45. p. 298
- Eſt ſimplex.* Ibid. n. 68. p. 301
- Continuatiua eſt duplex.* Ibid. n. 72. p. 302
- Compoſiti extrema duplici vniõne diuinitus poſſunt
vni.* Ibid. n. 73. p. 302
- Diſtinguitur à cauſalitate forme productæ.* Ibid.
n. 77. p. 302
- Idem eſt de vniõne realium accidentium.* Ibid. n. 86.
p. 303
- Non poteſt cauſari à ſubiecto informationis.* Ibid.
n. 87. p. 304
- Subiectatur in utroque extremo, vt in ſubiecto re-
ceptionis & ſuſtentionis.* Ibid. n. 118. p. 308
- Quid in vniõne informatio & materializatio.* Ibid.
n. 120. p. 308
- Diminuitur creati poteſt vniõ.* Ibid. n. 122. p. 308
- Accidentalitatis facti compoſitum accidentale.* P. 5. n. 8.
p. 310
- Creata denominaret compoſitum creatum.* P. 4.
n. 122. p. 308. & G. 1. n. 5. p. 510
- Continuatiua partium materia non eſt eadem eſſen-
tialis.* P. 4. n. 123. p. 308
- Eſt de eſſentiâ compoſiti.* P. 5. n. 1. p. 309. & P. 4.
n. 17. p. 295
- Proprie & in re eſt natura.* P. 6. n. 7. p. 319
- Eſt principium compoſiti quo.* P. 1. n. 8. p. 243
- Vniõ anima cum corpore non poteſt fieri ab anima
compoſiti.* G. 1. n. 60. p. 519
- Vniõ rationalis anime reſpectu corporis eſt diuiſibilis.*
A. 1. n. 61. & ſeq. p. 600
- Quomodo ad nutritionem præcedat.* Ibid. n. 63. p. 600
- Etiã in ſolâ anima recipiatur eſt materialis.* Ibid.
n. 118. & ſeq. p. 606
- Vniõ qua per ſe.* P. 16. n. 2. & ſeq. p. 457
- Continuatiua quando eſt per ſe.* Ibidem.
- Tam eſt eſſentielle toti vniõ quam partes.* P. 4. n. 17.
p. 295
- Vnitatis.
- Eius definitio.* M. 1. n. 25. p. 819
- Reſutatur quorundam explicatio.* Ibid. n. 26. & ſeq.
p. 820
- Illâ non proſeuit in compoſitis ab vniõne.* Ibid. n. 30.
& ſeq. p. 820
- Conſiſtit in negatione pluralitatis.* Ibid. n. 37. & ſeq.
p. 822
- Contraria ſoluntur.* Ibid. n. 40. p. 822
- Quid vnitatis formaliter in Deo dicat.* Ibid. n. 44.
p. 823
- Num prior diſtinctione.* Ibid. n. 95. p. 831
- Vnitatis Logica, vide, Logica.*
- Vnitatis vniuerſalis eſt extrinſeca.* L. 16. n. 16. p. 225
- Vniuerſale.
- Quid.* L. 4. n. 1. p. 82
- Quod ſimplex.* Ibid. n. 2. p. 82
- Requiſita ad illud.* Ibid. n. 3. p. 83
- In recto dicit naturas, cognitiones in obliquo.* L. 7.
n. 8. & 9. p. 121
- Non eſt adequatè per intellectum.* Ibid. n. 45. p. 130
- Vniuerſalis actus poſitiue ad plura terminatur.* Ibid.
n. 47. p. 131
- Quæ ſunt & non ſunt vniuerſales nature.* L. 4. n. 5.
p. 83
- Vniuer-

INDEX RERVM MEMORABILIVM.

- Vniuersale respectu quinque predicabilium est genus vniuersum.* L. 9. n. 7. p. 144
Quid Metaphysicum, quid Logicum. L. 4. n. 5. p. 84
Vniuersale esse non potest independenter ab intellectu naturae in nullo statu. ibid. n. 9. p. 84
Neque diuinitus. ibid. n. 16. p. 86
Vniuersale negatiuum non datur à parte rei. ibid. n. 12. & seq. p. 87
Neque Platonicum. ibid. n. 6. p. 84
Quomodo procedat actum intellectus. ibid. n. 18. p. 87
Qualenam habeat correlatiuum. ibid. n. 19. p. 87
Non fit per precisionem obiectiuam. L. 6. n. 6. p. 106
Non fit idolum fictum. ibid. n. 1. ad 6. p. 105
Fit solum per precisionem formalem. ibid. n. 13. p. 108
Duo dicitur. ibid. n. 13. p. 108. ibid. n. 56. p. 117. & ibid. n. 61. p. 118
Natura secundum se non est adaequate vniuersalis. ibid. n. 13. & 14. p. 108
Vniuersale non constituitur per actum copulatiuum confusum. ibid. n. 22. p. 110
Constituitur in predicando per actum disiunctiuum confusum. ibid. n. 26. p. 111
In essendo per actum copulatiuum confusum. ibid. n. 31. p. 112
Vniuersalis multiplicitas alia est ab intellectu, alia sine intellectu. ibid. n. 36. p. 113
Vniuersale potest fieri ab alijs potentis distinctis ab intellectu. ibid. n. 38. p. 113. & ibid. n. 41. p. 114
Fit fundamentaliter ad agente intellectum. ibid. n. 42. p. 114
Non fit per ens rationis. ibid. n. 44. p. 114
Fit tam per apprehensionem quam per iudicia aliqua & disiunctiuum. ibid. n. 52. p. 116
Vniuersalitas.
Non consistit in identitate intrinseca inferiorum posita precisione ut conditione. L. 6. n. 9. p. 107
Vniuersum.
Vniuersorum definitio. L. 10. n. 1. p. 146
Requirunt vniuersalem extrinsecam & similitudinem intrinsecam. ibid. n. 2. p. 146
Vnus, Vnum.
Quot modis fiat. M. 1. n. 50. p. 824
Quid vnum per se & per accidens. ib. n. 59. p. 825
Vnum tripliciter dicitur. L. 1. n. 37. p. 47
Volitio.
Quid efficax & inefficax. A. 7. n. 24. p. 755
Repugnat simul de eodem obiecto volitio & nolitio. ibid. n. 27. p. 755
Volitio mediatorum formaliter non est intentio finis. ibid. n. 76. p. 783
Omnis volitio finis est virtualiter voluntas mediatorum, supposito ea non existere. ibid. n. 75. p. 763
Voluntarium.
Quae eius ratio in nolitione. A. 6. n. 48. p. 732
Voluntas.
Eius obiectum. vide. Obiectum.
Voluntas Dei ad existentiam Petri est duplex. P. 15. n. 29. p. 451
Animam non influente immo: diuise in actus vitales voluntas ferretur in incognitam. A. 3. n. 21. & seq. p. 655
Quomodo excitetur à cognitione. ibid. n. 23. p. 655
Quomodo excitetur & determinetur voluntas distincta & concurrente simul anima. ibid. n. 24. p. 656
Requiritur cognitio in principali principio determinatione voluntatem. ibid. n. 25. p. 656
Non fertur efficaciter in possibile ut tale cognitum. A. 6. n. 88. p. 738
An dum odio habet carentiam rei formaliter amet rem ipsam. A. 7. n. 1. & seq. p. 750
Illam attrahi ad bonum promouit ex libertate illius. ibid. n. 29. p. 756
An dentur actus in voluntate qui explicentur per vellem & nollem. ibid. n. 25. p. 755
Inter aequalia vnum prae alio, & inaequalia, quod minus est & remissius proponitur, potest amplecti. ibid. n. 31. p. 756
Pendat ad obiecti cognitione naturaliter, ut illud amet vel fugiat. ibid. n. 41. p. 758
In obiectum ignotum diuinitus ferrinequit. ibid. n. 44. p. 758
Dupliciter se per vnum ad alium actum determinat. ibid. n. 67. p. 761
Nostra est libera. A. 8. n. 1. p. 763
Voluntas efficax de aliquo obiecto non excludit inefficaciam de contradictorio. ibid. n. 47. p. 771
Inefficacium diuersitas. P. 10. n. 93. p. 392
Non repugnat voluntas efficax qua non fit immediate effectiua sui obiecti adaequati, sed vnius immediate, alterius mediate. A. 8. n. 61. & 62. p. 773
Ad duobus motibus oppositis ab amore mali retrahi potest. ibid. n. 141. p. 787
In quolibet gradu actus voluntatis non datur punctum terminatum, quod sit impossibile cum altero gradu. ibid. n. 150. p. 788
Voluntas ad vnum actum se determinans non est opus ut velit carentiam alterius. ibid. n. 158. p. 789
Non se reducit ad actum secundum per duo exercitia libertatis. ibid. n. 160. p. 789
Vide, Omissio.
Vox, Voces.
Non sunt obiectum formale Logicae. L. 2. n. 25. vsque ad 34. p. 61
Sunt signa conceptuum. L. 13. n. 30. p. 183
Quo sensu res naturaliter significant. ibid. n. 15 & 19. p. 181
Significant res ipsas praecipue. ibid. n. 31. p. 183
Aliqua ipsos conceptus. ibid. n. 30. & 32. p. 183
Res ad placitum conceptus naturaliter significant. ibidem.
Zeno.
Eius sententia de compositione continui proponitur, & quas difficultates patitur. P. 16. n. 87. & seq. p. 469
Argumenta aliqua contra illam soluntur. ibid. n. 88. & seq. p. 470
Postponitur sententia Aristotelica. ibid. num. 256. p. 492

FINIS.

Kkkk 2